

SabaH

BOSNIAN-AMERICAN INDEPENDENT NEWSPAPER

Cijena \$1.50

New York 14. Jul 2000. Broj 135. Godina III

Price \$1.50

**AMBASADORI
SVIJETA**

SVJEDOCI BOLA

SabaH NA INTERNETU: www.Sabah-ba.com

SIMPOZIJ O SREBRENICI ODRŽAN U SJEDIŠTU UJEDINJENIH NARODA

Utorak 11. jula 2000. godine u sjedištu organizacije Ujedinjenih nacija održan je simpozijum posvećen Izvještaju Generalnog sekretara o Srebrenici. Pokrovitelj i organizator simpozijuma su bili ambasador i stalni predstavnik Bosne i Hercegovine pri Ujedinjenim nacijama, Muhamed Šaćirbegović i gospođa Bianca Jagger, zastupnik za ljudska prava. Simpozijumu je prisustvovalo više od dvije stotine učesnika. Među učesnicima bilo je oko 30 ambasadora i stalnih predstavnika država članica Ujedinjenih nacija, i oko 100 predstavnika država članica na drugim diplomatskim nivoima. Pristupi su također bili predstavnici Sekretarijata Ujedinjenih Nacija, predstavnici Ureda visokog komesara za izbjeglice, brojnih Organizacija za zaštitu ljudskih prava te predstavnici sredstava javnog informisanja. Izvještaj Generalnog sekretara o Srebrenici rezultat je, uz druge, nastojanja ambasadora Muhameda Šaćirbegovića, da se pojasni uloga organa i predstavnika Ujedinjenih naroda, uključujući i UNPROFOR-a u tragediji Srebrenice. Zahtjev je podnesen Generalnoj skupštini Ujedinjenih nacija koja se o tome izjasnila usvajanjem rezolucije 53/53, 30. novembra 1998. godine. Svakako da je Bosni i Hercegovini bila potrebna podrška većine da bi se rezolucija usvojila. Bilo je naime i onih koji nisu bili zainteresirani za "istragu". Ambasador Šaćirbegović je u svome zahtjevu imao punu potporu, u vidu kosponsoriranja, 22 države članice Ujedinjenih nacija, uključujući i Sloveniju, Jordan, Austriju, SAD, Holandiju, Njemačku, Egipat, Tursku i druge. Ponovno aktualiziranje pitanja sudbine preko 7000 muškaraca i dječaka Srebrenice koji se još uvijek vode kao "nestali", kao i stradanja žena i djece Srebrenice svojom težinom i ozbiljnošću onemogućilo je one koji tu istragu nisu željeli. Usvajanjem rezolucije Generalna skupština je tražila od Generalnog sekretara da podnese izvještaj. Generalni sekretar je potom dao ovlaštenje gospodinu Davidu Harland-u (New Zealand), članu Sekretarijata Ujedinjenih nacija, da sačini izvještaj 15. novembra 1999. godine. Izvještaj je objavljen u formi zvaničnog dokumenta Ujedinjenih nacija pod naslovom: Izvještaj Generalnog sekretara po osnovu rezolucije Generalne skupštine 53/35, Izvještaj o Srebrenici. To je prvi put

da su Ujedinjene Nacije napravile istragu o svom radu, navele činjenice koje su dovele do masakra u Srebrenici, te navele funkcije onih koji snose odgovornost za to. Izvještaj je otvorio mogućnost da se utvrdi poimenična odgovornost funkcionera UN i UNPROFOR.

Simpozijum je otvoren u devet sati ujutro i završio iza šest poslije podne. U toku pauze, prikazan je dokumentarni film "Krik iz groba" o zločinima počinjenim na d Srebrenici.

U toku simpozijuma održane su tri rasprave na različite teme. Na kraju simpozijuma predložene su preporuke Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija Kofi Annanu. U prvoj raspravi na temu "Izvještaj o Srebrenici: Posljedice za Ujedinjene nacije i šta se naučilo" učestvovali su David Harland, tovrac Izvještaja i predstavnik Generalnog sekretara Kofi Annana, James Hooper, direktor Internacionalne krizne grupe (ICG) u Washington D.C. profesor Paul Williams sa Američkog Univerziteta, Washington D.C. i David Rohde, novinar New York Times i pisac knjige - "Završnica - izdaja i pad Srebrenice" kao i serije članaka o Srebrenici. Raspravom je predsjedavala gospođa Bianca Jagger. Prvom raspravom je dominiralo i odredilo tok rasprave izlaganje gospodina Harlanda koji je ukratko prezentirao srž Izvještaja. U svom izlaganju, između ostalog, je rekao da pretpostavlja da je slaba zaštita Srebrenice od strane Ujedinjenih nacija "ohrabrila Mladića da krene u napad i zauzme cijelu enklavu". Po mišljenju autora "Izvještaja o

Srebrenici" propust da se upotrijebe zračni napadi doprinijeli su padu i masakru stanovnika zaštićene zone Srebrenica. Zajedničko izlaganje učesnika bilo je da smatraju da je UNPROFOR zakazao u izvršavanju mandata zaštite sigurnosne zone, iz čitavog niza razloga. Tu okolnost su Mladić i njegova vojska zloupotrijebili i počinili jedan od najtežih zločina protiv čovječnosti u proteklom vijeku. U slijedećem panelu pod

obaveze i šta su njena ograničenja. Panelisti su bili Karen AbuZayed iz UNHCR-a, ambasador Diego Arria, bivši stalni predstavnik Venecuele pri Ujedinjenim nacijama, Felice Gaer iz Jacob Instituta za unapređenje ljudskih prava i Julie Finley, jedan od osnivača Komiteta SAD za NATO. Njima se pridružio i ambasador Mađarske, Andre Erdos, koji je predstavljao Mađarsku u Savjetu bezbjednosti 1992. - 1993. godine.

moguće, a zatim pokušavali da zaborave". Mišljenje mađarskog ambasadora Andre Erdosa da zločini koji su se desili u Srebrenici su počinjeni ili zbog nesposobnosti Ujedinjenih nacija ili zbog njihovog namjernog "okretanja leđa" Srebrenici. Ova rasprava se uglavnom bazirala na ulozi Vijeća sigurnosti u padu Srebrenice kao i eventualnom utvrđivanju nivoa i količine krivice svih odgovornih. Jedna od najčešćih rečenica izgovorenih na ovoj raspravi jeste: "Čini se da su svi krivi a opet izgleda da niko nije kriv".

Kraj simpozijuma je bio posvećen zaključcima i preporukama generalnom sekretaru Kofi Annanu. U prijedlogu zaključka se reklo da mučenike, ubijene Srebreničane niko ne može povratiti u život, ali uspomena na njihovu žrtvu može spriječiti da se tragedija Srebrenice nikad više ne ponovi.

Također je zaključeno da svi koji su odgovorni za zločine počinjene u Srebrenici ali i na teritoriji bivše Jugoslavije treba da budu dovedeni pred lice pravde i da odgovaraju pred Međunarodnim Tribunalom u Hagu. Pojedinačna, a ne kolektivna krivnja, će doprinijeti procesu rekondilijacije. Također je predloženo da Sekretarijat Ujedinjenih nacija, odnosno Generalni sekretar Ujedinjenih nacija, formiraju nezavisnu komisiju ili komitet koji će procijeniti trenutne ili mogućnost ustanovljavanja mirovnih misija u budućnosti, koristeći Izvještaj kao osnov u svojim aktivnostima a u cilju sprečavanja ponavljanja grešaka koje su dovele do tragedije Srebrenice kako se tragedija više nikad i njena ne bi ponovila.

N. S.

MOSTAR

Zajednička jedinica za borbu protiv kriminala, sastavljena od policajaca iz oba dijela Mostara, "razbila" je organiziranu grupu koja je na području tog grada krivotvorila službene dokumente. Portparol UN-a Stefo Lehman izjavio je kako ovaj primjer pokazuje da policijske snage, lišene političkih utjecaja, uspješnije mogu obavljati svoje zadatke

naslovom "Izvještaj o Srebrenici: Pomirenje i mir" učestvovali su sudija Gabrielle Kirk McDonald, bivša predsjednica ICTY - Međunarodnog suda za zločine počinjene na teritoriji bivše Jugoslavije, Bill Steubner iz američkog Instituta za mir i Edvard Joseph sa Johns Hopkins Univerziteta, koji je bio predstavnik UN u Žepi u vrijeme Mladićevih napada u toku jula 1995. godine. Ovom raspravom je dominirala tema pojedinačne krivice i izvođenja optuženih za zločine počinjene u Srebrenici pred Međunarodni Tribunal u Hagu. Bez ovog svi napori u cilju postizanja trajnog mira i stabilnosti kao i svi koraci u pravcu rekonstrukcije će biti veoma teški. Moderator ove rasprave bio je ambasador Šaćirbegović. Treća rasprava je bila na temu: Humanitarna intervencija: Šta su njene

Ambasador Diego Arria je počeo svoje izlaganje riječima: "Bosanski muslimani nisu pristali na ulogu koju im je svijet namijenio u ovoj tragediji, da samo legnu i čekaju na red kada će biti ubijeni". Ambasador Diego Arria podsjetio je da za vrijeme rasprava u Vijeću sigurnosti i u trenutku donošenja presudnih vojnih odluka vezanih za Bosnu i Hercegovinu nije bio prisutan niti jedan savjetnik za vojna pitanja iz Sekeretarijata Ujedinjenih nacija. Vodeću riječ, bilo je jasno, u okviru Vijeća sigurnosti imale su stalne članice Vijeća, nestalne su imale veoma malo, ako imalo, uticaja na bitne odluke. Felice Gaer podsjetila je na izlaganje ambasadora Šaćirbegovića da se prema Srebrenici često ponašalo kao prema nesreći na putu" svi su prolazili što je brže

SabaH: Bosnian - American Independent Weekly Newspaper, New York - Publisher i glavni urednik: Šukrija Džidžović

Tehnički urednik: Mirsada Džidžović * Sportski urednik: Elvir Kolenović * Marketing: Ertana Kolenović

Savjet list: dr Nuriya Medunjanin-Preljvukaj, Asim Čemalović, dr. Ismet Osmanović, Ms. Rouse Mc. Guinness, Dipl. ing. Iva Vukman, Rašid Nuhanović
Saradnici: Bedrudin Gušić (Boston, Ma); Izet Čerimagić (London/Canada); Miralem Pervizović (Malmö - Švedska), Muhamed Kapić (Utica, NY) Ismet Herović (Zenica BiH)
Elvedina Tucaković (Boise, ID) Zijad Bećirević (Burlington, VT)

Safeta Obhodaš (Njemačka), Osman Guzina (Alexandria, VA) Sead Numanović (Columbia, MO), Nihad Krupić (Vancouver/Canada), Erkin Medjedović (Chicago, IL)
Svako lično mišljenje nije i mišljenje redakcije. Rukopisi, fotografije i vijesti se ne vraćaju. Redakcija zadržava pravo objavljivanja svih prispjelih priloga na našu adresu bez nadoknade, ukoliko ne postoji pismeni ugovor o visini honorara.

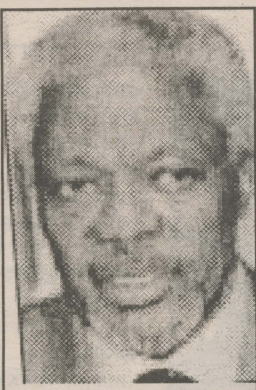
Adresa redakcije: SabaH 30-05 43. Street - Astoria, New York 11103 Tel: (718) 267-1299 ili (718) 267-1242 Fax: (718) 267-1257

SabaH na Internetu: www.Sabah-ba.com *** WEB MASTER - Afan Pašalić *** E-mail: sdzidzovic@aol.com

List je registrovan kod State of New York pod rednim brojem: EIN 11-3482491 od 7. aprila 1998. godine.

Poruka generalnog sekretara UN-a

Povodom 5. godišnjice tragičnog pada Srebrenice, glavni sekretar UN-a Kofi Annan uputio je izraze sa učešća obiteljima i prijateljima žrtava. Annan je izrazio

žaljenje i nezadovoljstvo što su još na slobodi glavni krivci za ratne zločine počinjene za vrijeme opsade zaštićene zone UN-a i masovna ubistva civila Bošnjaka nakon toga. Iako optuženi za ratne zločine i sa zahtjevom ICTY-ja da budu izručeni, Radovan Karadžić i Ratko Mladić nesmetano žive u Republici Srpskoj i Srbiji. Annan je prije nekoliko mjeseci objavio poseban izvještaj o padu Srebrenice u kojem se otvoreno priznaje da je UN zatajio u zaštiti grada i civila koji su bili pod zaštitom međunarodnih mirovnih snaga. Diplomati zemalja članica UN-a su u zgradi na East Riveru vidjeli dokumentarni film "Krik iz groba" koji svjedoči o stradanju Srebreničana.

NEW YORK

U ponedjeljak na sjednici Glavnog odbora Islamske zajednice, Ali-pašine džamije na Astoriji, donesena je odluka o kupovini objekta za Kulturni Centar Bošnjaka. Objekat se nalazi u blizini džamije a cijena je milion dolara. Ovaj Kulturni Centar obuhvatio bi Islamsku školu, restoran kapaciteta 1000 ljudi za svadbe i sl. kao i Sportsko-rekreativni centar.

U utorak 11. jula u prostorijama Ali-pašine džamije održana je tribina povodom pete godišnjice stradanja Srebrenice. Govorili su: Bajram ef. Mulić, prof. Džemail Hot i hadži Suad Radončić.

Na kraju je proučena dova svim šehidima.

Na Vlašiću padao snijeg

Visoke temperature bile su ovih dana i na vrletnoj planini Vlašić, poznatoj po čestim i brzim promjenama vremena. Međutim, u ponedjeljak oko deset sati na najvišem vrhu Vlašića na visini od 1949 metara, temperatura se spustila na tri do četiri stepena iznad nule, a počeo je padati i snijeg koji se brzo topio. Ovaj nezapamćeni julski snijeg padao je skoro jedan sat javilo je Oslobođenje.

BiH blizu prijema u Vijeće Evrope

Izvjestilac komiteta za politička pitanja Vijeća Evropa Laszlo Surjan izjavio je u srijedu kako je BiH blizu prijema u Vijeće Evrope, ali i da se nalazi u posebnoj fazi razvoja kada mora izabrati protektorat ili da bude suverena zemlja. Surjan je iznio mišljenje Vijeća Evrope da bi upravo usvajanje izbornog zakona u parlamentarnoj proceduri bez nametanja pokazalo tu suverenost. Ukoliko to bude u ovoj godini, BiH će biti primljena u Vijeće Evrope već iduće godine, zaključio je izvjestilac Surjan. On je pozdravio postignuti

napredak u BiH od njegove posljednje posjete, posebno uspostavu Vijeća ministara, zajedničkog sekretarijata Predsjedništva, te približavanje entitetskih vojski, i uspostavu institucije ombudsmena u RS. Sef parlamentarne delegacije BiH Edhem Bičakčić kazao je da bi BiH uskoro mogla imati svoj izborni zakon jer o tome već postoji kompromis svih članova bh. delegacije u kojoj su predstavnici različitih političkih partija. Izvjestilac Surjan je kazao kako neće biti novih misija iz Vijeće Evrope u BiH sve dok izborni zakon ne bude usvojen.

BiH i Hrvatska

Kako se saznaje iz pouzdanih izvora, Ilica Račan premijer Vlade Hrvatske, krajem ovog mjeseca stići će u posjetu Sarajevu.

Glavni razlog posjete bio bi najvjerovatnije potpisivanje sporazuma o prelasku granica između dviju država sa ličnom kartom, kao i drugih problema u odnosima dvije države koji se nakon promjene vlasti u Hrvatskoj ubrzano rješavaju prenosi Oslobođenje.

Western Union® – znači isto kao da ste novac vi uručili lično

Kada novac pošaljete preko Western Union-a, možete biti sigurni da će stići sigurno i na vrijeme. Zahvaljujući našoj svjetskoj mreži, prenos novca je jednostavan i traje samo jedan minut. Vi možete ček novac poslati putem telefona, koristeći vašu kreditnu karticu. Vaši voljeni mogu podići novac u

jednoj od 82.000 lokacija u 180 zemalja svijeta, uključujući i Bosnu i Hercegovinu. Kada se vaša familija oslanja na vas, vi se možete osloniti na Western Union. Dakle, kada šaljete novac vašim najdražim, pošaljite ga preko Western Union-a, jer to je kompanija koja uživa povjerenje.

Za još detaljnije informacije nazovite:
u USA i Kanadi

1-800-325-6000

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER

Najbrži način da pošaljete novac u svijet™

New York U povodu Simpozija o Srebrenici za SabaH su dali izjave:

**J U D G E
GABRIELLE KIRK
McDONALD**

Former president of ICTY

- rekla je za SabaH:

- Ovo je prvi put da sam pogledala film o Srebrenici i jedna je stvar čitati o nečemu iz izvještaja, novina a sasvim druga vidjeti to u slici uživo i to je veoma potresno. Do sada sam vidjela dosta evidentiranog materijala i stvari se malo po malo kreću naprijed. Moja dužnost je da informišem o radu Tribunala u Hagu. Karadžić i Mladić su optuženi i potjernica je izdata. Krstić je u Hagu i njegovo suđenje je u toku, i on je najviše rangirani oficir do sada suđen u Hagu. Ljudi govore kako je Tribunal formiran 1993. i nije ništa uradio do sada za izlazak istine i pravde o Srebrenici. Tribunal kao tradicionalna ustanova ima svoj program rada i sva evidencija temeljno se pregledava. To ide jako sporo, ali ide i sigurna sam da će istina i pravda biti zadovoljene u korist stanovništva Srebrenice. Nadam se da će svijet naučiti kroz ovaj primjer da se ovakve stvari ne ponove, ali mi smo i poslije Drugog svjetskog rata imali Nirberški slučaj pa se evo opet poslije 50 godina ponovilo, ne samo u bivšoj Jugoslaviji već i u Ruandi gdje je milion ljudi raseljeno u kratkom vremenu i na još drugim stranama svijeta. Nedavno sam čitala članak u novinama da su neki pomaci u progresu, da se bosanski muslimani vraćaju u Srebrenicu, ali to su pojedinačni slučajevi. I dok se organizovano ljudi ne počnu vraćati uz pomoć međunarodne zajednice i UN-a nekih većih pomaka u tom smislu ne vidim.

**MUHAMED
ŠAĆIRBEGOVIĆ**

ambasador BiH pri

Ujedinjenim nacijama:

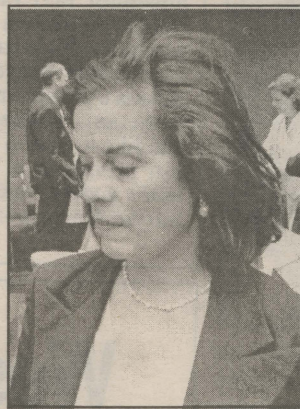
- Pomalo sam iznenađen koliko je malo informacija rečeno o Srebrenici. Jedna najvažnija činjenica za one koji nisu sa nama danas, koji su poginuli, koji su žrtve je istina i istina je polahko počela da izlazi kroz ovaj Izvještaj UN-a kojeg smo mi čekali tri i pol godine. Ovo je još jedan korak da istina izađe na vidjelo. Nekada smo se mi stidno osjećali što tražimo istinu a danas se drugi osjećaju stidljivo što je takva istina. Neki žele da nas i po drugi put naprave žrtvom, prvi put kao žrtve genocida a drugi put kao žrtve neke prepisane istorije. Što se tiče ratnih zločinaca i pravde i zadovoljavanja te pravde, to ide polahko. I sami znate da pravda ovdje u Americi i ide polahko i to je nešto što je veoma važno ovdje. Mi se samo borimo da osiguramo da naša zemlja i naši građani dobiju ono što se osjeća kao najtemeljnija a to je pravo. Po američkom i zapadnoevropskom zakonu imamo ljude koji nama dolaze sa zapada i hoće da tumače za nas njihov koncept pravde, a smatraju da mi nismo zaslužili ono isto što njihovi državljani zaslužuju u njihovoj državi. To

BIANCA JAGGER

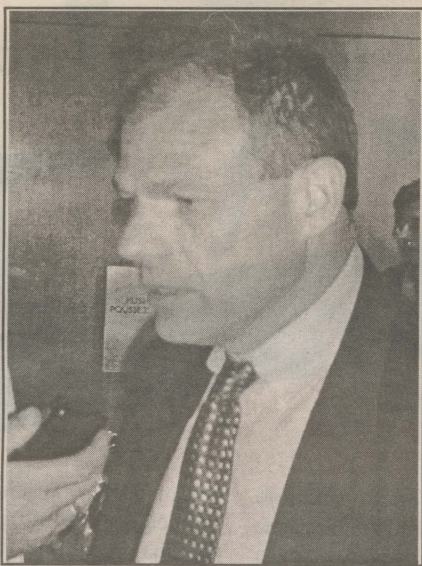
International Coalition
for Justice

- Mi smo se okupili danas na ovom simpozijumu i svi smo mišljenja da svi preživjeli iz Srebrenice zaslužuju pravdu. Dakle da se svi oni vrate tamo odakle su protjerani, da se ratni zločinci uhapsu i izvedu pred lice pravde i da ih stigne zaslužena kazna. Takođe smo mišljenja da i Ujedinjene Nacije preispitaju šta se dogodilo u Srebrenici i da li su vojnici UN-a uradili sve da zaštite stanovništvo Srebrenice i da li je bilo vojnog narušavanja i ne poštivanja ljudskih prava od strane vojnika UN-a. Mislim da je to veoma važno za UN u budućnosti da se nebi takvo

nešto ponovo dogodilo. Također je važno i sa tog gledišta da mirovne snage obezbijede potpuno vraćanje stanovništva na svoja ognjišta ne samo u Srebrenicu, Potočare, Žepu, nego u sve ostale dijelove gdje se egzodus

dogodio pozivajući se na Dejtonski mirovni sporazum. Na ovom simpozijumu je raspravljano i o mnogim pitanjima koja se prvi put diskutuju i ona će na neki način pomoći donošenju nekih odgovornih i značajnih zaključaka za preživjelo stanovništvo Srebrenice. Sada trenutno ima još velikih problema jer, ljudi imaju poteškoća ići na ovaj dan u Srebrenicu da se mole Bogu. Ko nam to može reći kad bi se ljudi mogli početi vraćati? Zvisi od svijeta i čvrstog stava internacionalne zajednice da omoguću slobodno kretanje kroz cijelu Bosnu i Hercegovinu.

je što sam ja rekao više puta, vidim sve više i više simpozijuma gdje predstavnici međunarodne zajednice u BiH govore da su oni sve dobro učinili u BiH, a da smo mi krivi za svo ono zlo, ali nije baš takva slika. Mislim da smo mi za neke stvari krivi, jer se moglo više učiniti od 1995. godine do sada, ali nije u redu da što god se desi mi smo odmah obojeni crnom bojom, jer je potrebno da se neko iz međunarodne zajednice opravda zato što nije učinio nešto što je trebao da uradi.

TEKST I FOTO: ERTANA I ELVIR KOLENOVIĆ

ANCHOR WORLD TRAVEL, INC

4829 N. Damen Av; CHICAGO, IL 60625
Tel: (773) 293-0344; Fax: (773) 293-1684

**NAJPOVOLJNIJE USLUGE I CIJENE AVIONSKIH KARATA
ZA AMERIKU I EVROPU, TURISTICKA PUTOVANJA
SIROM SVIJETA OBEZBIJEDITI CE VAM**

Sanja Omeragić i Samira Redzović

Toll Free: (877) 779-6257

NEW YORK

Komemorativna izjava o Srebrenici

Na formalnoj sjednici Vijeća sigurnosti, članovi vijeća će minutom šutnje odati počast žrtvama masakra u Srebrenici. Predsjednica Vijeća sigurnosti, ambasador i stalni predstavnik Jamajke (Jamaica), gospođa Patricia Durrant će pročitati Komemorativnu izjavu.

Pet godina poslije pada bosansko-hercegovačkog grada Srebrenice, Vijeće Sigurnosti odaje počast žrtvama jednog od najvećih pokolja civila u Evropi, poslije Drugog svjetskog rata. Nakon pada UN zaštićene zone Srebrenice, u toku jedne sedmice hiljade nevinih civila je masakrirano, a hiljade drugih nasilno raseljeno kao rezultat politike etničkog čišćenja.

Tragični događaji u Srebrenici ne smiju biti zaboravljeni. Vijeće izražava žaljenje prema tragičnim događajima i poziva da se pravda zadovolji kroz rad Međunarodnog Tribunala za zločine počinjene na teritoriji bivše Jugoslavije (ICTY), kako se takvi zločini ne bi ponovili u budućnosti. Vijeće naglašava značaj da se lekcija nauči i odaje priznanje Izvještaju generalnog sekretara o Srebrenici. Vijeće ponavlja svoju privrženost potpunog implementaciji mirovnog sporazuma Dayton - Paris i uspostavi multi-etničke demokratije i vladavini zakona na cijeloj teritoriji bivše Jugoslavije.

Pozivam članove Vijeća da minutom šutnje odaju počast žrtvama srebreničkog masakra.

BIČAKČIĆ I ČOVIĆ PRILIKOM SUSRETA SA ŠEFOM MISIJE CAFAO U BiH ALLANOM JENSENOM

Premijer i dopremijer Federacije BiH Edhem Bičakčić i Dragan Čović prilikom susreta sa šefom misije CAFAO u BiH Allanom Jensenom podržali su koncept nove organizacije carinske službe u BiH, saopćeno je iz Ureda za informiranje Vlade FBiH. Koncept je zasnovan na racionalizaciji i modernizaciji carinske administracije radi efikasnijeg prikupljanja prihoda po tom osnovu i suzbijanja nelegalnog uvoza roba. Tokom susreta, drugog u posljednjih mjesec dana, kojem su prisustvovali i predstavnici Carinske uprave FBiH aktualizirano je pitanje reduciranja postojećeg broja graničnih prijelaza i potrebe njihovog klasificiranja za uvoz određenih roba, kao što su visokotarifni proizvodi, živa stoka i roba animalnog porijekla.

Ustavni sud BiH organizovao okrugli sto o temi "Sloboda kretanja u BiH"

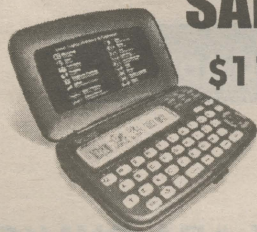
Ustav Bosne i Hercegovine osnov je za kreiranje jedinstvenog unutarnjeg tržišta, što čini jedan od temeljnih preduvjeta za uključivanje BiH u evropske integracije, ocjena je sudionika okruglog stola koji je o temi "Sloboda kretanja u BiH" s podnaslovom - Kritička analiza clana 1. 4. Ustava BiH, organizirao Ustavni sud BiH u sardniji s PHARE programom. Temeljna namjera skupa je, kako je u uvodnom dijelu naglasio predsjednik Ustavnog suda BiH Kasim Begić, jeste kritička analiza čl.1. 4. Ustava BiH i ustavno pozicioniranje slobode kretanja kao ustavno-pravne, ali i ekonomske kategorije uz sagledavanje ustavnog određenja te kategorije u širem kontekstu. Tri su, prema njegovim riječima, dominantna aspekta koja se tiču ustavnog određenja pojma slobode kretanja i to sa stanovišta karaktera ustavnih odredbi, prirode tržišne privrede i stanovište koje polazi od iskustava drugih tržišnih ekonomija, posebno zemalja Evropske unije. Sloboda kretanja koja se ogleda u slobodnom kretanju roba, kapitala, ljudi i usluga, kao nezaobilaznih elemenata tržišne privrede, prema riječima sudionika skupa, otvara niz kompleksnih pitanja s obzirom

da je jedinstveno tržište nije samo ekonomska nego i pravna kategorija. U tom domenu, a posebno u pogledu reguliranja tržišta država se javlja kao značajan faktor koji djeluje putem pravnih akata. U nastojanju da se približi evropskim integracijama za BiH je značajno da operacionalizira spomenutu ustavnu odredbu za čiju će implementaciju, kako je istaknuto, trebati donijeti oko 80 zakona, kako bi se ekonomska politika i praksa BiH harmonizirala s propisima EU. Rasprava u kojoj su osim sudija Ustavnog suda BiH i entitetskih ustavnih sudova sudjelovali i eminentni profesori i pravni i ekonomski eksperti Sarajevskog univerziteta je protekla u sučeljavanju ustavno-pravnih i ekonomskih aspekata bitnih za efikasnije funkcioniranje pravnog i ekonomskog sistema. Posebno je ukazano na evropska iskustva u pogledu kreiranja jedinstvenog tržišta. U radu dvodnevnog skupa učestvovali će i istaknuti inozemni eksperti u toj oblasti, a osim spomenutih okruglom stolu prisustvuju i predsjednici entitetskih vrhovnih sudova i predstavnici entitetskih vlada, a predviđeno je i učešće članova Vijeća ministara BiH.

GRAĐANI KOJI IMAJU DVOSTRUKA O PĆA POTRAŽIVANJA

Agencija za privatizaciju Federacije BiH (APF) blokirala je račune 134.955 građana koji u procesu privatizacije imaju dvostruka iskazana opća potraživanja u Federaciji BiH i Republici Srpskoj i predložila rješavanje ovog problema putem Protokola o korištenju općih potraživanja, navodi se u saopćenju APF. APF je predložila da se ovi problemi riješe putem Protokola o korištenju općih potraživanja, te očekuje od Direkcije za privatizaciju RS da se izjasni o ovom protokolu kako bi ovi građani znali u kom entitetu će koristiti svoje opće potraživanje. Direkcija za privatizaciju RS i APF su nedavnim poređenjem baza podataka lica kojima su emitovani certifikati za učešće u procesu privatizacije u Federaciji BiH i registrovanih lica za učešće u privatizaciji u preduzećima RS utvrdili slučajeve dvostrukog iskazivanja općeg potraživanja kod 134.955 građana.

NAUČITE ENGLISKI BRZO I LAHKO sa našim najnovijim modelom

SALE!
\$119.95

Language Teacher® esc2000
ENGLJSKO-BOSANSKI
BOSANSKO-ENGLJSKI
 Riječnik i 128K Dvojezični poslovni rokovnik

Glavni riječnik sadrži više od 450.000 riječi uključujući opšte riječi i idiome, medicinske, tehničke, pravne, poslovne termine kao i sleng i opšte izraze

Language Teacher® ESC600T
ENGLJSKO ↔ BOSANSKI

ELETRONSKI RIJEČNIK
 sa mogućnošću govora
 i poslovnim rokovnikom od 128K

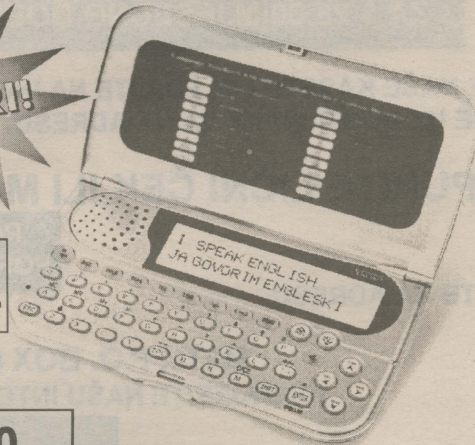
Naši riječnici vam mogu pomoći pri rješavanju vaših najvećih problema. A to je da naučite ENGLJSKI na najbrži način i omogućite sebi bolju budućnost.

MI IMAMO ZA VAS VAŠEG NAJVEĆEG PRIJATELJA

- Funkcija govora za Engleski jezik
- Riječnik sadrži 475.000 riječi i izraza, uključujući: 36.000 medicinskih termina, 33.000 tehničkih riječi, 29.000 termina za biznis, 28.000 pravnih termina
- Elektronska knjiga za Englesku gramatiku sa funkcijom traženja tema • TOEFL test • Priključak za PC-vezu za brzo komuniciranje sa PC • Funkcija uvođenja novih riječi • Više od 200 popularnih idioma • Nepravilni glagoli • 1200 korisnih izraza • Igra "Pogodi riječ" • Svjetsko vrijeme • Sat • Budilnik • Digitron

NAJBOJI DO SADA!
GOVORI!
\$249.95

U cijenu je uključena poštarina

prevodi u sekundama

CHICAGO! Big Summer SALE!

Ectaco Inc., manufacturer of electronic dictionaries, inviting you for Big Summer Sale!

Only one day! 16 July,
 Discounts! Free lottery! Champagnel

Euro Music Center 6021 W Belmont Ave, CHICAGO
Language Teacher®
www.ectaco.com
USA: 1-800-710-7920
POSJETITE NAS U NAŠOJ PRODAVNICI LINGVOBIT
Naša adresa je:

ECTACO, Inc., 31-21 31 Street, Long Island City, NY 11106

Primamo čekove, Visa, MasterCard, AMEX i novčane uplatnice

Riječnike možete nabaviti u RadioShack

Sabah Bosnian-American Newspaper,
 43-07 Broadway, Long Island City, NY
 Sunny Electronics, Inc. 827 5th Avenue
 (50 St. Lt) New York, NY
 Moon Electronics, 30-69 Steinway
 St. Long Island City, NY
 Consumer Best Choice Electronics 30-44
 Steinway St. Long Island City, NY
 Resource Electronics, 1725 Kings Hwy.,
 Brooklyn, NY
 2&2 Music Store 6908 Fresh Pond Rd.

Ridgewood, NY
 Archer Electronics 5310 S Archer
 Ave. Chicago, IL
 European Electronics & Music 103 Broad
 St. New Britain, CT
 Euro Music 6021 Belmont Ave. Chicago, IL
 Global Trade 1626 Ottawa St. Windsor,
 ON, Canada
 Ksiegarnia Sezam 1200 Joseph Campau
 Hamtramck, MI

SUSRET MESIĆ - BIČAKČIĆ

Dejtonski sporazum u Bosni i Hercegovini treba provesti u cjelosti i do kraja, jer će se time doći do evropskih rješenja koja su potrebna BiH, zaključili su predsjednik Hrvatske Stipe Mesić i predsjednik Vlade Federacije BiH Edhem Bičakčić na razgovorima u Predsjedničkim dvorima u Zagrebu. Prema izjavi Bičakčića posebno se razgovaralo o izgradnji infrastrukturnih objekata u sklopu Pakta o stabilnosti, a prije svega to se odnosi na izgradnju auto puteva, naftovoda i drugih objekata koji mogu doprinjeti bržem uključivanju evropskog istoka u evroatlanske integracije u koje i BiH, kako

je naglasio, mora uхватiti svoj priključak i korak. Mesić i Bičakčić izrazili su i zadovoljstvo implementacijom nekih bilateralnih sporazuma između Hrvatske i BiH, na primjer oko željeznica, mirovinskih fondova, sporazuma oko carinskih službi i sl. Na pitanje BHP-a, kako tumači odluku Ustavnog suda BiH o konstitutivnosti sva tri naroda na cijelom području BiH, odnosno znači li to izmjenu Dejtona - Bičakčić je odgovorio da se ne radi o izmjeni Dejtona, nego o njegovoj punoj implementaciji dodajući kako će i to pridonijeti brzom integraciji BiH.

PRIŠTINA

Prva faza popisa stanovništva iznad 16 godina na Kosovu bit će završena u subotu, a dosad je upisano više od 950.000 osoba, objavila je misija Organizacije za evropsku sigurnost i saradnju na Kosovu. Popis je počeo prije dva i po mjeseca u okviru priprema za stvaranje biračkih spiskova za lokalne izbore, a popisane osobe od misije UN-a dobit će identifikacione isprave. Misija OSCE-a ponovo je pozvala srpsku zajednicu na Kosovu da se registira, jer u suprotnom neće moći učestvovati na izborima.

KOSOVSKA MITROVICA

Šef misije OSCE-a na Kosovu Dan Everts upozorio je kosovske Srbe kako će njihovo odbijanje da učestvuju u popisu stanovništva i na predstojećim lokalnim izborima značiti "samoizolaciju" i da to neće utjecati na regularnost izbora.

NATO NE OČEKUJE MILOŠEVIĆEV NAPAD NA CRNU GORU

"NATO ne očekuje da će jugoslavenski predsjednik Slobodan Milošević napasti Crnu Goru, kako javlja Glas Slobodne Evrope, ali ima planove i za slučaj eskalacije sukoba", rekao je u utorak u Bruxellesu glavni tajnik NATO-a George Robertson. Govoreći o stanju u Crnoj Gori na brifingu organiziranom za hrvatske novinare koji se nalaze u dvodnevnom posjetu sjedištu NATO-a Robertson je naglasio da ne vjeruje da će jugoslavenski predsjednik Slobodan Milošević izazvati novi sukob. "Ne mislim da Milošević planira napad na

Crnu Goru budući da je izvukao poruku iz intervencije NATO-a na Kosovu", rekao je Robertson. Glavni tajnik je naglasio da NATO svakodnevno prati razvoj događaja u Crnoj Gori, ali nije želio otkriti kako će Sjevernoatlantski savez reagirati na moguću eskalaciju sukoba. "Imamo planove i znamo što ćemo napraviti, ali zasad je bolje o tome ne govoriti", rekao je Robertson. On je rekao da je Hrvatska u Partnerstvo za mir ušla tako brzo zbog velikog napretka koji je hrvatska Vlada napravila nakon samo nekoliko mjeseci na vlasti. "Hrvatsku vladu ne ocjenjujemo prema riječima, već

prema djelima, a budući da je vidljiv napredak u povratku Srba, u saradnji s Međunarodnim kaznenim sudom u Haagu (ICTY), demokratizaciji zemlje, slobodi medija i transparentnosti financiranja hrvatske komponente vojske Federacije BiH, povratak Hrvatske u Europu je vrlo brz", rekao je Robertson. Odgovarajući na pitanje o tome hoće li vojnici NATO-a u BiH pojačati napore za hapšenje bivšeg članka bosanskih Srba Radovana Karadžića, Robertson je rekao da će "NATO i dalje tražiti ratne zločince u BiH".

Đukanović: BRANIT ĆEMO SE I ODBRANITI

Podgorica, 12. jula (BHP) - Crna Gora je učinila sve da izbjegne sukob, ali to ne zavisi samo od nje. I drugi su do sada pokušavali da izbjegnu sukob sa Miloševićem, ali on je bio suviše kreativan. Ako dođe do sukoba mi ćemo se braniti i odbraniti, jer su motivi na našoj strani, izjava je crnogorskog predsjednika Mila Đukanovića koju danas prenose i najviše citiraju crnogorski provladini mediji. Đukanović je u utorak u Dubrovniku razgovarao sa predsjednicima Slovenije, Hrvatske i Češke - Milanom Kučanom,

Stjepanom Mesićem i Vasilom Havelom. On je, kako prenose mediji, naglasio da je Crna Gora svakim potezom beogradskog režima bliža ostvarenju nezavisnosti, a da je odluka o tome ustavno pravo građana. "Mi pokazujemo veliko strpljenje zbog političke stabilnosti unutar CG i nastojanja da se stvori demokratska zrelost koja će omogućiti da se referendumskom odlukom, ma kakva bude, poštuje", rekao je crnogorski predsjednik. Predsjednici Slovenije, Češke i Hrvatske izrazili su zabrinutost zbog najnovijih događaja

u SR Jugoslaviji, prije svega zbog ustavnih promjena koje je nedavno usvojila Skupština SRJ. Sudionici sastanka smatraju da bi ustavne promjene u Beogradu, premda im je cilj bilo ukidanje subjektiviteta Crne Gore, zapravo mogle voditi nestanku SR Jugoslavije. "Bilo kakvo rješenje uz primjenu sile beogradskog režima smatramo nedopustivim tim više što bi to moglo voditi destabilizaciji cijele regije", ocijenili su učesnici susreta u Dubrovniku, prenose državni mediji u Crnoj Gori.

ŽELITE LI DA GLEDATE SATELITSKI PROGRAM TV BIH?

MOŽDA TV DNEVNIK SA NAJNOVIJIM VIJESTIMA IZ BOSNE I HERCEGOVINE?

BOSANSKO-AMERIČKA TELEVIZIJA U NEW YORK-U VAM TO MOŽE OMOGUĆITI!

PRETPLATITE SE NA NAŠE SEDMIČNE EMISIJE I POMOŽITE NAM DA TO I NAPRAVIMO!

ZA \$ 25.00 MJESEČNO DOBIVATE ČETIRI NAŠE EMISIJE NA VAŠU KUĆNU ADRESU.

NARUČITE NAŠE KASETE I GLEDAJTE NAJNOVIJE IZVJEŠTAJE BOSANSKO-AMERIČKE TELEVIZIJE UZ DOSTAVU NA VAŠU ADRESU.

POPUNITE LIČNI ČEK ILI MONEY ORDER U IZNOSU NA 25 DOLARA OVAKO:

PAY TO ORDER OF: RACCOON INC.
FOR: BOSNIAN-AMERICAN TELEVISION

I POŠALJITE NA ADRESU:

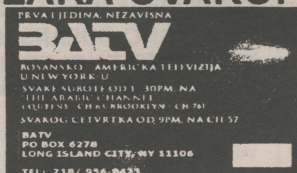
BATV, P.O. BOX 6278, LONG ISLAND CITY, NEW YORK 11106

PROVJERITE NAŠU INTERNET ADRESU: WWW.INFORMATOR-ONLINE.COM/BATV

ILI NAS NAZOVITE NA TEL: 718/956-8423

MI SMO JEDINA TELEVIZIJA KOJA VAM MOŽE OMOGUĆITI TV PROGRAM NA BOSANSKOM JEZIKU!

RACCOON INC. JE NON PROFIT ORGANIZACIJA

Dvadeset peti nastavak

SJEĆANJA DOKTORA NEDŽIBA ŠAĆIRBEY-a

Aziza mi je rekla: "Nastala je tišina. Ja sam sjedila u jednom od gornjih redova amfiteatra. Vidjela sam one u donjim redovima, ali oni mene nisu, te su se počeli okretati. Osjetila sam zbuñenost kod onih koji su vodili sastanak. Iznenadeni su bili i to ne malo mojim prisustvom, još više mojom odlučnošću da se branim od onih koji su me napadali." Aziza je nastavila da govori: "Jest ja sam bila suđena. To nisam krila od onih koji su mi odobrili upis na ovaj fakultet. To ni danas ne krijem ne krijem i ne poričem. Ja vjerujem da u našem društvu ima mjesta za sve nas i na fakultetu i u fabrikama i drugdje gdje treba radna snaga. Nisam ja sama koja u to vjeruje, u to su me uvjeravali značajni drugovi iz političkog života. Ja sam student kao i vi, ja nisam samo upisana. Ja redovno dolazim na predavanja, prisutna sam svim vježbama, polagala sam sve kolokvije koje sam imala da polažem i polizila. Svjedoci ste da sam došla i na ovu našu konferenciju, jer smatram ovu organizaciju svojom. Oni koji su govorili o meni namjerno nisam rekla protiv mene mene uopće ne znaju. Po zakonu ja sam ravnopravan član našeg društva. Namjerno sam govorila o našem a ne novom društvu kako se često govorilo. Govoriti o našem, ja sam se namjerno isticala kao dio grupe studenata, a da me nebi mogli odvojiti i učiniti jednom koju treba odvojiti i izbaciti. To je za nas sve bilo lekcija u kakvom društvu živimo i šta sve možemo i očekivati. Svi u kući smo je pomno slušali. Bio sam ponosan na nju, na svoju ženu, djevojku koju sam izabrao i oženio, jer sam bio u nju zaljubljen, vjerovao u nju kao u najboljeg životnog saputnika kojeg sam mogao naći i našao. Otac je sjedio slušao vrlo pažljivo i slušajući nervozno se nekoliko puta osmjehnulo. Kao da se pitao kuda sve ovo vodi? Ustručavo se izraziti svojom zabrinutost a da ne pomuti zadovoljstvo koje smo svi u kući osjećali Azizino držanje pred protivnikom i njenom odbranom. Na majčinom licu briga s kojom je započela slušati Azizine teškoće bila je zamijenjena zadovoljstvom kada je sve čula. Ustala je i zagrlila Azizu i suze su joj potekle. Sestre su slušale, starija Almasa je dosta razumjela, jer su joj u školi već po koji put prigovarali da ima brata i snahu u zatvoru da su to narodni neprijatelji. Istina to niko nije rekao zvanično, ali druge učenice. Mlada Emina je bila i zabrinuta shvatila je da Aziza pa i nama svima neko želi da napakosti. Aziza je nastavila svoju priču. Rekla nam je da je predsjedavajući sastankom uzeo riječ i izrazio svoje zadovoljstvo da je Aziza prisutna i da je govorila u svoju odbranu, te tako pomogla da se shvati da nije bilo mjesta da joj se što prigovori. Niko nije više govorio protiv ali nekoliko ih je

govorilo u prilog Azizi. Sastanak se brzo iza toga završio i na izlazu su mnogi prišli Azizi čestitali na odvažnosti, izrazili podršku i pridružili joj se na putu kući. Mnogi su bili oduševljeni, mislili su da se ipak može slobodnije govoriti da se od partijskih napada može braniti. Partija je još uvijek u to vrijeme polutajanstveno djelovala. Znalos se da postoji partijska organizacija na fakultetu posebno za svaku godinu te ko je sekretar partijske organizacije godine i malo više Aziza nije išla sama. Pridružilo ih se nekoliko da je prate, prosto kao da je zaštite i usput komentirajući događaj. Najglasniji je bio Vladimir Kilmon, sin profesora anatomije Jakova Kilmena. To je bila paralica koja je izbjegla iz carske Rusije a da ne bi živjeli pod komunizmom Vladimir je rođen u Jugoslaviji, ali je vjerovatno bio pod utjecajem roditelja i onog što je od njih čuo. Ono što je on napravio tada bila je hrabrost solidarisao se s onom koju je Partija žigosala.

Sutradan Aziza je otišla na nastavu. Dogovorili smo se da je sačekam pa da idemo zajedno kući i tako smo napravili. Čekajući na Azizu na mene je naišao Mile Dragičević. Bio je zbuñen pa i preplašen. Pozdravili smo se i odmah se počeo pravdati naglasivši da je dobio partijski zadatak da to napravi. Odmah se prisjetio našeg razgovora u Novoj Gradišci rekavši da je to bio razgovor uz odobrenje oficira OZNE brigade. Shvatio sam da laže da se boji da ne bude prijavljen, jer da je razgovarao uz odobrenje oficira OZNE onda se ne bi trebao pravdati. OZNA bi imala taj razgovor u svojoj evidenciji. Gledao sam ga i slušao. Mučio se tražeći riječi i šta da kaže. Nisam želio razgovarati s njim, ali nisam mogao a da mu nešto ne kažem. Podsjetio sam ga da sam s njim školske godine 1941. i '42. Sjedio zajedno u klupi i da mi nije smetalo što je Srbin, kada se na Srbe prijeko gledalo, dodao sam da sam mu pomagao u školskom radu. Rekao je da je to istina i ja sam produžio da se priključim Azizi koja se približavala. Pošli smo pored Dragičevića bez riječi. Ne sjećam se da sam i kada više s njim razgovarao pa ne znam ni da sam ga sreo. Izgubio se i sa fakulteta pa vjerovatno i iz Sarajeva. Naim Munasipčić je bio posebna priča. U prvoj gimnaziji bio je dva razreda mlađi od mene. Kada smo se sreli on me zaustavio i počeo se pravdati. Zbuñeno, glupo neuvjerljivo i ja sam ga brzo zaustavio rekavši: "Ne laži, ne želim da više ikad govorim s tobom." Nismo razgovarali, sretili smo se pa i uzvratilo bih i pozdrav kada mi je stidljivo pozdravio. Medicinu nije završio. Otišao je da našto drugo studira. Ne znam je li

diplomirao. Tomo Hračić je bio druga piča. On je bio čelnik omladinske grupe u koju je Aziza bila na svojoj godini raspoređena. Iza sastanka pravio se prijatelj kao da ništa nije bilo. Studirao je dugo i završio medicinu. Bio je neka vrsta profesionalnog partijskog radnika u toku studija a i kasnije. Kao studenta sam ga sretao, ali kada je završio studij nikada. Čuo sam da je radio u Zavodu za

NEDŽIB ŠAĆIRBEGOVIĆ

zdravstvenu zaštitu. Prije desetak godina možda i 15 izvršio je samoubistvo. Sve se ovo dogodilo u prvih 15 dana po mom izlasku iz zatvora prije nego sam počeo raditi. Prvog marta 1948. godine započeo sam rad u Zempralu i raspoređen u prodajni odjel. Zadatak mi je bio da prepisujem trebovanja apoteke koje je Zemral snabdijevao. Još uvijek veliki broj apoteke bile su u privatnim rukama. Prema stanju na skladištu upisivao sam odobrene količine lijekova. Šef odjela je bio Mavro Maestro, jevrej, trgovac poznat pod imenom svoje trgovine Zlatni zub. Bio je sitan izrazito malog rasta. On i njegov brat su bili vlasnici zgrade u kojoj je bila UDBA grada Sarajeva a prije nje ustaško redarstvo čiji prvi čovjek je bio bojnič Krema. Odatle je moj amidža odveden sa zadnjim transportom u Jasenovac, gdje je ubijen. Iza sebe je ostavio šestoro djece. Čudio sam se da je UDBA tako lahko preuzela po ustašama izgrađeni zatvor. Koristeći istu zgradu u očima mnogih su se izjednačavali s ustaškim redarstvom. S nama je radila i Ferida Muftić udata Čengić. Njen muž Ejub bio je stožernik ustaške mladeži u Sarajevu. Ejuba sam vidio nekoliko puta u Sarajevu u ustaškoj uniformi, ali se nismo upoznali. Bio je stariji šest do osam godina od mene. Došao je u sobu broj 2 KPD Zenica nekoliko hefti prije mog premještaja u KPD Stolac. Malo smo razgovarali, ali mi je u tom kratkom vremenu

rekao da je Esad Karadžović ubijen kod Blajburga gdje je i on zarobljen. Prošao je teški marš uspio je da sačuva ručni sat koji je uvrnuo u rukav košulje koju je nosio. Feridu sam cjenio. Prije rata započela je studij medicine u Beogradu. Adil Zulfikarpašić je spominje u svome napisu: Put u Foču. Pričao sam joj o njenom mužu gdje sam god radio dolazio i boravio duže nisam krio da sam bio u zatvoru, dapače to sam isticao. Ferida mi je pomagala da se snađem na poslu i odnosila se kao prijatelj. Imala je sestru Nedžibu koju nisam nikada upoznao. Svojom zaradom prehranjivala je svoju porodicu. Ejub je izašao iz zatvora u ranim pedesetim godinama i zaposlio se u preduzeću "Lasta" koje je proizvodilo bicikle. Sreli smo se nekoliko puta ali nikada nije prihvatio da razgovaramo o Esadu Karadžoviću. Direktor Zemprala bila je Dana Harza apotekarica stara djevojka mršava koščata s plavim očima koje su poririvale iza njenih naočala sa žutim metalnim okvirima. Danin pomoćnik bila je Mirjana Savić apotekarica, smeđa njegovana, uvijek primjetno našminkana.

Nakon par mjeseci premješten sam u kartoteku lijekova. Apotekarica Ankica Mikić je ultimativno tražila da bude raspoređena na drugo mjesto te su nas dvoje razmijenili. Prije s Ankicom a sada sa mnom radila je Nadža Muftić, žena Muhameda Muftića, čovjeka koji me prijavio UDBI a sada je bio van Jugoslavije. Pobjegao je u inostranstvo u jesen 1947. godine. Nadža je bila pažljiva. Osjećala se postićena što je njen muž Muhamed napravio. Ona je s Muhamedom imala sina Nedžada. U jesen 1946. Muhamed je otišao da studira medicinu u Zagrebu. Uvijek je bio nepromišljen te je radi svojih eksperimentalnih upotrebe "ciraze" koja se nalazi u sastavu voska, našao se u novinama koje su kritikovale njegovu upotrebu. To je aktualiziralo njegovu političku prošlost. Članstvo u stožeru Ustaške mladeži služenje u 13-toj SS diviziji i drugo. Poslije toga Muftić je pobjegao iz Jugoslavije povezao se sa ustaškom emigracijom. Tu se udružio sa Šefkom Muftićem koji je bio upravnik redarstva u Mostaru. Ševko je organizirao manju grupu izbjeglica koji su služili u ustaškoj ili njemačkoj vojsci. Pošto su imali vojno iskustvo ostavili su dobar utisak učestvujući u borbama u Palestini. Poslije primirja u Palestini Ševko Muftić je otišao u Bejrut gdje je živio oko 20 godina, a Muhamed Muftić je otišao u Egipat, upoznao jednu Egipćanku, Koptkinju ljekara i s njom oženio. Kažu da je koristio njenu ordinaciju i za svoj medicinski rad. Čekalo se na Mahmuta Muftića koji je bio ključni čovjek delegacije jer on je bio navodno

taj koji je upoznao kralja Huseina i privolio ga da prizna Hrvatsku. Kada se Mahmut Muftić nije pojavio shvatili su da su izigrani i razišli se. Jeli to bio njegov prekid s ustaškom emigracijom ili njen s njim. Vjerovatno 1968. godine ili 1989. došao mi je u ruke sturčni magazin o hipnozi a u njemu je bio nekrolog o smrti Mahmuta Muftića. Pema tom nekrologu je Mahmut Muftić umro kada mu je vaden zub u Stokholmu. Ljudi koji su ga sretili u emigraciji govore o njegovom avanturizmu i nepromišljenosti izražavajući svoje mišljenje da je on radio za obavještajne službe i da je od jedne od njih "likvidiran". Nemam nikakvih dokaza o tome. U nekrologu se izražava i saučesće njegovj ženi Egipćanki. Je li Mahmut (Muhamed) Muftić važan za se o njemu piše? Kao pojedinačno vjerovatno nije, ali kao primjer što se dešavalo u emigraciji u to vrijeme, jest. Može se kratko reći zbuñenost.

U Zempralu su radili Mirko Pavlović i Stevo Riger. Obadvojica su bili svršeni vojni akademije kraljevine Jugoslavije. Stevu sam upoznao u vojnom zatvoru. Radili su kao knjigovođe. Dani su prolazili i ja sam razmišljao što treba da uradim a da bih i osigurao upis na medicinski fakultet i tako započeo studij. Preko Edhema Glibića uključio sam se u rad omladinske organizacije, jer to je bio uslov za upis na studij. Tako sam bio učesnik u ispraćaju regruta na odlazanje vojnog roka. Tom prilikom sam upoznao i Munira Mesihovića koji je tada bio instruktor omladinskog komiteta Sarajeva, a poznat u tom komšiluku pa je radio kao pekarski pomoćnik u toku rata. Osjećao sam se prilično komotno, jer ja sam bio prisutan, dolazio na sastanke, ali sam šutio.

Jednoga dana oko padne upade u sobu u kojoj sam radio Dana Hurza Bila je pauza za ručak i ja sam čitao novine. "Zašto čitate novine!" - poviknula je. Jer sam odlučno odgovorio da to redovito čitam u vrijeme ručka. To joj nije bilo dovoljno, gundala je a ja se na to nisam obazirao. Bio je vće juli 1948. godine. U junu je objavljena Rezolucija informbira. Pisalo se i govorilo o tome. Jednom u hefti išlo je preduzeće na radnu akciju te sam i ja sa njima. Trebalo je zaslužiti karakteristike. Više preduzeća išli su na radnu akciju. Radno vrijeme je bilo od 7 ujutro do tri poslije podne. Tada se plazilo na radnu akciju a to je obično bilo do tri i po do osam sati naveče. Ljeto je bilo dan je bio dug. Na radnoj akciji sreo sam nekoliko puta Muhameda Nožića. Pogledali bi se pozdravili, nismo razgovarali. Ja nisam pokušao da se namećem, on se držao po strani. Kao da se bojava. Možda se pokajao radi razgovora pri mom izlasku iz zatvora, ja sam u to vrijeme malo znao o zatvaranju informbira. Članovi partije znali su više jer, zatvoreni su bili njihovi partijski drugovi.

Intervju sa Muamerom ef. Zukurlićem, muftijom sandžačkim i predsjednikom Mešihata Islamske zajednice Sandžak

DVADESET SVRŠENIKA MEDRESE IZ NOVOG PAZARA NA AL ASHARU

“...Zapravo je organizovanje ono što je imperativ kako islamske teorije tako i nužnosti za našim opstankom kako biološkim tako i očuvanju od potencijalne opasnosti koja se zove asimilacija...”

Intervju vodio: Rašid NUHANOVIĆ

Muamer ef. Zukurlić je rođen 1969. godine u selu Orlja kod Tutina - Sandžak, gdje je završio i osnovnu školu. Medresu je završio u Sarajevu a fakultet na Islamskom fakultetu u Alžiru na Šerijatskom pravu. U Sandžak se vratio 1993. godine gdje je počeo raditi kao profesor grupe stručnih predmeta u Gazi-Isa begovoj Medresi u Novom Pazaru. Krajem iste godine osnivanjem Mešihata Islamske zajednice Sandžaka pripala mu je čast i odgovornost da bude prvi koji će ponijeti amanet prvog predsejdika Mešihata i muftije sandžačkog i na toj funkciji je i do sada.

SabaH: Možete li nešto ukrato reći o istoriji Bošnjaka Sandžaka?

M.ef. Zukurlić: Sandžak je jedno malo parče zemlje na kome žive Bošnjaci, ali toliko bogate istorije da ga je teško predstaviti u nekoliko rečenica. Činjenica je da je tu vrlo rano odmah poslije bitke na Kosovu došao islam i hvala Bogu da do danas ta baklja islama gori i postoji. Naravno Sandžak je zbog samog svog geografskog položaja, činjenica da se nalazi na jednom raskršću između Bosne i Kosova, Srbije i Crne Gore, dakle i u cjelokupnom smislu te riječi bio raskršće historijskih preplitanja i događanja tako da je uglavnom preživljavao teške trenutke počev od slabljenja osmanske države, onih srpskih ustanaka prvog i drugog, gdje su rubni dijelovi Sandžaka bili izloženi stradanjima. Međutim, taj gori dio historije počinje padom turske imperije i nakon drugog svjetskog rata kada Sandžak gubi minimum svojih prava, više nije priznat kao jedna cjelina, nema nikakvo administrativno svojstvo, naprotiv biva podijeljen između

Srbije i Crne Gore. Potom se i dalje sjecka na kojekakve regije što po horizontali što po vertikali što je bilo i izuzetno negativno za ovu regiju. Najbolje govori činjenica o kakvom stanju se radi i radilo, da je danas prema izvjesnim podacima tri četvrtine Bošnjaka Sandžaka izvan Sandžaka u muhadžerluku a samo jedna četvrtina je u Sandžaku i taj broj iako je nemoguće precizno odrediti zbog različitih podataka koji postoje, ali se barata sa cifrom od 350.000 Bošnjaka u Sandžaku.

SabaH: Gdje su se najviše iseljavali Bošnjaci Sandžaka?

M. ef. Zukurlić: Najveća koncentracija Bošnjaka iz Sandžaka u muhadžerluku je Turska koja je u nekoliko talasa i to vrlo velikih talasa primila sandžačke iseljenike. Poslije turske to su zapadne zemlje - Njemačka sa najvećim brojem pa ostale zapadnoevropske zemlje a u posljednje vrijeme i Sjeverna Amerika.

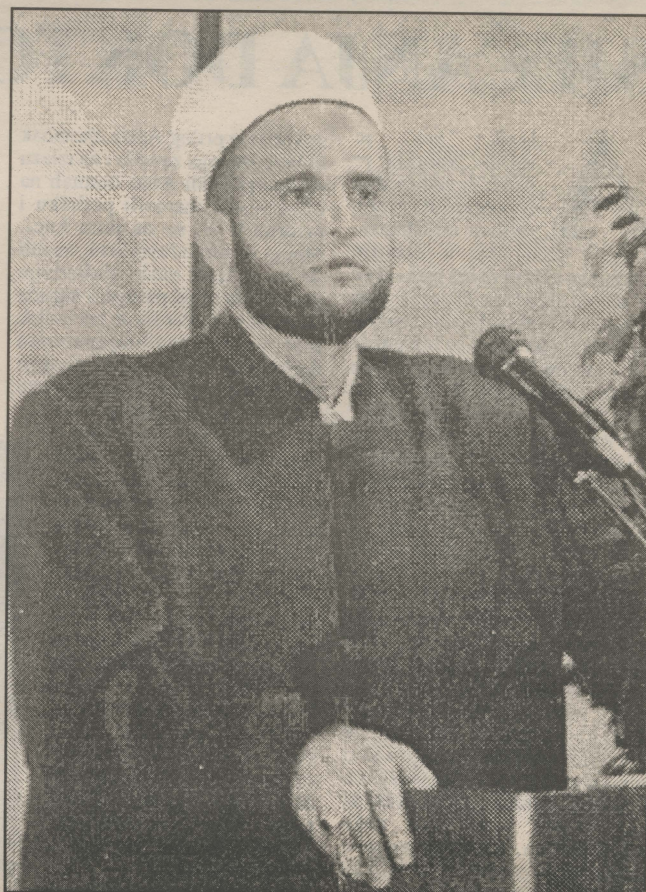
SabaH: Možete li nešto reći o položaju Bošnjaka u Sandžaku u ovo vrijeme?

M.ef. Zukurlić: Ovih dana imam priliku da vrlo često odgovaram na to pitanje, pa se često i ograđujem od tog odgovora iz razloga što osjećam da mi koji preživljavamo to stanje u Sandžaku vrlo često nismo precizni u davanju odgovora odnosno u ilustraciji stvarnog stanja. Jer, kada boravite u toj jednoj muci onda vrlo često samo navikavanje na tu muku gubi dakle onu stvarnu sliku toga stanja, tako da neko ko dođe na desetak petnaest ili mjesec dana u Sandžak može bolje da ocijeni tu situaciju. Situacija se naravno jednom riječju može ocijeniti dosta teškom, pogotovo ovih deset ratnih godina. Ono što najteže pada ljudima iz

Sandžaka upravo ta neizvjesnost koja je u velikoj ili manjoj mjeri uglavnom posljednjih deset godina prisutna i gdje ljudi ne mogu biti načisto hoće li biti rata ili neće dakle to pitanje se non-stop nadvija nad našim ljudima. Ono izaziva vrlo negativnu psihozu koja uglavnom proizvodi to iseljavanje. Drugi negativan aspekt današnje situacije je teška ekonomska situacija gdje ljudi iz Sandžaka vrlo često nemaju mogućnost ni da prežive, jer se raedi o prostoru koji je proteklih sedamdesetak godina bio ignorisan od svih zvaničnih državnih projekata razvoja. Dakle, bio je na zapečku cjelokupnog ekonomskeg razvoja. Slično stanje je i sa bezbjednosnom situacijom. Posebno to stanje usložnjavaju određena gibanja u Crnoj Gori, te određene teorije o otcepljenju od Crne Gore a što bi se sigurno prelomilo preko Sandžaka.

SabaH: I pored svega toga Vi ste u ovih zadnjih deset godina u Novom Pazaru radili i gradili. Ja bih Vas zamolio da nam kažete u čemu ste vi nalazili motive i snage za takve aktivnosti?

M.ef. Zukurlić: Živjeti u Sandžaku '93., '94. i '95. godine gdje su na samo nekoliko desetina kilometara od nas zapadno u Bosni nestajala cijela muslimanska sela pa i gradovi na desetine i stotine hiljada ljudi je ubijano, silovane žene i raseljavano stanovništvo, dakle živjeti tako blizu svega toga i biti dio tog istog naroda kome se to isto dešava to je zaista jedna katastrofa. U tom smislu je zaista bilo teško naći izvor energije da se tamo ostane i opstane. Mi smo prije svega nalazili našu inspiraciju u vjeri, jer nismo imali nikakvog drugog faktora za koga bi se mogli zakačiti. Vjera nam je bila ta koja nas je pokrenula. I mi smo u tim najtežim godinama krize i ratnih dana ušli u vrlo krupne projekte izgradnje velikog islamskog kompleksa, Medrese u Novom

MUAMER ef. ZUKURLIĆ

Pazarau. I to nam je bila odskočna daska za mobilisanje ne samo vjerskih potencijala u Sandžaku nego i cjelokupnog naroda koji je u tome vidio jednu čvrstu našu odlučnost da živimo na tim prostorima, da je to naša zemlja i da smo mi autokton narod, i to je zemlja iz koje smo mi ponikli ili preciznije zemlja od koje nas je Bog dž.š. stvorio zato nam ne pada na pamet da tu zemlju bilo kome prepuštamo. Čvrsto vjerujemo da nam se Allah dž.š. smilovao i da nas je do sada sačuvao i da će nas ako Bog da i ubuduće čuvati ako mi nastavimo da čvrstim korakom nosimo njegovu poslanicu i da nosimo sve civilizacijske i moralne principe koje naša vjera islam sadrži. Prema tome ušli smo u te krupne projekte na svim nivoima ne samo kad je u pitanju izgradnja već kad je u pitanju organizacija. Imamo Medresu koja je naš ponos, koja proizvodi kadrove koji će ako Bog da biti nosioci toga spasa. Pored Medrese imamo i Gazi- Isa begovu biblioteku, imamo mušku i žensku Medresu sa 170 redovnih učenika i još nešto više od toga vanrednih učenika. Posjedujemo i izdavačku djelatnost El Kelime u okviru koje izlazi jedino islamsko glasilo na bosanskom jeziku sa one strane Drine "Glas Islama". Imamo dječiji vrtić kao jedan novi projekat obrazovne institucije za djecu predškolskog uzrasta koji polahko zaživljava. Uglavnom to su koraci koji još nisu po kvantitetu veliki koliko su veliki po kvalitetu i koliko su obećavajući. Mi koristimo ovu priliku da upoznamo naše ljude i sve muslimane koji žive na ovim prostorima da su to projekti od jednog globalnog značaja i da

želimo da ih svi ljudi dožive kao svoje.

SabaH: Ako nam možete malo objasniti sistem stipendiranja đaka u Medresti?

M. ef. Zukurlić: Institucija islamske zajednice odnosno Mešihat Islamske zajednice obezbjeđuje oko 60 posto sredstava od ukupnog iznosa za stipendiju. Učenici su obavezni da obezbijede onaj ostatak. Naravno veći broj učenika može da obezbijedi ta sredstva bez ikakvog problema, takođe jedan broj učenika zbog cjelokupne ekonomske situacije u Sandžaku posebno iz pasivnih krajeva vrlo teško je obezbijediti taj novac. Zato smo mi prije dvije godine pokrenuli akciju i donijeli odluku da osnujemo fond za stipendiranje učenika. Prvi novac za taj fond je došao iz zapadne evrope od naših ljudi iz Njemačke. Taj fond se sve više uvećava i taj projekat je zvanično profunkcionirao. Već se stipendiraju učenici koji su najugroženiji. Imamo još jednu drugu varijantu koja je prisutna a gdje se pojavljuju braća muslimani što iz Sandžaka što izvan Sandžaka sa nijetom i odlukom da preuzmu školovanje jednog ili više učenika u toku cijelog školovanja. Taj se projekat pokazao još uspješnijim gdje donator ima mogućnost da svojim očima gleda onoga u koga ulaže svoj novac, da sa njim sarađuje da sa njim kontaktira i da ubire plodove svojih ulaganja.

SabaH: Danas jedan broj svršenika ove Medrese studira na najprestižnijim

(NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

(NASTAVAK SA PRETHODNE STRANE)

univerzitetima svijeta kao što je Al Ashar. Možete li nam dati malo preciznije podatke o tome?

M. ef. Zukurlić: Prije više od sedam godina je izvršena verifikacija diploma naše Medrese na većini islamskih univerziteta u svijetu a prije svega na najpoznatijem univerzitetu Al Ashar. Nakon toga smo imali mogućnost da upisujemo svršeničke naše Medrese na te univerzitete, tako da se već sada imamo čime pohvaliti. Mi sada imamo preko dvadeset studenata na Al Ashar-u, i oko petnaest studenata u Sarajevu na Islamskom fakultetu. Nekoliko studenata u Sarajevu na drugim fakultetima. Takođe imamo nekoliko studenata na islamskim fakultetima i Fakultetu za prevodilaštvo u Libanonu, Tripoliju i Bejrutu. Imamo nekoliko studenata na fakultetima u Srbiji i to je sada jedna novina gdje pokušavam da naši svršenički mogu upisati druge fakultete u Srbiji. To malo ide teže, ali već su napravljeni prvi koraci. Dodao bih da imamo i svojevrstan dragulj tog projekta da smo već dvojicu svršeničkih Al Ashara uposlili kao predavače u našoj Medresi.

SabaH: Nedavno je u određenim institucijama Crne Gore jedan

zvaničnik rekao da Bošnjaci ne mogu sa Kur'anom u Evropu, kako ste Vi to doživjeli?

M. ef. Zukurlić: Da informisan sam da je to rekao jedan poslanik u Parlamentu Crne Gore i da je on pripadnik Liberalnog saveza Crne Gore, kako je to zvanično poznato najdemokratskije stranke u Crnoj Gori, možete tek misliti kakve su ostale. Mislim da to ne zaslužuje nekakav osoben komentar, jer prije svega to govori o svijesti čovjeka koji je to kazao, jer to znači da vjerovatno nikada nije ni zavirio u Kur'an i da nema pojava o čemu se radi, jer Kur'an čak i najveći orijentalisti koji su bili protivnički orijentisani prema islamu su se najpohvalnije izjasnili prema ovoj veličanstvenoj Božijoj objavi tako da je ovdje u pitanju samo malograđanstina jednog čovjeka i ja to ne želim da to drugačije doživim, ne želim da mislim iako ponekad za to ima elemenata da se radi o jednom institucionalnom blačenju islama. Prije svega želim da to doživim kao malograđanštinu neupućenost i neobrazovanje tog parlamentarca koji je prevalio preko jezika nešto a sam ne zna šta je to.

SabaH: Vi ste ovdje bili u Čikagu, u povodu Petih susreta Bošnjaka SAD i Kanade, istovremeno ste bili prisutni na osnivačkoj skupštini kongresa

BAJRAM ef. MULIĆ I MUAMER ef. ZUKURLIĆ

Bošnjaka Sjeverne Amerike, sada ste ovdje u New York-u u Astoriji i želio bi da iznesete taj svoj utisak o Bošnjacima ovdje koga ste stekli ovdje za vrijeme svoje posjete.

M. ef. Zukurlić: Ja sam već evo punu heftu ovdje u Americi i doista sam impresioniran prije svega onim što sam vidio prisustvujući petim susretima Bošnjaka Sjeverne Amerike i osnivačkoj skupštini Kongresa Bošnjaka Sjeverne Amerike. Zapravo jednostavno sam naišao na otjelovljenje onoga što nosim u svome srcu za što se zalažem a čime sam se napojio iz Kur'ana i kerima. Zapravo je organizovanje ono što je imperativ kako islamske teorije tako i nužnosti za našim opstankom kako biološkim tako i očuvanju od potencijalne opasnosti koja se zove asimilacija koja je posebno prisutna u našoj emigraciji. Zato mi je bila posebna čast i zadovoljstvo uzeti puno učešće u toj inicijativi i izarazio sam i tamo a i sada izražavam punu podršku takvim inicijativama i čvrsto želim vjerovati da će one, ako Bog da Inšallah, dati prave plodove.

SabaH

**International
Telehome, Inc.
P.O. Box 927900
San Diego, Ca 92192**

CALL BOSNIA FOR ONLY

**32¢ PER
MINUTE**

*** 24 hours a day, 7 days a week**

*** No fees, minimums or any other surcharges**

*** No need to charge your distance company**

CALL 1-888-950-9501 TO SIGN UP

OBREZANI (OSUNEĆENI) RJEĐE OBOLJEVAJU OD AIDS-a (SIDE)

U gradu Duban, Južna Afrika održava se trinaesta međunarodna konferencija o AIDS-u. U Africi broj onih koji su inficirani (zaraženi) s virusom AIDS-a je daleko veći nego i na jednom kontinentu prelazeći 20% u nekim zemljama. Govori se o katastrofi i o opasnosti za ostali dio svijeta, jer se Afrika ne može izolirati.

Prije deset godina uočeno je da obrezani muškarci rjeđe su zaraženi s HIV nego neobrezani. I od tada pa do danas objavljeni su rezultati više od 40 studija - ispitivanja koja su to potvrdila. Primećeno je da u zemljama gdje se prakticira obrezivanje broj zaraženih s HIV (virus koji uzrokuje AIDS) je znatno manji nego u zemljama u kojim se obrezivanje ne vrši. Ustanovljeno je da u zemljama centralne i zapadne Afrike broj onih koji nose (zaraženi) virus AIDS-a je manji nego u zemljama južne Afrike kao što su Namibija, Botswana, Južna Afrika, Zimbabve, Zambija, Malavi, Mosambik ne i susjedne države gdje broj zaraženih seksualno aktivnih muškaraca prelazi 20%.u državama sjeverno od Sahare i koje uključuju Saharu je znatno drugačija, a u

njima broj oboljelih, zaraženih s HIV je sličan broju zaraženih u Evropi ako ne i manji.

Mada studije govore o razlici u broju oboljelih između obrezanih i neobrezanih neki istraživači nisu skloni da to objasne samo obrezivanjem nego uključuju i druge faktore kao što su lična higijena, kultura i vjerski faktori. Jedna studija sa Instituta za tropsku medicinu u Belgiji usporedila je dva grada na jednoj i dva na drugoj strani. Ustanovljeno je da u gradu Yaounde, u Kamerunu zaraženih seksualno aktivnih muškaraca u prvom 3,8% a u drugom 4,4% a u tim gradovima muškarci su obrezani 99%. Obrezivanje je znatno rjeđe u Kisumu, Keniji i Ndoleu u Zambiji gdje je broj zaraženih u Kisumu 26,8% a u Ndoleu 24,9%. To je razlog da su već negdje otvorene ambulante za obrezivanje, koje svugdje nisu najbolje opremljene, te se neki boje to podržati. Bez obzira na izraženu rezervisanost, zabrinutost traže zaštitu, te se obrezuju. U British Medical Journal objavljeno je i jedno objašnjenje zašto obrezivanje pomaže. Na kožici koja se uklanja pri obrezivanju nalaze se Langerlans stanice i na

njima ima dio kroz koji virus AIDS-a ulazi u organizam čovjeka. Oni koji su obrezani nemaju tu slabu tačku za ulazak virusa. Mada se svi ne slažu kakva se sve korist može dobiti do obrezivanja u borbi protiv AIDS-a, većina se slaže da rezultati koji su izneseni u istraživačkim studijama nalažu da se korist od obrezivanja ne može zanijekati. Posebno treba imati u vidu da u afričkim zemljama južno od Sahare AIDS je vodeći uzrok smrti i dva i tri puta je veći od onih koji ga slijede.

AIDS je značajan zdravstveni problem svugdje u svijetu pa i u USA. Prema informacijama 40.000 stanovnika se svake godine zarazi s virusom AIDS što je vrlo velik broj i stručnjaci u Centru za kontrolu i sprječavanje bolesti izjavljuju da se to ne smije pihvatiti i da je potrebno to znatno smanjiti.

N.S.

UZROK NESREĆE KOD KAKNJA NEISPRAVNOST AUTOBUSA

Neispravnost autobusa firme "Buco-trans" uzrok je teške saobraćajne nesreće, u kojoj su 13. maja kod Kaknja na putu Zenica-Sarajevo smrtno stradala 44 putnika, a 11 povrijeđeno, javio je dopisnik Agencije ONASA. Kantonalno tužilaštvo u Zenici danas je podnijelo zahtjev za pokretanje istrage i odredilo mjeru zadržavanja u policiji za vlasnika i direktora firme "Buco-tans" Vehida Džananovića i poslovođu na održavanju vozila u "Buco-transu" Enesa Canu. Ove mjere poduzete su "zbog osnovane sumnje da su Džananović i Cano svojim

radnjama, te propuštanjem nadzora i neodržavanja tehničke ispravnosti autobusa 'Setra' S 215, registarskih oznaka 566-M-870 izvršili teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa". Kantonalni tužilac Zahid Kovač kazao je da je vještačenje pokazalo da uzrok nesreće nije oštećenje kolovoza, odnosno "da se autobus mogao kretati i po kamenju". Kazne za krivično djelo za koje bi Džananović i Cano mogli biti osuđeni su jedna do 15 godina zatvora. Vještačenje i ekspertiza ostataka autobusa izvršili su eksperti Saobraćajnog fakulteta Sarajevo i Mašinskog fakulteta Zenica

VISA

PRETPLATITE SE
NA SabaH

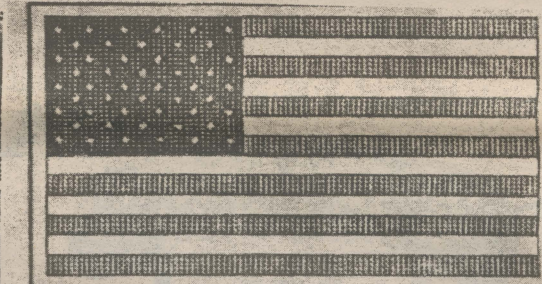
NA
SAVREMEN
NAČIN

1. Pripremite vašu kreditnu karticu;
2. Nazovite redakciju na (718) 267-1299;
3. Kažite nam period na koji se elite

SAOPĆENJE
SAVEZA
IZBJEGLIH
I
RASELJENIH
LICA

Savez izbjeglica i raseljenih lica Bosne i Hercegovine saosjeća sa tragedijom koja se dogodila prije pet godina u "zaštićenoj zoni Srebrenica", saopćeno je iz Saveza.

Savez izbjeglica i raseljenih lica BiH, u saopćenju, podsjeća da je prije tragedije koja se desila u Srebrenici upozoravalo na eventualne posljedice koje bi se desile ukoliko se ne preduzmu mjere obezbjeđenja i zaštite prognanika 1995. godine u Srebrenici.

BIVŠI IMIGRACIONI OFICIR A SADA

ADVOKAT

ROBERT LIEBERT

Attorney at Law

25-84 Steinway St.
Astoria, NY 11103
Tel. (718) 267-1277
Tel. (718) 591-3114
Fax. (718) 721-8812

JESTE LI APLICIRALI ZA AMERIČKO DRŽAVLJANSTVO?

- * IMATE LI STALNU ILI PRIVREMENU VIZU?
- * IMATE LI PROBLEMA SA DEPORTACIJOM?
- * ŽELITE LI DOBITI NOVAC ZA POVREDE NA RADU ILI NA ULICI?
- * ŽELITE LI PRODATI ILI KUPITI KUĆU?

NA SVA OVA PITANJA I MNOGA DRUGA IMAMO
PRAVE ODGOVORE

SAMO NAS NAYOVITE A MI ĆEMO TO RJEŠITI ZA VAS

Amerika i mi

AMERIČKE PARE NISU
ZA SAHARE

Mnoge Amerikance, koji žive u neposrednoj blizini naseljenih Bošnjaka, kratko vrijeme nakon produbljenog poznanstva začudi saznanje o velikom napretku u poslu, kupovini stana ili kuće, pokretanju vlastitog biznisa, ili kreiranju sličnih životnih ideja koje vode brzom napretku. Takav napredak je za njih veliko iznenađenje, jer su samo koju godinu ranije mogli vidjeti svoje komšije Bošnjake kako startuju od nule, učeći prve riječi engleskog izgovora i kupujući osnovne kućne potrepštine, da bi neslučenom brzinom upisali fakultete, sjeli u dobra auta, što i danas predstavlja mali san mnogih Amerikanaca. U svemu tome rađa se tiha zavist i iskra ljubomore "domorodaca", koju vješto prikrivaju i odagnavaju. Za nas Bošnjake sve to predstavlja dio ostvarive ambicije, prirodne živote. Većina od nas svojski prihvata svaki posao (često ispod nivoa dostojanstva), radi "overtime", uzima dodatni "job" vikendom, a nisu rijetki ni oni sa hroničnim zamorom u očima zbog dva paralelna posla. I proed velikog radnog angažmana nađe se

vrijeme za učenje jezika, druženje i "roštilj nedjeljom". Malo idemo u restorane, neuporedivo manje pijemo, pa zarađene pare preko nedjelje često na bankovnom kontu samo "okrnjene" ili čak netaknute dočekuju narednu zaradu. Iz zarade se formira štednja, koja kod složnih i brojnih familija neuporedivo brže narasta, prerasta okvire potrošnje i pretvara se u potencijalni poslovni kapital. Sa većinom nas brzo ovalda logična misao "Zašto da plaćam visoku mesečnu kiriju drugom, kad sa istom ili malo većom sumom mogu otplaćivati vlastitu kuću ili stan?" Sa takvim uvjerenjem mnogi Bošnjaci ubrzo postaju vlasnici prekrasnih kuća širom američkog kontinenta, a oni još umjesniji vlasnici privatnog biznisa, rastućih "tvrtki" i vila na oceanu. Visoke kamate i skupi krediti nisu prepreka, a oni umjesniji vrlo brzo ovladaju tehnikom bogatog finansijskog tržišta Amerike, pretvarajući transakcijama "manje povoljno" i nepovoljno u povoljnije. Ipak, osnovno što nas vodi napretku je naš rad, naša

umješnost, ali i snažna volja da se izdignemo iznad "provalije", da potvrdimo sebe kroz svoje vrijednosti. U svakom američkom gradu već danas možete naći dobro sređene Bošnjake domaćine u vlastitim kućama, vlasnike restorana, ali sve češće i privredne poduzetnike sa zaposlenim radnicima i članovima porodice. Još više je onih iz Bosne koji nisu našli pravi put za "svoj kapital". Najradije bi ga uložili u njihovu Bosnu, da koristi i njima i njihovom narodu. Šalju oni redovno novčanu pomoć svojim, ali im razum nalaže da je neuporedivo korisnije dati oruđe za rad u sposobne ruke da ga oploduju, nego od aktivnih i

kreativnih stvarati pasivne potrošače. Žele oni u svojoj Bosni američkim dolarima ustoličiti nešto svoje, kao što su im davni preci podizali česme i prenočišta za žedna i gladna usta, po planinskim vrletima i bespućima.

"Nisu američke pare za bosanske sahare" - reče mi komšinica Dinka Karabegović, dok smo pijuckali popodnevnu kafu i smišljali (u polu-šali) šta da uradimo sa njihovim dolarima ovdje u Americi, ili radije njihovoj Bosni. Zna dobro Dinka, a znaju i mnogi od nas, da se znatne sume njemačkih maraka i sve veće sume američkih dolara, zarađene u Njemačkoj, širom Evrope i sada u Americi, nalaze u "porodičnim bankama" i traže puta da se oplode. Ako stoje, gube vrijednost, aktuelnost, propadaju. Treba ulagati u proizvodnju, usluge, u bilo koji oblik biznisa, treba od "jednog" praviti "dva dolara". Većina od nas treba odbaciti u drugi plan nerealne želje o brzom povratku i sa još više elana i entuzijazma latiti se posla. U očima Amerikanaca "Bosansko čudo" postaje još veće i ispitivače

ga sa još više interesa. Ako još nismo našli "željenu investiciju" ovdje u Americi pokušajmo to posredno ili već prvim posjetom "opipati" u Bosni. Može to biti farma pilića, pržionica kafe, pekara, mala fabrika hrane, servisna radiona za sitne proizvode i usluge, knjigovodstveni servis, ili bilo koje drugo zanimanje od hiljada raznih zanimanja iz nomenklature poslova. Započeti biznis može nam kasnije, postati baza na koju se jednoga dana (kad sazriju uslovi) možemo vratiti mi, ili neko od članova naše porodice. A do tada se na našem biznisu može oporaviti i podići mnogo poljuljanih sudbina. Dobro je rekla Dinka Karabegović - Nisu američke pare za bosanske sahare. I što brže to shvatimo postaćemo spremniji da sami kreiramo svoj život i bitnije utučemo na život oko nas. Začudene oči Amerikanaca neće tada više pokazivati sitnu ljubomoru i zavist, već će se (neki uspavani od njih) i sami prenuti iz inertnosti i upustiti u kreativniji stvaralački život, u kojem se energija ne obnavlja prvenstveno iscrpljujućim trčanjem ujutro ili naveče, već svakodnevnom stvaralačkom aktivnošću.

Zijad BEČIREVIĆ

omladinski radio b i h

am 680

DETROIT

UŽIVO!!!

PONEDELJKOM
21:00 - 22:00BOSANSKI NARODNI I ZABAVNI HITOVI
NOVOSTI IZ BOSNE I HERCEGOVINE I AMERIKE
VAŠE ŽELJE I POZDRAVI

telefon (248) 908-1006

u studiju (248) 557-3300

SULEJMAN, ALEN I FARUK

adresa:

POBox 7832
Bloomfield Hills
MI 48302Magaza Hallal
Meat Catering

"LJULJHAMI"

Braće Aga, Dine
i Hajra
REDŽIĆA44-08 30. Ave.
Astoria, NY

718-545-6566

Ispovijest logoraša NOCNE MORE NEDŽADA HALILOVIĆA

Dok se u Den Hagu priprema optužni postupak protiv bivšeg komandanta logora Keraterm - Duška Sikirice, bivši logoraši ponovno preživljavaju svoju najtežu životnu dramu. Nedžad iz Ljubije kod Prijedora je jedan od tih.

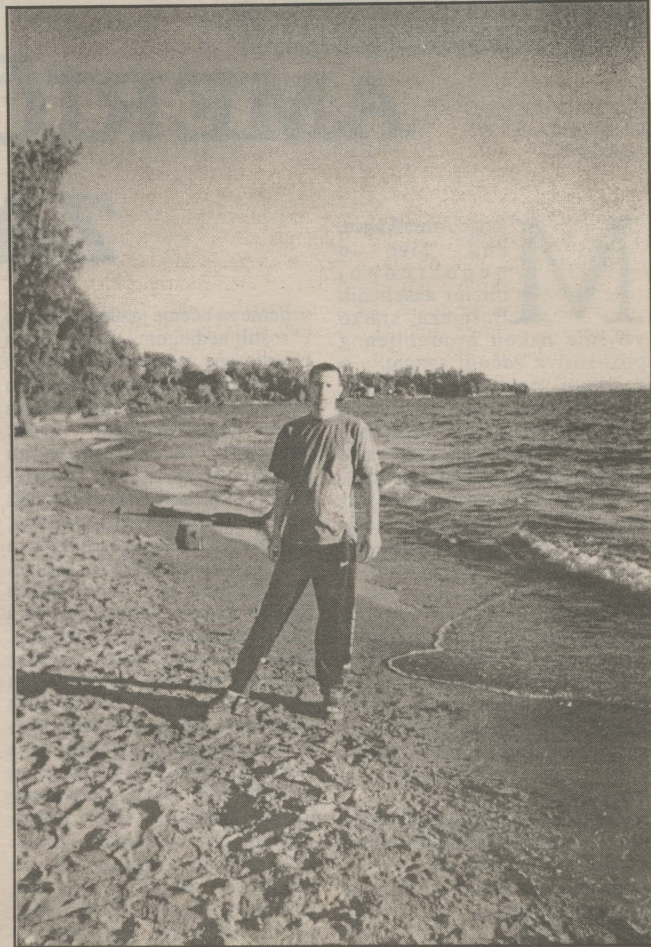
Piše: Zijad BEĆIREVIĆ

Svakoga petka, na džummi u burlingtonskoj džamiji, možete susresti visokog, crnputog Bošnjaka, pomalo usahljih obraza, utočnula pogleda, uzdržane skrivene ljepote, kako vodeći svog četvorogodišnjeg sinčića, zauzima upražnjena mjesta u safu. Kao da želi svojim dostojanstvenim pogledom obuhvatiti sve vrijednosti života i podariti ih ljudima, da ih sa vjerom u Boga i podareni život skromno uživaju, djeleći ih među sobom "kao komadić kruha" za više gladnih usta. Samo u jednom kraćku pogleda, ovog već dozrelog tridesetogodišnjaka, nazire se olujni vjetar, koji će se jednoga dana poput tornada prolomiti kroz neke njemu znane prostore, da iz utrobe izbaci sve ono čemerno što se trenucima kupilo i taložilo, stvarajući u grudima kamen poput sedre. Odlazeći iz džamije skrušeno i ponizno odnosi Nedžad Halilović iz Prijedora svoje "breme života", brižno pazeći da nešto od svega toga ne zakači bezazlenog mališana, što uz njega sa vjerom korača.

A samo desetinu godina ranije i on je bio mezimče, ljubimac Derviša Halilovića, manevriste na Ljubijskoj željeznici, i Fadile Halilović, u roditeljskoj kući na rudničkim, ljubijskim brdima. Dok je odrastao uz roditelje i mlađeg brata Dževada i učio o obradi i oblikovanju metala, nadao se da će jednoga dana biti inženjer, graditelj zemlje po modelu njegova oca. Još više uvjerenja i snage dala mu je škola za podoficire i oficire u Zadru, kojom se nadao i sam učvršćivati drage tekovine revolucije, o kojoj su i "ptice na grani godinama pjevale". A onda, one devedesete druge, sve se slomilo sa "prolomom oblaka". Nije Nedžad ni mogao slutiti da će to ne - očekivano nevrjeme odnijeti u nepovrat njegovo dječastvo i mladenačke iluzije. Došlo je nekako spontano, nenadano, iako je svako (pa i on sam) zano da će doći. U njegovu Ljubiju, njegov Prijedor, najstrašniji, najsilovitiji, najbeskrupulozniji, sa najviše

iskaljena bijesa i mržnje, sa najviše pušanih i tenkovskih cijevi, najviše logora smrti, najviše mrtvih. "O Bože, zar i to može biti?" (pitao se onda a pita se i sada Nedžad Halilović...) Mislilo se da je padom Kostajnice, rušenjem mostova u Dubici, masakrom u Hambarinama sve to četničko u regionu Prijedora postalo svijetu dobro vidljivo, da će neka (ne)poznata sila to zaustaviti i vratiti na pravo mjesto. Ali pravi egzodus je tek dolazio... nad

tuče, ubistva. Među prvima je ubijen Zahirović Asim, star 18 godina, žena po imenu Fatima, stara 60 godina a zatim u vlastitoj kući na oči ukućana komšija Hodžić Šefik, pa pred kućnim vratima Rasim Čehić. Samo u jendom danu ubijeno je 11 ljubijskih Roma. Između 18. i 19. jula neman holokausta simptomatičnije počinje svoj "crni ples". Ja i otac, komšija Emir Selimović, star 19 godina, uz duboki uzdah - sjeća se Nedžad, -

NEDŽAD HALILOVIĆ: Još traži sebe

da me upućuje u logor Omarska. Na saslušanje komšija Selimovića

i Hadžalića čekao sam oko jedan sat, a zatim smo oko devet sati ujutro, tog 19. jula, strpani u isti kombi i krenuli put logora: Emir Selimović, Hadžalić i ja, - pričao je Nedžad a suze orosiše njegove oči. - Istovarili su nas ravno pred zloglasnu "bijelu kuću" (što tada nisam znao). Pri ulasku sam vidio četiri sobe, dvije desno i dvije lijevo. Nas su smjestili u drugu lijevo. Dok smo prolazili u prvoj sobi desno prepoznao sam komšiju Bašić Muhameda, 37 godina koji je ležao na podu, sav u krvi. Svuda se širio užasan smrad, kakav u životu nikad nisam

logora, čuli smo kako neko dovikuje vozaču da nas vozi u Keraterm (drugi prijedorski logor), jer nema mjesta u "bijeloj kući". Tad još nismo bili svjesni da smo izbjegli smrt koja se već bila "ugniježdila" u našoj utorbi, sa zadahom smrada i truleži do povraćanja i besvijesti.

U logor Keraterm, prisjeća se Nedžad, stigli smo između pet i šest poslije podne. Psovali su nas tražili pare, zalto i "amajliju", a na portirnici, i lične isprave. Prosljedili su nas ispred hangara, zgrade duge oko 50 metara, sa odjelima, 1, 2, 3 i 4. Umejesto vrata ulazi su imali rešetke. Odjele smo zvali sobama (pojašnjava Nedžad). U prvoj sobi bilo je smešteno oko 250 ljudi, u drugoj 500, u trećoj oko 200, a isto toliko u četvrtoj. Zgrada je imala i petu, praznu sobu, u koju su odvođeni ljudi, tučeni, prebijani, ubijani, masakrirani...

Emira su odveli u narandžasti kiosk sa strane, a vratio se sa jasnom modricom na licu i rasječenom krvavom usnom. Mene su saslušavala dvojica u policijskim uniformama i jedan u maskirnoj. Pitali su me o mojoj aktivnosti, činu u vojsci, učešću u "napadu na Prijedor", pri čemu je svaki moj odgovor nagrađivan serijom udaraca. Vraćen sam u sobu 2 gdje sam zatekao dosta poznanika sa područja Prijedora i nekoliko Hrvata iz sela Tukovi. Kasno naveče, osamnaestog na devetnaesti jula, pozvali su neke i odveli ih u Peticu. Nastavilo se na isti način i narednih dana. Obično su odvodili ljude oko devet naveče. Neki su se vraćali na svojim

(NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

FAMILIJA NEDŽADA HALILOVIĆA

narodm Kozarca, nad gradom Prijedorom... "Dvadesetog maja" - sjeća se nerado Nedžad - "ušli su četnici u Ljubiju, nastavljali već ranije započeta paljenja, pljačku i teror. Već 13. juna (bila je nedjelja) pokupili su sve muške zatečene kod kuća i otjerali na stadion lokalnog fudbalskog tima "Rudar". Maltretirali, saslušavali, batinali više od 200 ljudi cijeli dan (tjerali strah u kosti), a naveče ih pustili kući. Sa tim nije nastupilo olakšanje. Tih dana su počeli kupiti i odvoditi ljude u logore, a to se tada moglo samo naslućivati. Danima i noćima čekali su ljudi da na njih dođe red. Zaredale su provale, masovnija privođenja,

istog dana smo kosili livadu, pored kuće. Iznenada su pristigla troja kola iz kojih su iskočila uniformisana lica i opkolila kuću. Među njima smo prepoznanli već ranije aktivne ljubijske policajce: Zekanovića i Savu Pusača. Strpali su nas u kombi i odvezli u Policijsku stanicu Ljubija. Usput su pokupili još neke. Dok su nas saslušavali (jednog po jednog), na stolu je bila pleta rakije. U toku moga saslušanja stalno su "potezali" iz plete, psovali mi balijsku majku i pitali, znam li gdje ću završiti? Nakon saslušanja Zekanović je otkucuo optužnicu, u kojoj me optužio da imam oružje i uniformu zelenih beretki (što naravno nije bila istina) i rekao mi

osjetio. Soba u koju smo trebali ući bila je prepuna, negdje između 40 i 50 ljudi. Ležali su jedni preko drugih. U toj gomili, koja se "u klupku" otimala strašnom zagrljaju smrti (sad znam da samo smrt može tako trulo smrdjeti), prepoznao sam i svoje zannce iz Rizvanovića, Hambarina, Radovčana. U sobu nismo mogli, pa smo zadržani na samim vratima. Jedan prozor je bio otvoren, kroz koji je dopirala užasna sparina i miješala se sa smradom, truleži, u hropcu koji je jednog po jednog trebao uzeti. Samo pola sata kasnije po nas trojicu su došla uniformisana lica i strpali nas u isti kombi, sa kojim smo dovezeni. Na kapiji Rudnika Omarska, na kapiji zloglasnog

(NASTAVAK SA PRETHODNE STRANE)

nogama, a neke su dovozili u kolicima za smeće i istresali ih kao "kućni otpad". Hranu smo dobijali jednom dnevno - 1 kutljača i kamadić kruha. Kupus na vodi, grah i riža. Obrok se obavljao u nekoliko minuta. U hodu uzmeš jelo, jedeš, pereš posudu i ostaljaš je, a cijeli tok je praćen serijom udaraca. Pri tome smo, obično, zadržavali u ruci kruh i jeli ga kasnije. Svaki dan je nosio sa sobom nove boli, nove strahote. Četvrti ili peti dan, u petak naveče, čula se galama ispred Bloka 3, praćena stravičnim kricima, jaucima, zapomaganjem. Dugo, tužno i bespomoćno...

Dvadeset petog na dvadeset šesti jula, oko 11 naveče, došao je pred zgradu maskirni autobus pun četnika, u maskirnim i plavim uniformama. Ispred Bloka 3 su postavili zasjedu od vreće pjeska, zaposjeli je sa mitraljezima, a u zgradu uprli jake reflektorske lampe. Povjerovali smo da nam je svima kraj. Naše slutnje potvrđene su snažnom rafalskom paljbom, koju su tačno u 11 sati osuli po sobi 3, u kojoj je bilo preko 200 ljudi. U nju su nakon saslušanja smjestili i mog košmiju Emira Selimovića. Nama su prethodno naredili da ležimo potrbuške, glavom suprotno ulazu.

Pucnjava je trajala duže od 1 sat - nastavlja Nedžad da priča sa primjetnim grčom na licu. Usta se sušila, a pogled gubio negdje daleko na drugoj strani jezera, pred kojim je napomućno stajao. - Snažna rafalska pucnjava mješala se sa plaćom, dozivanjima, kricima, jaucima, zapomaganjem

cinkari. Nakon utovara leševa, pa potom druga cisterna vode (ista cisterna ponovno punjena). Bila je subota. U subotu nije bilo izlaza, ni u nedjelju. Hrana je dijeljena u sobi. Smrad i sparina gušili su, kao liko smrdljiva zahodska burad sa izmetom u uglu između blokova, ali ne toliko bolno kao jeziva spoznaja da je smrt postala bliža od elementarnog života. U ponedjeljak, - nastavlja Nedžad saznalo se da su, ipak u sobi 3 neki preživjeli. I sam je krišom vidio jednoga u kožnoj jakni, svog okrvavljenog, kako čuči ispred rešetkastog ulaza. Naveče je nastavljeno večernje dovođenje. Kad su ga prozvali, oprostio se i preselio na Ahziret sa vjerom u Allaha dž.š., ali već sutradanm, opipavao je ranjavo lice i tijelo, dugo uvjeravajući sam sebe da je živ. Da, živ, živ, on, Nedžad Halilović iz Ljubije, ali do kada, koliko još sati, dana, mjeseci... Ipak, mnogi su podlegli. Nisu izdržali mučenje i torturu u praznom Bloku 5. Neke su sa nasladom ubijali prije nego su stigli zatražiti oprost (o kakve ironije: oprost za sebe ili svoje krvnike). Blok 5 logora Keraterm nikad više neće biti prazan. Sa ponoćnim satima javljaće se duhovi i nestajati zorom praćeni stavičnom horskom vriskom ujedinjenih duša, za koje postoji samo smiraj kod Boga i satisfakcija ljubavi u srcima svih poštenih ljudi.

- Batinjanje, izivljavanje, zlostavljanje nastavljeno su sve do trećeg ili petog avgusta 1992. godine. Već rano, u šest sati,

Luci, a u Trnopolju skrenuli u logor Trnopolje, ograđen bodljikavom žicom. Naredili su nam da izađemo, popisali nas i pustili na livadu. Samo ogoljela trava i žica naokolo. Među nama i dosta ljudi iz Kozarca i okolnih sela. Postalo nam je jasno da smo prekomandovani i postali logoraši otvorenog logra u kojem se lakše mogla dobavljati hrana, odjeća i obuća.

Hranu smo dobivali jedan put dnevno, ali je bila bolja i količinski smo dobivali više: govede kosti na vodi, krompir. Bilo je tu i dosta Kozarčana koje su puštali vani da rade, pa se moglo od njih dobiti nešto bolje hrane. Čak se moglo ošišati i obrijati, što do tada nikom nije ni padalo na pamet. Po našem izgledu ličili smo na sve, samo ne na ljude. Torture i mučenja u ovom logoru bile su neuporedivo manje i lakše. Osmi dan boravka u Trnopolju, rado se sjeća Nedžad dobio je posjet: dajdinica, Suada Zahirović, 37 godina, Prijedorčanka, donijela mu je nešto hrane i puno nade. Tih dana dolazili su mnogi posjetioci iz Prijedora, donosili hranu, poneku dobru vijest i utjehu neutjnim srcima logoraša Keraterma.

Petnaesti dan boravka u Trnopolju ponovno dođe Suada i donese spasonosnu potvrdu o saglasnosti za iseljenje Nedžada Halilovića u druge zemlje, sa kojom je mogao izaći na slobodu.

Dva tri dana boravio je u prijedorskom naselju Pećani, a potom se vratio u svoju Ljubiju, koja je bila sve više nego onaj prijatni, mirni, rudarski grad. Ne znam ništa o Emiru Selimoviću. Halilović je preživio, a sa njim još mnogi da u sebi nose teške uspomene, pune jada i čemera, iz jednog teškog nezaboravnog vremena. Dok je to govorio Nedžad se gubio u nekoj nepoznatoj daljini, kao da svojim suznim očima traži ono u šta ni sam više ne može vjerovati. Nepuna dva mjeseca bosanskog pakla slila su se u vatrenu rijeku da julsom i avgustovskom travom 1992. godine svjedoče o zločinu, masakru, genocidu, nad nedužnim narodom prijedorskih sela, grada Kozarca, Ljubije i Prijedora i gradova diljem okrvavljene zemlje Bosne. Nedžad Halilović iz Ljubije još nikad nije našao svoj tjelesni i duševni mir. Trza se dok spava, budi i usamljen u noći traži poznate likove, prepoznajući ih ne po licima već po jaucima, uzdasima, kricima, po dozivaju života dok su nestajali u zagrljaju dušmanske mržnje i smrti. Njegov život je produžen "iskrom života" kao što je mogao i nestati nestankom te iste "iskre". Na njegovoj duši prepoznatljivi su suhi žigovi logora Omarska, Keraterm, Trnopolje...

Sudbina je htjela da se u sjeni jednog života koji je nestajao i svjetlosti drugog koji je nastajao Nedžad sretne sa krahom Banjalučankom Aidom, negdje u Travniku, i uz poziv muzejina pokrene život, zamjenjujući teško breme prošlosti snoviđenjem sadašnjosti i budućnosti. Stekli su Nedžad i Aida dvoje zlatne djece, sinove Ferisa i Hamzu i sada grade

novi radostan život na obalama Lake Champlain (Jezera Čemplain), u američkoj državi Vermont, u Burlingtonu. Život grade u Americi, a oči im uprte njihovoj Bosni...

- Sa svakom posjetom burlingtonskoj džamiji, - kaže Nedžad, u meni nešto olakša, splasne, popusti. Osjetim se blaženim, sretnim, kao da nikad nisam preživio egzodus smrti u prijedorskom paklu 1992. godine. Isповijest Nedžada Halilovića je samo jedno viđenje u hiljadama i stotinama hiljada istih i sličnih, jedno sjećanje u nizu istovjetnih, jedna optužba iz dubine koja se nikad zatrpiti ne može... Šezdeset

dana njegova pakla je i naš proživljeni pakao, u kome duše svijui nas traže mira i spokoja, ali i pravdu da nedužne osveti a prirodi vrati njen prirodni tok... Sada ruže cvjetaju u njegovu vrtu, da ublaže noćne more sa cvjetovima zore, u kojima će znanci moći prepoznati likove svojih dragih, nezaboravnih, kao što su u Bloku 3 logora Keraterm bili devetnaestogodišnji Emir Selimović i dvije stotine sobnih drugova, dok su tražili posljednju "iskru života" u hropcu nepravde smrti...

Neka više nikom ne bude dopušteno, da tako umre...

SREBRENICA

Obilježavanje pete godišnjice najvećeg ratnog zločina

Najmanje tri hiljade Bošnjaka okupilo se u Potočarima kod Srebrenice kako bi obilježili petu godišnjicu najvećeg ratnog zločina koji se zbio na evropskom tlu u posljednjih 50 godina. Klanjanje dženaze-namaz u odsutnosti za sve njih predvodio je reisu-l-ulema Mustafa efendija Cerić.

Na prostoru u Potočarima na kojem je prije rata bila smještena tvornica akumulatora, uz članove obitelji nestalih Srebreničana bili su i visoki predstavnici za BiH Wolfgang Petritsch, članovi Predsjedništva BiH Alija Izetbegović i Ante Jelavić, američki veleposlanik u BiH Thomas Miller i drugi članovi diplomatskog

z b o r a
Skup u Potočarima bio je planiran isključivo kao vjerska manifestacija, a jedini govor posvećen srebreničkoj tragediji održao je dan ranije u Sarajevu visoki predstavnik Petritsch otvarajući izložbu ručnih radova žena Srebrenice. Visoki je predstavnik tom prigodom istaknuo kako je 11. juli 1995. predstavljao jedan od najmračnijih datuma iz novije

p o v i j e s t i
"Teško mi je i zamisliti da je civilizirani život mogao biti uništen na tako brutalan i stravičan način", izjavio je Petritsch istaknuvši kako žrtvama ne smatra samo onih 7.412 osoba koje se službeno i danas vode nestalima nego i desetine hiljada njihovih majki, supruga, kćeri i sestara koje i danas pate zbog zla kojega su p r o ž i v j e l i .
"Kao predstavnik međunarodne zajednice potpuno sam svjestan da smo toga dana iznevjerili građane Srebrenice. Taj dan je osramotio međunarodnu zajednicu", kazao je Petritsch. On je upozorio kako postoji obveza neprestano pomagati žrtvama ove tragedije dodavši kako je sramota da ni danas nema odluke o mjestu gdje će nastradalima biti izgrađen spomenik.

"Memorijalni centar (žrtvama Srebrenice) mora poslužiti da svima u BiH prenese poruku: nikada više", rekao je visoki predstavnik obećavši kako će se osobno angažirati na izgradnji ovog spomenika baš kao i na ubrzanju povratka Bošnjaka u S r e b r e n i c u .
"Povratak će pokazati da tvorci etničkog čišćenja nisu uspjeli ostvariti svoj zločinački cilj", istaknuo je Petritsch. Skup u Potočarima pratili su nezapamćene mjere sigurnosti. Više od 700 policajaca iz Republike Srpske bilo je zaduženo za sigurnost Bošnjaka u samom gradu, a njihove postupke diskretno se nadzirali pripadnici Međunarodne policije (IPTF) i SFOR-a. Više od 60 prepunih autobusa s bošnjačkim izbjeglicama federalna policija detaljno je pregledala u Kladnju prije prijelaza na teritorij srpskog entiteta.

Jedini izgled zabilježen je u noći uoči komemoracije kada je zapaljena jedna bošnjačka kuća u Srebrenici. Glasnogovornica OHR-a Alexandra Stiglmayer izjavila je kako se to smatra provokacijom jer je u pitanju kuća koja je trebala biti vraćena prijeratnim vlasnicima. OHR je zatražio odlučnu istragu lokalne policije i kažnjavanje počinilaca.

Izjava Nedžada Halilovića o torturi u logorima Omarska, Keraterm, Trnopolje registrirana je kod Međunarodne komisije za istraživanje zločina u BiH, maja 1999.

do neba (o Bože), a smrt je kosila uz prigrušeno krkljanje, hropac gomile koja je u zajedničkom hropcu smrti nestajala. Kad su prestali (malo iza ponoći) čuo se poneki jauk, brzo zaustavljen pojedinačnim pucnjem (valjda iz pištolja), a onda su glasovi utihnuli, krkljanje prestalo, i sve zamrlo kao staravična julska noć u Logoru Keraterm. Do jutro - ni sna ni jave. Oči zamrle skupine u sobi 2, gdje sam nestajao i nastojao, uranjale su u ljudska tijela, dajući im jeziv, stavičan izgled. Ni ljudi, ni aveti. Smirilo se do jutra. Čak je, malo duže nego obično, zastao i jutarnji zračak sunca, valjda da još ne otkrije stravičan prizor sa zabave krvoloka. I sunce se bojalo, stidjelo. Ujutro oko 7, - dobro pamti Nedžad, došla je vatrogasna cisterna sa topom za vodu, šleper kamion i dosta vojske. Kako je ležao svega par metara od ulaza mogao je Nedžad jasno prepoznati bijelu kabinu "Raba" i vojnike kako se oko motaju. Zatražili su iz svih soba dobrovoljce. Iznosili su mrtve iz blika 3 i ubacivali u kamion. Utovar je trajao dva sata. Među dobrovoljcima je prepoznao nekog čaršijskog Roma po imenu Aco, za kojeg su govorili da

naredili su im da izađu i iznesu lične stvari i drvene palete na kojim su neki spalivali. Zapazili su oni, već ranije, neke čudne promjene ali su se bojali definirati ih. Potajno se nadali izlazu iz pakla Keraterma. Potom je počela prozivka i svrstavanje zatvorenika u kolone. U 7 sati pojavili su se autobusi prijedorskog "Autotransporta" i "Autoservisa" i nekoliko kamiona pokrivenih ciradama. Prvo su naredili ljudima iz sobe 1 da uđu u pripremljene autobuse, a potom ih izvezli iz logorskog kruga. Poslije je isto urađeno sa blokom 2, pa 4. Prvi autobusi negdje između devet i deset sati krenuli su cestom Prijedor - Banja Luka. Za blok 3 nisu trebali autobusi.

U mom autobusu bili su vozač i dva vojnika. Glavu smo morali držati među nogama, a ruke na potiljku. Neki su bili smješteni na podu, u istom položaju. Prije nego smo krenuli kradom sam vidio kako srpski vojnici užurbano čiste i spremaju drvene palete, koje smo izlaskom iznijeli na krug. Prestravljen, zapanjen, ugledao sam "trojku" izrešetanu kao "sito". Pretpostavljam da je bilo 10 do 15 autobusa i kamiona natrpanih ljudima. Vozili su prema Banja

GENERAL MACKENZIE'S ROAD TO NOWHERE

By: Nihad KRUPIC

Canadian General Lewis MacKenzie is a man who should be noticed in the Guinness Book of World Record for how many of his Balkan friends are indicated as war criminals by the International War Tribunal in Hague. This means almost nothing to the retired general who's trying to become a political leader by presenting himself as savior of Sarajevo and as a man who brought peace to Sarajevo's hell. In his book "Road to Sarajevo", General MacKenzie explains his importance in the peacekeeping process, when he himself never accomplished a single day of peace, and in fact it came "after" the NATO planes took action against the Serbian forces. Searching the Internet on Canadian sites for information about "Road To Sarajevo", you will find a note: Look for Srpska Mreza (Serbian link). In addition, when you open Srpska Mreza, the very same general is there linked with his Serbian accomplices, which should speak to the public on how biased this man really is.

My first couple of years in Canada my mind was laced with horrible thoughts of a tragedy, which was happening in my very homeland, Bosnia and Herzegovina. During that time I believed that everyday TV reports from the Bosnian cities that were under heavy grenade shelling and pictures from newly discovered Serb Concentration camps would revoke any ordinary North American inhabitant to start wondering

about what really was happening over there and who has really perfected this flawless genocide for the second time in this century within the European borders. I tried to explaining this Bosnian tragedy to my fellow Canadian friends and even giving an interview to the Vancouver Courier, a local newspaper, with a point that more than two million Bosnians are in direct danger from the Serbian Army and could be slaughtered at any moment. On one reporter's question on how I was feeling during my trip to Canada and what were my first thoughts and impressions. I answered with angered words that on our plane trip myself along with my family were accompanied with other refugees, who were mostly young Serbs and like many of them in the beginning of the war, they were members of Serbian Military Force and further adding to the story I stated that if you'd like to know how I felt during that particular situation you might as well ask a Jewish man how he would feel to be sitting down next to a Nazis after being released from their wrath, and

great evil force lies deep within certain men is the driving force of evil taking place all over the globe, and this particular situation should be seen as a bloodbath of epic proportions that could have been prevented.

Like many Bosnians in this part of the world, I am amazed with the power of the media and how it is used to promote new leaders in every aspect of the everyday life. Something par-

ticular has occupied my mind for the last five years, awaking my conscience to the point where I ask myself What would have happened to many of today's political leaders, journalists, UN Generals, Humanitarian workers, Bosnians in Diaspora and others if this great Bosnian tragedy never occurred? My other point is, that due to this

General Lewis MacKenzie poses in Sarajevo's hell

force, killing innocent Bosnian Muslims, bombarding Sarajevo and other cities, raping and assaulting many women while imprisoning Bosnian men in concentration camps.

During his first months in Sarajevo, Gen. MacKenzie

these meetings, many people in Sarajevo and all over Bosnia noticed General MacKenzie laughing and joking along his companions Radovan Karadzic and Ratko Mladic,

These often-friendly moments between two parties were televised by Serbian TV Pale and they are firmly implanted in the memories of the Sarajevo's citizens. After his voyage back to Sarajevo he would give an interview to TV Bosnia and Herzegovina that he has received a promise/deal from Serbian Leaders that they would cease the bombarding of Sarajevo, but certainly enough few hours after his speech, another bombing was unleashed upon Sarajevo. Once more Gen. MacKenzie began making trips and accompanying his friends, trying to stay positive and optimistic keeping in mind that this is a important UN mission, but beyond that was a serious situation that was taking place right under his nose, knowing that it wouldn't matter if the blood of the Bosnian people was on his hands he would find the necessary backup from his UN status therefore allowing him to do as he wished.

Bosnians everywhere would like to be left out from Gen. MacKenzie's words and statements for as long as he speaks. They were shocked when MacKenzie stated that Radovan Karadzic, a Serb Political leader, is a high profile mediator and only he is able to bring peace to Bosnia. His other notorious statement that Bosnians killing their own people to smear the Serbs is clearly revealing how his approach to the Bosnian problem was greatly biased.

After he was removed from his Sarajevo mission, according to freelance reporter for "Toronto Sun" Eric Margolis the another newspaper "The Kingstone News" labeled him "The Worlds reluctant hero".

(nastavak na slijedećoj strani)

you can just imagine the horror in looking at the same faces that cruelly could possible murdered your brothers and sisters.

The journalist was confused like many others, and I hoped that due to my efforts the public opinion about Bosnia will be changed after the incident where a Canadian Captain was held and tied up by the Serbian Forces near Sarajevo. I gave up all my hope that these citizens could understand the Bosnian situation after my friend asked me how much money in monthly rent I was collecting from the Serbs living in my own house back in Bosnia. However, The Bosnian tragedy will be remembered as an combination of aggression on people, architecture, history, and religion which is never seen in long European history. The aftermath of the situation is that

situation in Bosnia many of these people were promoted to higher ranks and levels of their jobs and never stopped to realize that their success was based on how many innocent civilians died in concentration camps and war zones all across Bosnia.

This time my goal is to bring out one person who belongs to the above group of people and who awakened horrible feelings toward every Bosnian whenever his name has been mentioned.

The UN Council at the beginning of the aggression on Bosnia by Serbian rebels, named General Lewis MacKenzie commander of the Sarajevo Region. Those months were remembered as the worst period in Bosnian history. The Serb aggressors were at full

seemed confused, which is understandable in the type of situation he was in. But unlike a professional soldier he was supposed to have been, his judgement failed to adopt the well known military theory, which states that official war begins with two even armed forces, and aggression begins when well equipped and trained forces start capturing unarmed civilians and slaughtering them like the Serbs did to the Bosnian People. Instead of drawing the line between these two differences, Gen. MacKenzie was seen spending his nights in well-protected bunker areas in Sarajevo during heavy Serbian artillery attacks on the city. After he would head in the mourning to the Sarajevo hills right in the lap of the Sarajevo killers, trying to accomplish what is still unclear to many of us. After

(nastavak sa prethodne strane)

General Mackenzie with Bosnian General Jovan Divjak

These statements made by well-respected newspapers did not stop MacKenzie's offensive in grabbing political importance in the Canadian public opinion.

His failed once more when he denied in the "Ottawa Citizen" that a Serbian lobby in America sponsored his speeches in the US. Just seven days after this statement he admitted to the fact but speaking in his defense was he having no idea where many are from.

General MacKenzie's Canadian political try out was a debacle like many others, but is still seen trying to survive in the public eye by doing live TV reports for Canadian CTV stations from Belgrade which were under NATO bombardment.

The first report was his meeting with Yugoslavian foreign minister Zivadin Jovanovic and how they welcomed him as man who would tell to the World the whole truth on innocent Serbs and this wrongful NATO brutality being shed on them. Following his meetings with Serb leaders and being greeted by nearly all of them, the World public should notice that many of General's Serbian friends were indicated by the International War Tribunal in Hague to be War criminals such as Bosnian Serb leaders Radovan Karadzic and Ratko Mladic as well as Serbian President Slobodan Milosevic. Almost all other Bosnian Serb and Yugoslavian political and military leaders whom Gen. MacKenzie has made friendly contact with in the past eight years are now pronounced as unwanted individuals in any of the West World Nations.

All these sagas from the General's personal life haven't stopped him from doing any public related jobs, however the General was supposed to have arrived on June 28, 2000 in my present city, Vancouver BC presented by his sponsor BC Medical Association as an "authentic Canadian hero who achieved unprecedented peacekeeping success in Sarajevo".

This contradictory general was confronted by Avdo Pasic once more in Kelowna BC after he had given an interview to the local TV station, and we had one more time an excellent opportunity along with his possible presence in Vancouver to uncover Gen. MacKenzie's real effort during his mission in Bosnia.

Prof. Vera Valcic from The Society of Friends of Matrix Croatia along with myself on the behalf of the BC Bosnian Community are beginning to dig out all the relevant details in connection to General Lewis MacKenzie's UN mission in

Sarajevo. We also had much support from His Excellency, the Ambassador of Bosnia and Herzegovina in Canada, Mr. Krunoslav Vasilj, (Who was the first to sign a petition against MacKenzie's speech) and a Vancouver Sculptor Pero Bulic. Following two weeks of hard work we completed a letter, with all attachments maintained earlier in this article and with The Book of Sarajevo's Dead during the period of April 10 1992 till October 31, 1993, the horrible fact that General MacKenzie's Sarajevo peace-keeping mission was a total fiasco.

Along with this letter, we enclosed the signatures on the behalf of the presidents of the Bosnian and Croatian Communities in Vancouver presented

by Bosnian Organizations:

BC Bosnian Association, Bosnian Muslim Association of BC, Bosnian Folklore Ensemble "Zlatni Ljiljan", Bosnian Musical Group "Zute Dunje", Bosnian Folklore Ensemble "Behar", Soccer Club Bosnia, Vancouver, And from Croatian Organizations: Society of Friends of Matrix Croatia, United Croats of Canada "King Tomislav" Branch, Croatian Cultural Centre, Soccer Club "Croatia, Croatian Party of Rights of Canada, Croatian Party of Rights and Kolo Grupa : Sarajevo.

This letter was mailed to the Committee of Congress 2000 BC Medical Association and during that time, we have never received any answers from them. Now, after the Congress has gone, the fact is that the local media has not made even a small article about this occasion and eventual quest speeches. Presently, the situation is still unclear, but a possible reality is that the Congress Organize Committee had quietly cancelled the General's trip to Vancouver.

Even if General MacKenzie did have a speech to give to the medical doctors, who by tradition don't like soldiers, and the speech would have not covered by media, we successfully arose and due to that I have some satisfaction on the behalf of the thousands of my country folk who will never have a chance to open and focus their eyes towards General Lewis Mackenzie and ask him: "Wasn't your mission to save our lives?"

JEZERO GROCERY & MEAT

* Halal meso **HALAL MEAT**

* Suho meso

* Sve vrste sira

* Razne poslastice

2323 65.St.

Brooklyn, NY 11201

Tel/Fax: (718) 375-6999

Enotrade, Inc.,

1332 E. Lake Ave., IL 60025

Tel.: (847) 657-8434

Fax: (847) 657-0283

Web: www.enotrade@eno-trade.net

HELP WANTED

Enotrade has immediate openings for the following positions:

- Experienced truck drivers (local, regional, and long distance) with "hazmat" endorsement
- Experienced owner/operator drivers with "hazmat" endorsement
- Dispatcher (must speak English and Bosnian) – former truck driver is a plus
- Experienced sales people (Chicago/Illinois, California, Georgia, and Texas area)
- Truck mechanics

U Potočarima kod Srebrenice obilježena peta godišnjica genocida nad Bošnjacima

U UTORAK SE RASTVORILA SREBRENIČKA RANA

Piše: Almasa HADŽIĆ

Blizu tri hiljade majki, očeva, sestara, ali i prijatelja iz cijele Bosne i svijeta, u utorak se našlo u Potočarima kod Srebrenice.

U koloni vozila dugoj više od pet kilometara, koja se od Kladnja kretala prema Srebrenici, uz puno obezbjeđenje policije RS i međunarodnih snaga, po prvi put bez protokola i krutih ličnih obezbjeđenja, našli su se zajedno svjetski diplomate, intelektualci, članovi raznih asocijacija građana i pokreta za mir, bosanskohercegovački političari... Svi zajedno, kako bi na jednom mjestu, gledajući u oči napaćenim majkama, svojim prisustvom negirali i svaku pomisao o nekom narednom ubijanju ili klanju na bosanskim prostorima.

U šezdeset autobusa, koji su iz dvadesetak mjesta iz BiH krenuli u utorak ujutro prema Srebrenici, kako bi prevezli ono malo preživjelih, nemoguće je bilo izabrati najtužniju osobu. Majke, trenutno nastanjene u Tuzli, Mihatovićima, Vogošći, Ilidži, Vozući, sa tugom kao jednim imetkom koje još svjedoči njihovo postojanje, obraza naslonjenih na autobuske prozore, krikom su, izlazeći iz autobusa, spuštale svoj prvi korak na tlo Potočara. Na mjesto gdje su tačno prije pet godina u istom sahatu i sekundi zauvijek ostale oči na obrazima njihovih Muje, Muharema, Sidika, Ševala, Hamze.... Na mjesto gdje je dželat Ratko Mladić krvavom rukom milovao kosu njihovih petnaestogodišnjaka da bi ih samo, neki sahat kasnije ta ista dželatska ruka slala u smrt.

Negdje oko 12 sati, krug Tvornice akumulatora u Potočarima postao je pretijesan za mnoge koji su tog dana došli da podijele tugu i žalost s majkama Srebrenice. Samo jecaji, po neki vrisak od kojeg prostor zanjemi. Suze, suze, suze... Plaču i žene i muškarci, novinari. Kolega s turske televizije jednom rukom drži mikrofona, drugom sakriva zavodnjale oči... Jedna djevojčica stiže fotografiju svog babe, Rođena je dva dana nakon što je iz Potočara prešla u Tuzlu... Prepoznatljiva lica sa mnogih mjesta na kojima Srebreničani traže istinu o svojim nestalim. Iskopnjale žene, uvehle starice. Jedna ženica pade na sred puta. Donesoše vode. Ruke joj se tresu, pogled ukočen. Sabaheta Fejzić. Imala je jedinka sina, kojeg

MAJKE PRILIKOM DOLASKA U POTOČARE

je rodila nakon osam godina braka. Kad je pala Srebrenica imao je samo sedamnaest godina. U Potočarima se otimala s četnikom i uspjela oteti dijete na jednom punktu gdje su odvajali mušku djecu. Na drugom, holandski

Hasija Malkić, majka Behudina, Rešida, Hajrudina i Mevle, supruga Behaije u Potočare je stigla autobusom broj 14. Sa snahom - Rešidovom suprugom, i sa svojom tugom. Da prouči, svojim sinovima Fatihe i još

blizu jedne od kapija Tvornice, zatetura, i samo promuklo izgovori "ovdje je Ratko Mladić naredio da se sve muško iznad 12 godina ima odvojiti na stranu".

Kako se krug tvornice punio, tako

AMERIČKI AMBASADOR U BiH TOMAS MILLER MEĐU ŽENAMA SREBRENICE

vojnik je četniku pogledom pokazao na njenog sina i...Tada je izgubila bitku....

jednom vidi mjesto gdje su "dušmani klali i ubijali". Teško se kretala, a u trenutku kad je stala

je i prizor bivao sve teže podnošljiv. Kao sjenka, uz ogradu naslonjen stajao je

U Potočarima svi osim Srba

Među prvima u utorak se u krugu fabrike akumulatora u Potočarima pojavio predsjednik Federacije dr.Ejup Ganić. Zatim, federalni premijer Edhem Bićakčić, ministri u Vladi Federacije, dr.Tarik Arapčić i dr. Izet Žigić i ostali predstavnici Tuzlanskog kantona. Među velikim brojem učesnika ove komemoracije našli su se i Gradimir Gojer potpredsjednik SDP-a BiH na čelu delegacije ove stranke, Hasan Čengić, Suljo Tihić, Pejo Banović predsjednik HDZ-a TK, načelnici velikog broja općina iz BiH. Bile su tu i delegacije francuskih i holandskih organizacija za zaštitu ljudskih prava, predstavnici porodica šehida iz Prijedora, Travnika itd, itd.

Poznati svjetski filozofi intelektualac Bernar Levi u Potočare je došao u društvu svoje dvoje djece i Zila Hersoka, francuskog reditelja i autora dokumentarnog filma o Srebrenici. Levi je, mnogobrojnim novinarima izjavio da je u Potočarima da svjedoči o onome što se dogodilo izjavljujući da je "masakr u Srebrenici bio programiran".

šezdesetomogodisnji Šaban Mehić. Kaže nestali su mu sin, tri brata, šest bratića, jedan zet.... Prvi put je, kaže, nakon pet godina ovdje i pričinja mu se kako se "kabur rastvorio na ovome mjestu". Koji metar dalje, stajala je Nura Mustafić, majka Mirsada, Alije i Fuada. I ona je, kaže, u Potočare došla da pred svijetom vrisne da više nema nikoga da joj je "dušman Srebrenice ubio i sinove i muža, i braću i sve što je u životu voljela".

Srebrenička utroba u utorak se nijemošću rastvorila. Nijema su bila lica svjetskih diplomata, koji

(NASTAVAK NASLIJEDEČOJ STRANI)

SabaH-ov reporter na licu mjesta

su zaboravili na protokol, na namještene osmjehe, odmjerene izjave...umješali su se među narod kako bi stiskom ruke i riječju saučešća bar malo olakšali tugu prisutnih.

Već negdje iza jedan sahat poslije podne krug nekadašnje tvornice akumulatora u Potočarima, ispunjen prigušenim jecajima i izgubljenim pogledima žena, što su uzaludno pokušavale vratiti sjećanje na posljednje susrete sa svojom djecom od prije pet godina, zasigurno je bio najstrašnija optužnica onima koji su ubijali zbog imena i vjere na ovim prostorima. Sa glavnog puta, u društvu člana Predsjedništva BiH Ante Jelavića, Žaka Klajna šefa misije UN-a u BiH i reis-ul-uleme Mustafe ef.Cerića, pješke ušao je i predsjedavajući Predsjedništva BiH Alija Izetbegović.

Samo neki minut kasnije sa razglasa začulo se učenje sallavata. Potočarska dolina odjeknula je bolom ali i svetošću molitve. Ponovo jecaji, ponovo strašna istina što je iz grla mladog tuzlanskog alima ef.Mumina ulazila u duše svakog ko se iole čovjekom osjećao. Ljudi se poredaše u safove... U istom safu Alija Izetbegović i Žak Klajn i Ante Jelavić i engleski ambasador. Bernar Levi poznati svjetski filozof i njegov sin, i novinar "Dnevnog avaza" i visoki predstavnik za BiH Wolfgang Petrić... očevi i braća ubijenih...svako na svoj način, pognute glave, skrušeni pred jednim Bogom i pred jednom jedinom istinom svjedočili su: u Srebrenici su ubijani nevini ljudi. Koliko safova je stalo na velikoj poljani niko nije mogao izbrojati. Naprijed muškarci, za njima žene, sa svima tuga. Niko nije gledao na vjeroispovjest, na boju kože i jezik prisutnih. Skrušeno kako i priliči sjećanju na nevino ubijene, u safovima su se našli i ambasadori akreditirani u BiH, predstavnici međunarodnih organizacija, partijski lideri, mnogobrojni novinari.

A onda, ruku podignute na "ammin", reis-u-ulema dr.Mustafa ef.Cerić započeo je učenje dove na bosanskom jeziku:

-Tako mi Sunca i svjetla njegovog, i Mjeseca kada ga prati, i dana kada ga vidljivim učini, i noći kada dan zakloni i neba i Onoga koji ga sazda, i Zemlje i Onoga koji je prostranom učini, i duše i onoga koji je stvorio, pa joj put dobra i put zla označi, onaj koji dušu očisti, bit će na dobitku, a onaj koji svoju dušu ukalja, bit će na gubitku. Ovdje smo došli ne da sudimo, ali ni da oslobađamo. Ovdje smo da se vidi da nismo i da nećemo zaboraviti grijeh ukaljane duše.

Bože, došli smo ovdje ne da se svetimo, ali ni da praštamo. Ovdje smo da se zna da nismo i da nećemo odustati od pravde.

FRANCUSKI FILOZOF BERNAR LEVI U SAFU PRILIKOM KLANJANJA DŽENAZE U

ODSUSSTVU

Ovdje smo da slušamo one koji su zvali u pomoć i nebo i zemlju, i dan i noć, i riječ i moć da se odzme mač od onih koji ubijaše i kad bijaše dan i kad bijaše noć. Bože, ovdje smo da se suočimo s istinom o sebi i njima. O sebi da znamo ko smo i šta smo. O njima da znamo kakvi su i gdje su. Ovdje je slika o svijetu u kojem se nagraduju oni koji bi mogli biti gori nego što jesu, a

kaznjavaju oni koji bi mogli biti bolji nego što jesu. Ovdje je slika svijeta u kojem je argument nasilja moćnika nadvladao argument prava na život slabijega. Bože, samo Tebe molimo da nasilnicima odzmeš mač, a slabima da podariš moć vjere i istinu i pravdu. Molimo Te, Bože, da tuga bude nada, da kazna bude pravda, da majčina

suza bude podsjetnica, da se više nikada i nikome ne ponovi Srebrenica.

Bože, ako mi zaboravimo Tebe,

IMAMI SA TUZLANSKOG KANTONA ZAJEDNO SA MUFTIJOM HUSEIN ef. KAVAZOVIĆEM

SUZE SU TEKLE I U NAMAZU

Amasadori svijeta u Srebrenici

Gotovo cijeli diplomatski kor u BiH u utorak se našao u Ptočarima. Među prvima, pojavili su se egipatski i turski ambasador, zatim ambasadori Slovenije, Velike Britanije. Iranski ambasador iako sa povrijeđenom nogom, u Potočare je stigao sa svojim sinom. Tomas Miler ambasador SAD-a svo vrijeme boravka u Ptočarima proveo je u razgovoru sa majkama Srebrenice koje su mu, iako utučene svojom žalošću zahvaljivale na podršci koju im

nemoj Ti zaboraviti nas, ako pogriješimo, podari nam snagu Ademovog pokajanja, ako nas zamrači krivovjerje, osvijetli nam put Ibrahimovim pravovjerjem, ako nas zadesi nesreća, pouči nas Nuhovoj ladi

spasa, ako nas uhvati strah od silnika, osposobi nas Musaovom hrabrošću, ako nam se ponudi mržnja, spasi nas Isaovom ljubavlju ako budemo protjerani iz domova naših, osnaži nas Muhamedovom a.s. željom za povratkom domu svome.

Bože, ujedini naša srca u vjeri i ljubavi. Učvrsti korake naše u istini i pravdi. Osnaži volju našu u bratstvu i slozi. Udruži misli naše u domu i domovini.

Bože, daj nam dobro na ovome i onome svijetu i sačuvaj nas džehenemske vatre. Amin".

Dok su iz reisovih usta isticale riječi molitve, sa okolnog brda nekih kilometar dalje, grupa Srba je zvizducima i ruznim dobacivanjem pokušavala narušiti svetost trenutka. Uzaludno. Moć molitve ponovo je nadjačala snagu mržnje. Svijet je tog trenutka prvi put, jednoglasno i jedinstveno svjedočio o tragediji Srebrenice. Jedino su predstavnici srpskog naroda odbili da se suoče sa tom istinom.

BLAGO IZ SEHARE BOŠNJAČKE

„Ovaj je most sagrađen potpuno kao luk duge
Ima l, mu sličan na ovom svijetu, moj Bože!
Jedan znalac pogleda ga sa divljenjem
I reče kronostih:

„I mi prelazimo preko ovog mosta
Preko kojeg je prešao moj sultan!“

Godina 974

Epigraf sa Starog mosta u Mostaru

Piše: Safeta OBHOĐŠ

Učenici ili studenti koji slušaju predavanje nekog nastavnika ili profesora već od prve lekcije mogu naslutiti da li je njihov učitelj sposoban svoje znanje prenijeti na druge ili ne, da li je sam predavač ovladao i metodičkom stranom svog poziva. Sjećam se da mi je naprimjer Mehmed ef. Jakubović iz Aachena, opisujući svoje nastavnike u Gazihusrefbegovoj medresi i Islamskom fakultetu u Sarajevu, rekao da su imali fantastičnu metodiku u tumačenju skrivenih značenja kur'anskih ajeta, bilo je to kao da su „svojim studentima otvarali prozor u zgusnutu strukturu riječi i rečenica, u kojima su sadržane davne vrijednosti, koje uvijek, i u savremenim uslovima nalaze svoju potvrdu.“ Ali i nastavnici izvanreligijskih predmeta su bili probрани, dolazili su iz elitnih sarajevskih srednjih škola i svoj posao su radili sa ljubavlju. Znači, od nastavnika i njegovog pristupa učenicima, zapravo pronalaženja metode, načina, na koji se znanje, tj. lekcija, prenosi svojim slušaocima, od njihove zainteresiranosti i stepena obrazovanja, zavisi hoće li to znanje zaista „sjesti“ u glave novih generacija i kod njih pokrenuti procese razmišljanja i interes za daljnje proširivanje znanja i sopstveno istraživanje.

Od vremena od kada je marksistička metodika odnosno metodologija, kao i nastavni programi i sadržaji po diktatu srpskog lobija, posebno u oblasti književnosti i jezika, izgubili primat u našem obrazovnom sistemu, prošlo je vrlo malo vremena, tek jedno desetljeće u kojem se desile i agresivna i poslijeratna društvena dezorijentacija. Mnogo toga iz svog kulturnog nasljeđa, Bošnjaci će tek morati otkrivati, nanovo tumačiti za šta će biti potrebni i novi metodički priručnici i udžbenici. U nastavnim programima lektire i za osnovne i za srednje škole vlada još popriličan haos, (nažalost, tu je ostalo dosta komunističke logike, opet su se tražili i hvalili podobni stvaraoči), i ti programi su podložni stalnim promjenama. Metodika, teorija ili istorija bošnjačke književnosti još nisu nastale. Mnogi nastavnici ne znaju kako prilaziti, kako tumačiti djela pisaca našeg podneblja, ona koje je, zbog naše specifične istorije, vrijeme već bilo zamelo i koja tek sad otkrivamo i postavljamo svjesni njihove umjetničke vrijednosti i savršenosti., djela koja su u mnogome nosioci bošnjačke islamske kulture i tradicije. Profesorica Fatima Nidžara Mujezinović, rod. Osmanagić, je već duže od 4 desetljeća profesorica u srednjoj školi, za nju je promjena obrazovnih programa bila velika radost, ali je odmah shvatila da će tumačenje tih novih sadržaja bez

metodičkih uputa, bez pravih priručnika, i nastavnicima i učenicima stvarati poteškoće. Odlučila je iskoristiti svoje dugogodišnje profesorsko iskustvo u srednjoj školi, kao i teoriju metodičkih jedinica kojom se bavila u svom slobodnom vremenu, pa je zajedno sa svojom kolegicom Mevlidom Pekmez, sastavila jedan metodički priručnik koji je dobio naslov „Blago iz sehare bošnjačke“. U tom priručniku su obradile mnoga od sada nepoznata djela bošnjačkih pisaca, kako onih koji su stvarali na orijentalnim jezicima, tako i onih koji zbog svog tematskog opredjeljenja desetljećima nisu nalazili mjesta u nastavnim planovima i programima, pa generacije učenika nikad nisu ni saznale da su nam naši preci ostavili daleko više kulturnog nasljeđa nego što su nam to naši nastavnici u obrazovnom procesu mogli prezentirati. Ovo je zapravo prvi metodički priručnik ove vrste objavljen na našim prostorima i vjerujemo da bi mogao biti dragocjena pomoć i našim nastavnicima i studentima koji daleko od domovine čuvaju duhovne veze sa matičnom kulturom i maternjim jezikom. Zbog toga smo zamolili profesoricu Fatimu Nidžaru Mujezinović da nam kaže nešto o svom životnom i profesorskom putu i iskustvu, kao i o tom blagu iz bošnjačkih književnih sehara.

Moja porodica, porodica Osmanagića u kojoj sam rođena, bila je po tradiciji jedna izrazito intelektualna bošnjačka porodica, moj otac rahmetli je bio vrlo uspješan pjesnik a majka je bila jedna od prvih Bošnjakinja koja se oslobodila zara i feredže, koja se „otkrila“, kako se to kod nas govorilo. Školovanje djece, kako muške tako i ženske, u mojoj porodici je bilo nešto što se podrazumjevalo samo po sebi, bilo nas je sedmero i svi smo, osim jedne sestre, završili fakultete, neki od nas su učili sve do visokih akademskih titula. Na životnom putu Osmanagića upisano je i sve ono što su doživljavale i druge bošnjačke porodice, i sticanje imetka i gubljenje svega i egzodus pred pokoljem. Ja sam se rodila u Sarajevu, ali smo se ubrzo nakon mog rođenja preselili u Čajniče, jer je otac tamo kupio pilanu i imanje. A onda je 41. godine počeo pokolj nad Bošnjacima u istočnoj Bosni, pa smo pobjegli nazad u Sarajevo, i to u posljednjem trenutku. Otac je do 1943. godine organizirao miliciju za zaštitu podrinskih stanovništva i pomoć za muhadžire iz tog kraja. Ali se 1943. nažalost razbolio i umro. Majka je ostala udovica sa nas

n i s u morali polagati prijemni ispit na zagrebačkom sveučilištu. Moj svekar rahmetli, Mustafa ef. Mujezinović je bio poznati islamski intelektualac, hafiz, imam i

PROFESORICA NIDŽARA OSMANAGIĆ MUJEZINOVIĆ

sedmero i zahvaljujući njenoj nesebičnoj brizi, upornosti i radu, svako od nas je dobilo dobru osnovu za budućnost, što je uostalom bila želja i našeg rahmetli oca. Kasnije, poslije završetka fakulteta, desilo se i da sam se udala u porodicu Mujezinović, porodicu čuvene uleme u Sarajevu, čiji su članovi i u svojoj kući, i amaterski i profesionalno, i za svoj čef, kako god hoćete, čuvali, njegovali i prezentirali bošnjačku kulturu i tradiciju. Djeca iz te porodice su pohađala Gazi-Husrefbegovu medresu, koja je imala takav domet u obrazovanju, da njeni maturanti

hatib Vekil-Harac džamije, a moj djever Mehmed je bio strasni epigrafičar, skupljao je, fotografirao i prevodio natpise sa starih mostova, nišana, turbeta, džamija, na teritoriji cijele Bosne i Hercegovine, on je preveo i Ljetopis Mula Mustafe Bašeskijske. Natpisi sa mnogih spomenika i džamija kojih više nema, koji su uništeni u ovom posljednjem kulturocidu, kao što su Ferhadija u Banjaluci i Aladža-džamija u Foči, sačuvani su u njegovoj arhivi, njegovim knjigama i zapisima. Tako sam ja ulaskom u tu familiju došla

obradovana, jer je ono što smo mi čuvali u porodici postalo naše opšte dobro. I ja sam sebi postavila zadatak da to, na osnovu svog dugogodišnjeg profesorskog iskustva, metodički obradim.

Ovo što nam je rekla profesorica Mujezinović samo potvrđuje mišljenje dr Muniba Maglajlića, da su kod nas, i u gluho doba institucionalnog organiziranja bošnjačke kulture, u periodu od 1949. do 90. godine, uvijek postojali pojedinci ili porodice koje su, zbog očuvanja vlastitog identiteta, održavali tu vatru muslimanske tradicije da se sasvim ne ugasi. U svojoj napomeni nastavnicima i studentima, koja je zapravo uvod u njen metodički priručnik, profesorica Mujezinović piše: „Kad govorimo o bošnjačkim piscima, koji su pisali na orijentalnim jezicima, onda moramo naglasiti dvije činjenice: prvo, njihovo stvaralaštvo je dugo vremena bilo prekriveno nanosima vremena, kao zrnca zlata pijeskom, a drugo, „zbog mnogih mrena naših očiju“, kako bi rekao Skender Kulenović, nije mu davano ono mjesto koje zaslužuje. Tek sada, otvorila su se široka vrata za njegovo izučavanje pa nastavnicima moraju, u ime generacija koje rastu i dolaze pred njih, iznijeti blago na svjetlo dana, shvativši to kao obavezu i poseban estetski doživljaj.“ O tome zbog čega su ta „zrnca zlata“ ležala pod nanosima vremena, sakrivena od nas, profesorica Mujezinović kaže:

Ja sam studirala jugoslovensku književnost, predavala učenicima i srpsku i hrvatsku književnost i dobro poznajem sve naše probleme sa jezicima. U vrijeme kad su naši Bošnjaci pisali na orijentalnim jezicima, katolici na ovim prostorima su pisali na latinskom, pravoslavlani na slavenosrpskom jeziku, to su takođe bili jezici kojima se nije govorilo kod kuće. Ali kasnije, zbog politike, zbog okolnosti, naša književnost na orijentalnim jezicima nije imala ravnopravan tretman. Mnogi Bošnjaci koji su pisali na tim jezicima, postizali su vrhunski kvalitet. Uzmimo za primjer Medžaziju, umro je oko 1610.

(NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

BLAGO IZ SEHARE BOŠNJAČKE

(NASTAVAK SA PRETHODNE STRANE)

... godine, on je napisao jednu prekrasnu pjesmu „Opis Starog mosta“, na arapskom. Ta pjesma je ušla u gotovo sve svjetske antologije posvećene poeziji na arapskom jeziku, a mi za nju nismo ni znali. Tek je Safvet-beg Bašagić, kad je u svojoj disertaciji pravio prikaz Bošnjaka koji su pisali na orijentalnim jezicima, otkrio da su naši pjesnici, kao naprimjer Medžazija, već bili proučavani u evropskim književnim krugovima, a mi za njih u Bosni nismo ni znali.

U svom metodičkom priručniku „Blago iz sehare bošnjačke“ profesorica Mujezinović je metodički obradila tu pjesmu i dala njen djelimični prijevod, a tu saznajemo nešto više i o samom autoru. „Medžazija je rođeni Mostarac, međutim o njemu nema mnogo podataka, zna se da je umro u Mostaru 1610., a godina rođenja je nepoznata. Pravo ime mu je Šani, ali je uzeo pseudonim Medžazi (znači što i Metaforički), što je aluzija na način njegovog izražavanja. Na prvi pogled, metafore su mu veoma čudnovate, bolje reći neuobičajene za to vrijeme (uvijek ima onih koji idu ispred svog vremena) tako da se ponekad, po Bašagićevim riječima, čine nerazumljivim. Međutim, današnjem čitaocu, on nije nerazumljiv, čak mu je i blizak zbog svog „modernog izražavanja“, iako ih dijele skoro četiri stoljeća.

Medžazi je dokaz da pravi pjesnici uvijek nađu put do čitalačke publike bez obzira na mjesto i vrijeme u kome žive.

Citiraćemo samo djelimično pjesmu :

„Zašto se stas mostarskog mosta
pogrbio?
Možda se i on zaljubio u (neku)
dragu kamenog srca.

Što je most jednook li li mahana?
Što bi bilo kad bi imao dva oka? Jer
zaljubljeni na svijetu-
Uvijek imaju jedno oko.

Ne bi mu suze iz očiju dan-noć tekle
(da nije zaljubljen).
Međutim, rastanak - ako ga ima -
snašao ga je....“

Profesorica Mujezinović pripada onom bošnjačkom profesorskom krugu koji je, da i mi upotrijebimo metaforu, vodio dvostruki obrazovni

život, za porodicnu i kućnu upotrebu pjesnici i pisci poput Medžazije, Mejlija, Nekresija, zatim Mulabdića, Čolakovića, Bjelečeva, a u razredu su nažalost bili prisiljeni tumačiti neke sasvim druge stvaraoce, čija su djela često korišćena za raspirivanje netrpeljivosti, čak i mržnje jednog naciona prema drugome. Upitali smo gospodu Mujezinović da li je nekad imala potrebu da u d o b a komunističke vladavine protestira protiv takvog nastavnog plana i programa.

Svakako da je to bio jedan veliki teret ali su pobune ili protesti bili nemogući, zapravo, svaki pokušaj da se Njegoš, Mažuranić ili Andrić tumače drukčije nego što je to bilo propisano, drukčije od opšte apologetike, značio je dobrovoljno izlaganje hajci, degradaciji vlastite ličnosti, a to se najčešće završavalo presudom tj. zabranom predavanja zbog ideološke nepodobnosti ili nekompetentnosti ili neznanja. Sjećate se, to je početkom osamdesetih uradila moja koleginica Mubera Pašić, ona se pobunila, i ostala je bez posla, potpuno izopćenom. Ja, lično, pošto mi je sav život bio moj razred, u svojoj dugogodišnjoj profesorskoj praksi, rješavala sam svoje dileme na taj način što sam izabirala tumačiti one odlomke iz djela pomenutih pisaca koji su sadržavali ljudsku humanost. Jer, ma kako da su ti pisci stvarali pod uticajem svojih naciona ili svojih nacionalnih opredjeljenja, ipak u djelu svakog pisca ima tih općih kvaliteta, i ja sam se u tumačenju zadržavala na tome. Sad, nakon svega što se dogodilo, ja ne mislim da je to bilo dobro rješenje, jer mi smo za nas ta djela tumačili sa opće, humane strane, dok su sigurno neki u svom nacionalnom ili religijskom okruženju uzimali one

dijelove koji su im koristili za nacionalnu homogenizaciju i bacanje krivice, tj, anateme na one drukčije, koji po nacionalističkom odnosno fašističkom tumačenju, nemaju pravo da žive na istim prostorima. Ne znam u čemu smo mi pogriješili, valjda u našem poštenju, u vjeri

čovjeku prvo moram gledati čovjeka. Eto, ja sam svog komšiju na Dobrinji gledao kao čovjeka, a on me zarobio i odveo na Kulu, hoćete li da Vam ispričam kako mi je t a m o bilo!“

Mnogima od nas, a ne samo našim učenicima koji su svoju pjesmu

M. Mujezinovića amidža ili amidžić, čuvenih braće Morića, Mehmeda i Ibri, koji su kao kolovođe desetogodišnje pobune, ubijeni u sarajevskoj tvrđavi. Sahrnjeni su u istom groblju gdje su sahranjeni Atija i otac joj. Mejlijev kronogram glasi : „Dobra kćerka Muhamed Čelebije More./ Šteta - u cvijetu mladosti ode na drugi svijet./ Kuga dođe sa poštovanjem i zavuče se pod njeno pazuhu./ Podize je sa počašću u namjeri da je odvede u rajsku bašču./ Kad je Mejlija čuo za njeno preseljenje, izreče joj/ kronogram smrti (ovako): Neka je duša Atijina dostojna blizine (Božije).“ / Godina 1176.

Iz pristupa opisu Atije Morić, možemo odmah zaključiti da je Atija pripadala najvišim krugovima društva, jer se čak i smrt odnosila sa poštovanjem prema njoj. Vrlo je originalan opis znakova kuge koji se pojavljuje ispod pazuha kod oboljelog: „Kuga dođe sa poštovanjem i zavuče se pod njeno pazuhu.“ Uvođenjem presonifikacije (dođe, i to sa poštovanjem i zavuče se) odstranjeno je negativno osjećanje koje bi se javilo kod čitaoca pri spomenu kuge. Ovakvim izražavanjem, bolest je čak dobija jednu konotaciju blagosti. Ona, kuga, koja nije štedjela ni siromašne ni bogate, kad je već morala doći po Atiju, „došla je sa poštovanjem“. Očito, da se iza ovakvog opisa krije piščev odnos prema poznatoj porodici.“

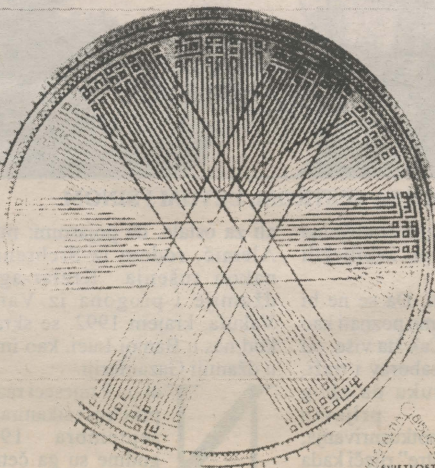
Profesorica Mujezinović se sljedeće godine, nakon 40 godina profesorskog staža, sprema na odlazak u mirovinu. Mirovinu od razreda ali za nju to znači više vremena za završavanje svog velikog projekta.

Velika mi je želja da dovršim i objavim metodiku bošnjačke književnosti. Za sve srpske ili hrvatske pisce imamo teoriju

i istoriju književnosti, kao i metodiku, za ova, za mnoga djela bošnjačke književnosti nemamo ništa, ni jedan zapis, recenziju, prikaz... Nastavnici, odnosno profesori su se našli u dilemi kako, na koji način pristupiti tumačenju tih djela, da bi se ona otkrila učenicima u svojoj njihovoj mnogoznačajnosti i ljepoti. I profesori odnosno nastavnici se moraju naučiti kako će to tumačiti. Zapravo ja sam tu knjigu skoro završila, ali se mora naći izdavač. Moja namjera je bila: zatvoriti krug interpretacije, počela sam od onog najljepšeg što je stvoreno na ovim prostorima, od lirске pjesme, preko poeme, pripovijetke, romana do drame. Tako će profesori dobiti uzorak svake vrste u našoj književnosti, pa dalje će zavisiti od njihovih sposobnosti šta će preneti svojim učenicima... Svakako, moja velika je želja, da ti novi sadržaji stignu i do našeg mladog naraštaja koji je napustio zemlju. Ali to će naravno zavisiti od odnosa nase države prema svojim građanima rasutim po svijetu, od toga da li će se neka institucija potruditi da im dostavi nove udžbenike i pošalje prave nastavnike... A mi u tome imamo suviše malo iskustva. Ja bih svakako željela da i ovaj priručnik „Blago iz sehare bošnjačke“ stigne do naših ljudi, jer se već iz njega mogu obavijestiti o tome koliko je toga, za njih neotkrivenog i nepoznatog, ostalo u domovini.

**Čitajte SabaH
da bi ste bili
obaviješteni!**

Fatima Nidžara MUJEZINOVIĆ ČAS LEKTIRE KORELACIJA UŽIH NASTAVNIH OBLASTI interpretacije

SVJETLOST SARAJEVO

da i drugi vide ono što i mi, da je ljudski ne misliti zlo drugima. Ja u svom

dugogodišnjem profesorskom radu, nikad nisam na takav način razlikovala svoje učenike, ja sam svima tumačila isto, sa uvjerenjem da oni razumiju i prihvataju te opće vrijednosti ljudskog suživota, miješanja i dodirivanja kultura. I...

Premda je ovo za mene vrlo potresno, moram vam ispričati kako sam se oslobodila svog idealizma. U drugoj godini rata sam srela svog učenika za kojeg sam bila emocionalno vrlo vezana, on je bio dijete bez majke, pa sam mu pomagala i poticala ga na učenje i oslobađanje od strahova. Moj učenik, sada odrastao čovjek, stajao je pred mnom, blijed, mršav, jedva živ. „Midhate, sine, šta ti se desilo.“ „Evo, profesorice, ja sa Kule, (to je bio konc- logor za Bošnjake iz Sarajeva i okoline), bio sam tamo zatvoren, skoro me razmijenilo.“ „A kako su te zatvorili?“ „Vi ste za to krivi!“ Stajala sam prenerazena i gledala u njega, nisam razumjela zbog čega sam ja kriva. „Vi ste mi, razrednice, četiri godine govorili da u

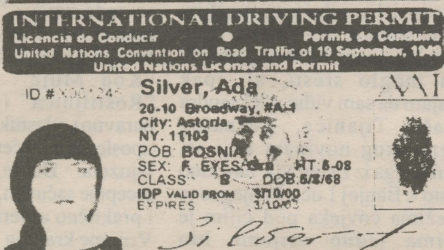
u službu humanosti ili nazadnosti, ostaje to razjašnjavanje sa samima sobom, šta je bilo pogrešno a šta ispravno u našem viđenju i tumačenju svijeta oko sebe. Razjašnjavanje i tumačenje naše bliske prošlosti za mnoge Bošnjake je bolan oproštaj od iluzija, ali je od toga, po mom dubokom uvjerenju, nastao novi kvalitet, a to je svjesnost o samima sebi. Jer, da nas nije tako duboko i okrutno pogodilo, mnogi od nas ne bi našli snagu da izraze i objedine i doreknu ono što su ponijeli iz svoje kulturne tradicije. I profesorica Fatima Nidžara Mujezinović je poslala tolikih predavanja i traženja humanih momenata u djelima koja Bošnjaci nikad nisu mogli doživjeti kao dio svoje kulture, našla snage i umjeća da od nanosa vremena očisti i metodički obradi njezine vrijednosti djela bošnjačkih pisaca. Osim već spomenutog Medžazije, u priručniku „Blago iz sehare bošnjačke“ su još stihovi Nerkesija, Bajezidagića, Hadži Mustafe Livnjaka, Mejlija, s tim što su zapisi i prevodi stihova epigrafa ovih pisaca, posebno Mejlija, uzeti iz pera poznatog epigraficara, tj. tumača epigrafa na orijentalnim jezicima, Mehmeda Mujezinovića. Ovdje ćemo prepisati jedan Mejlijev epigraf (zapis na nišanu), kao ilustraciju onoga što je za mnoge od nas, zbog nepoznavanja arapskog jezika, ostalo skriveno:

„Citiraćemo kronogram koji se nalazi na nadgrobnom spomeniku u dvorisnom groblju Vekil-Harac džamije (Hadžijske) a napisan je povodom smrti Atije Morić, kćeri Muhamed - čelebije. On je, po tvrđenju

INTERNATIONAL DRIVING PERMIT Translation from foreign languages into English. AMERICAN AUTOMOBILE INTERNATIONAL, Inc.

1-800-932-3887

We work by mail. We need representatives.

291 Broadway, #1408 New York, NY 10007
(Across 26 Fed Plaza)

City Hall Area/World Trade Center/N,R trains

212 406 3006 FAX 212 406 3019

Mon-Fri 9am-5pm, Sat. 10am-2pm

Putopis (5)

"BOSNO MOJA, POHARANA..."

Tuzla-Gradačac-Tuzla-Banja Luka-Tuzla

Piše: Bedrudin GUŠIĆ

Vrativši se ponovo u svoju tuzlansku bazu, pokušavam saburom odagnati bol, te ostatak boravka u domovini osmisli kakvim-takvim sadržajima, primjerenim situaciji. Najčešće sam pohodio tamošnje džamije - podne namaz bih, zatekavši se u čaršiji, uglavnom klanjao u Šarenoj džamiji, rjeđe u Poljskoj, koja je također u starom dijelu grada. Inače, u staroj čaršiji Tuzle, na putu sa korzoa prema Šarenoj džamiji, vrši se sanacija još jedne gradske džamije, blizu javne česme na jednom trgu. Idući ka tim dvjema džamijama, negdje pri samom kraju šetališne zone (korzoa), kod tzv. Kapije, se prije pet godina desio strašan zločin, kada su četnici sa Majevice, granatom usmrtili 71 mlado tuzlansko čeljade. Na mjestu krvavog zločina je podignuta spomen ploča, na kojoj piše:

**"OVDJE SE NE ŽIVI SAMO
DA BI SE ŽIVJELO
OVDJE SE NE ŽIVI SAMO
DA BI SE UMRLO
OVDJE SE I UMIRE
DA BI SE ŽIVJELO"**

MAK DIZDAR

**NA OVOM MJESTU
25. MAJA 1995. GODINE
SRPSKI FAŠISTIČKI**

**AGRESOR JE
GRANATOM PREKINIO
71 MLADI ŽIVOT.**

**PROUCITE FATIHU I
POMOLITE SE
PAMTITE I
OPOMINJITE!**

GRAĐANI TUZLE

Aferim za ovo, građani Tuzle! Zločin je zapisan na mjestu gdje se dogodio, zločinci nazvani pravim imenom i prezimenom. Tu je i poziv za molitvu, te pamćenje. Ne za osvetu! Kamo puste sreće da

BEDRUDIN SA SESTROM, ZETOM I SINOM

su se i na svim drugim stratištima u našoj zemlji javno zabilježili brojni zločini i njihovi protagonisti. Da se ne bi zaboravili! Jer, mi smo poznati kao zaboravan narod! Čak šta više, od nas se, tu i tamo, zaborav i traži, ili, u najmanju ruku da zbog kojekakvih prljavih dnevno političkih potkusurivanja, ne koristimo "preoštre" riječi kada govorimo o onima što učinile zla neviđena. Da se, anamo oni, nebi - uvrijedili ili naljutili. A takvi, koji nam nude amneziju i "lijepo" ponašanje naspram silnika, istovremeno svjesno ignorišu istinu da ne postoje dovoljno oštre riječi za tu sortu

čovjekolikih spodoba. Helem, taj kutak Tuzle, koji jeste nijemi svjedok strašnog pokolja nevine tuzlanske mladosti od prije pet godina, ma koliko izazivao zgražanje i mučninu nad činom i njegovim izvršiocima, ipak ostavlja na svakog posjetioca i utisak dostojanstva i nepokornosti čovjeka u odnosu na one što sebe također ljudima, neopravdano zovu. Jednog dana, oko podne, sretah u blizini Poljske džamije poznato lice - Vahdet efendiju Alemića. Za Banjalučane, dovoljno da znaju o kome se radi,

ali za ostale, da pojasnim: mladi Alemić, rodom iz Srebrenice, nakon rušenja Krzlar-agine džamije i progona iz Varcar Vakufa, krajem 1992. se skrasio kod nas u Banjoj Luci, kao imam u džamiji Gazanferiji.

Nakon 9 mjeseci raznih prijetnji i šikaniranja, septembra 1993. godine su ga četnici priveli u Stanicu policije "Centar" i tukli cijelo jedno popodne, te narednu noć. Sutradan su ga isprebijanog i u polusvjesnom stanju pustili. Zadobio je teške tjelesne povrede, od kojih se liječio i nakon njegove organizirane evakuacije za Zagreb, putem Međunarodnog crvenog križa. Nakon što je relativno bio zaliječen, oženio se u Zagrebu jednom djevojkom iz Prnjavora (studirala u glavnom gradu Hrvatske) te otišao s njom u Teheran. Više o njemu nisam znao ništa. Sada, međutim, nakon što smo se sreli nakon nepunih 7 godina, ispričao mi je da je u Iranu bio 2 godine, gdje je radio na bosanskom radiju. Potom je sa svojom hanumom otišao u Njemačku, da bi se prije nepune dvije godine vratio u Bosnu, odnosno u Tuzlu. U Njemačkoj su on i njegova hanuma Aida stekli sina Ahmeda. Sada u Tuzli radi kao imam u jednom mesdžidu, te vodi vjerski program na radiju "Hajat". Usput mi reče da bi se, i poslije svega što je tamo doživio, volio vratiti u Banju Luku, uprkos četnicima. Inače, majka mu se iz Srebrenice probila na slobodnu teritoriju, ali njegov babo, nažalost, nije uspio. U večernjim terminima, ako bih noćivao kod najmlađe sestre u Solini, akšam i jaciju namaz bih klanjao u tamošnjoj novoj, prelijepoj džamiji. Jednoga dana, u posljednjoj hefti boravka u Bosni, upriličio sam sebi još jednu posjetu Gradačcu. Zapravo, htio sam taj drevni bosanski grad pokazati svome sinu te sestr i zetu koji su došli iz Švedske. Sada sam ja izigravao kao nekakvog - vodiča. I oni su bili oduševljeni

onim što su vidjeli i doživjeli u gradu "Zmaja od Bosne". Taj dan smo ja i sin klanjali podne namaz u Husejiniji džamiji, na čijem minaretu je on ezan i proučio. Inače, namaz je predvodio Salko efendija (nažalost, prezime mu nisam zapamtio), rodom iz Čapljine. Selami sve Bošnjake u Americi, a mahsuz Senad efendiju Agića, svoga "kolegu i vršnjaka..." Vratili smo se u Tuzlu oko akšama.

Za petak, 19. maja, planirao sam još jedan odlazak za Banju Luku - ovoga puta da moj sin barem obide mezar

svoje nene, te inače da posjeti rodni grad. Stigli smo tamo oko 11:30 h, te odmah otišli u harem kod Halil-pašina turbeta. Dakle, bila je prošla hefta od dženaze mojoj dragoj majci! Cvijeće koje je položeno sedam dana prije na njen mezar, već je bilo uvehlo, zbog nesnosnih vrućina koje su u to vrijeme bile u Bosni. Potom smo otišli u Ferhad-pašin mesdžid na džum'a namaz, koju je predvodio mladi Mensur efendija Masnopita. Opet pun mesdžid, te brojni susreti sa džematlijama. Neke od njih nisam bio sreo za u vrijeme prethodne dvije posjete Banjoj Luci. Došli su u međuvremenu iz dijaspore, radi obavljanja procedure povrata kuće ili stana. Nakon održane hutbe, Mensur efendija nas je informirao da su jučer (18.5.) on i muftija Edhem ef. Čamdžić, bili primljeni kod Milorada Dodika, koji je obećao punu podršku za obnovu Ferhadije, Arnaudije i ostalih porušanih banjalučkih džamija. Što se mene tiče, ja tom američkom ljubimcu bez pokrića "vjerujem" ni manje ni više koliko i Miloševiću, Karadžiću, Mladiću... Siguran sam da će Mile Dodik, za banjalučke i sve druge Bošnjake u "onom" entitetu učiniti samo ono i onoliko što bude morao. Živi bili pa vidjeli! Također je Mensur efendija informirao da su tih dana stigla odobrenja za ograđivanje preostalih 15 lokaliteta na kojima su nekada bile džamije. Inače, tih dana je u Banjoj Luci bio ministar vanjskih poslova Vatikana, koji je zijaretio i banjalučkog muftiju. Nakon džum'e, ja i sin smo malo prošetali gradom. Malo se poznatih ljudi moglo sreći, ali ipak izdvajam da sam vidio Aleksandra - Sašu Tijanića, poznatog beogradskog novinara koji se, nakon bijega iz Beograda, navodno skrasio u Banjoj Luci. Pobjegao je od režima čovjeka pod čijim je skutima jedno vrijeme bio (svojevremeno obnašao funkciju ministra informisanja). Uočavaju se sada novi, crveni gradski autobusi. Na njima su naznačene relacije kojima saobraćaju. Većina destinacija, gradskih ili prigradskih, označenih na

SA ef. ALEMICEM

autobusima, ima sada druga imena, sasvim nepoznata i neprihvatljiva za domicilne Banjalučane. Naprimjer: "Srpske Toplice" (Gornji Šeher), "Obilićevo" (Mejdan), "Lazarevo" (Budžak), "Banj Brdo" (Šehitluci)..., dakle oni što nam oteše grad, izbaciše stotnjeta imena njegovih dijelova, ona koja su njima mrska, a nadjenuše imena svojih "junaka" ili znamenja. Prokleti bili silnici, okupatori našega grada!

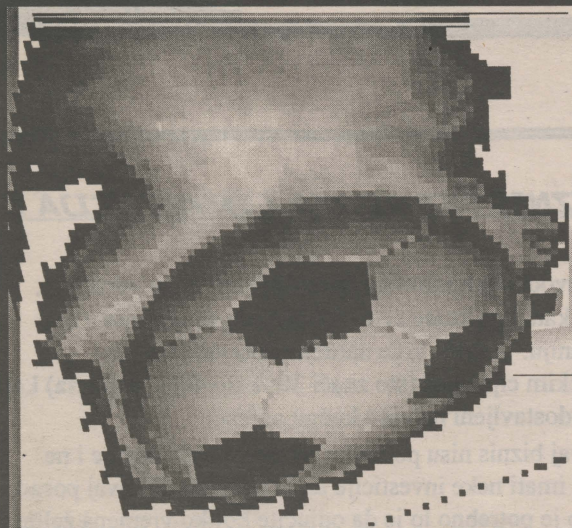
Dužnu pažnju mi je privukao i detalj iz parka koji se nalazi između hotela "Bosna" i "Čajevčeve" zgrade. Tu je još nakon 1990. dislociran spomenik palim borcima sa lokaliteta između zgrade općine i Banskog dvora (Doma kulture), da bi se ponovo gradila Pravoslavna crkva.

Međutim, sada su tu, pored spomenika, i biste narodnih heroja iz Drugog svjetskog rata, koje su se nalazile na prostoru tvrđave Kastel, kada su većina njih (pogotovo sa muslimanskim i hrvatskim imenima) prije i za vrijeme agresije bile sknavljene. U veoma skladnom rasporedu, svježeg izgleda (kao da su jučer izlivene) stoje poprsja: Vahide i Šefketa Maglajlić a, Franje Kluza, Josipa Mazara - Šoše i drugih partizanskih heroja! Eto, i to je današnja Banja Luka. Inače, tih dana je u Banjoj Luci umrla Seka Masleša (sestra Vese Masleše), u 86. godini života.

Šetnja je dosegla do nekadašnjeg pozorišta Bosanske Krajine, koje se sada zove - "Srpsko narodno pozorište". Potom smo otišli na čevape u nekadašnju čevapdzinicu "Kod Muje". Sada se zove "Roštiljnica" (ćirilici naziv, naravno), vlasnik Srbin, a jedna od uposlenih je i kćerka rahmetli Muje Džuzela. Dakle, unikatni Muji recept je sačuvan, u što smo se brzo i praktično uvjerali.

Vrijeme kratkog boravka u Banjoj Luci se približavalo svome kraju. Valjalo je istoga dana nazad - u Tuzlu. Jer, još su ostala samo dva dana boravka u domovini. Stigli smo u grad soli između akšama i jacije.

(nastavak u slijedećem broju)

SOCCER SCHOOL

FIRE BALI

SKOLA FUDBALA

**ZA DJECU OD 8 DO 15 GODINA
SVAKOG PONEDELJKA I PETKA od 5 PM do 7 pm**

ŠTA JE POTREBNO ZA PRIJAVU DJECE?
* Ljekarsko uvjerenje *
* Rodni list *
* 2 Slike *

KAKO PRIJAVITI DJECU?

Obratiti se na telefone:

* Mirsad Sejdic * (718) 777-7702 *

* Elvir Kolenovic * (347) 262-8996 *

Doći na adresu ponedjeljkom ili petkom:

ASTORIA SPORTS COMPLEX

34-38 38 Street; Astoria, NY u 5 PM

BOSTON, UTICA, NEW HAMPTON, VERMONT, CONECTICUT...

OVO VAM JE JEDINSTVENA PRILIKA DA POSJETITE

BOSANSKU DISCOTEKU

**ID must
have**

**ULAZ
\$ 10.00**

**POČINJE SA RADOM 29. JULA UZ PROFESIONALNOG DJ-a
JEDNOM MJESEČNO - MUZIKA UŽIVO**

VILLA'S RESTAURANT AND SPORT BAR

**EXIT 8, HIGHWAY 90
123 MAIN ST.
WARE, MA 01082**

**ZA DIREKCIJE, PREPORUKE, ŽELJE I SVE DRUGE INFORMACIJE NAZOVITE:
RESTORAN (413) 967-0200 ili BAR (413) 967-4490**

**AKO PJEVATE ILI SVIRATE KOD NAS SVE TO MOŽETE DA SNIMATE
MUZIČARI - U NAŠEM VISOKOPROFESIONALNOM MUZIČKOM STUDIJU - SNIMATE VAŠ CD
NEMOJTE PJEVATI I SVIRATI SAMO ZA SEBE - MI SMO TU DA TO RADITE ZA CIJELI SVIJET**

Investors

Real Estate & Property Management

4548 N. Western Ave.

Chicago, IL 60625

Telefon: (773) 275-3400

Voice Mail: (773) 854-2658

Cellular Ph.: (773) 491-904

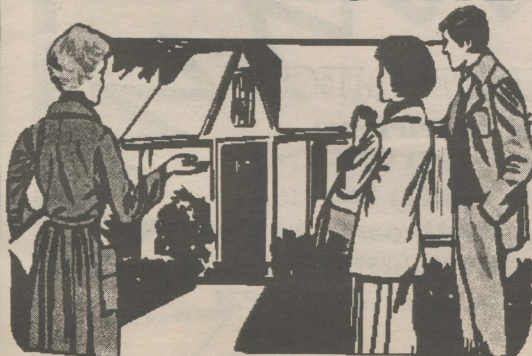
Fax: (773) 275-0697

MELDINA KORADŽIĆ
Realtor - Associate

**MULTI - MILLION DOL-
LAR
PRODUCER**

PRVO NAZOVITE MENE!!!

AKO ŽELITE DA
KUPITE STAN, KUĆU,
ZGRADU ILI
POSLOVNI PROSTOR
UZ MINIMALNO
UČEŠĆE I UZ
VRLOPOVOLJNE
KAMATNE UVJETE

HOME - SLATKI - HOME OBRATITE NAM SE

BIZNIS BEZ RIZIKA I INVESTICIJA !

Proizvodi svakodnevne potrošnje se mogu poručiti putem kataloga kojeg će te dobiti kada se učlanite u ovu kompaniju. Artikle koje naručite dobivat će te po tvorničkim cijenama (što znači 30% do 40% popusta) koji će biti dostavljeni na vašu kućnu adresu.

Za ovaj biznis nisu potrebne nikakve kvalifikacije i ne trebate imati neke investicije da bi mogli raditi ovaj posao. Sve što je potrebno to je da odlučite koliko vremena želite provesti radno u vašoj kući. Možete raditi part-time ili full-time a zarada vam je od \$500.00 do \$10 000.00 pa i više mjesečno.

Svi zainteresovani mogu se javiti na:

FRANCO PEPOVIC

Marketing Executive Independent Direktor, Melaleuca

Home Based Business - Orlando

8044 Sandpoint Blvd.

Orlando, FL 32819

Tel: (407) 351-9419

Tel: (877) 847-9814

Fax: (407) 351-4531

e-mail: Sanpep39@aol.com ili Resine2000@webtv.net

PUTUJTE SA NAMA !

BiHTravel.com LCC
www.bihtravel.com
4622 Morganford Rd.
St. Louis, MO 63116
(314) 351-6200 Tel./Fax

Cijene letova u vremenu između 6/16/00 i 8/31/00

	SARAJEVO	ZAGREB	BEOGRAD	SKOPLJE	MUENCHEN
ATLANTA	\$ 805	\$ 785	\$ 825	\$ 820	\$ 657
CHICAGO	\$ 775	\$ 695	\$ 745	\$ 785	\$ 638
NEW YORK	\$ 740	\$ 660	\$ 710	\$ 750	\$ 680
LOS ANGELES	\$ 870	\$ 790	\$ 840	\$ 880	\$ 764
ST. LOUIS	\$ 800	\$ 720	\$ 770	\$ 810	\$ 665

NAVEDENE CIJENE SU BEZ AERODROMSKE TAXE.

* Mi nudimo prodaju karti iz Sarajeva i Zagreba za USA

* Kod nas možete napraviti rezervacije za ljetovanje na Jadranu po najpovoljnijim cijenama.

DA LI IMATE POTEŠKOCA SA ENGLISKIM JEZIKOM?

Kupovinom elektronskog riječnika Vasi problemi su riješeni. Riječnici sadrži preko 475 000 riječi i izraza, 36 000 medicinskih termina, 29 000 termina za biznis, 28 000 pravnih termina, više od 2000 popularnih idlioma, nepravilne glagole, TOFEL test, CD.

ESC 200D \$ 109.95

ESC 600T \$ 239.95

RIJEČNIK SA IZGOVOROM

DA LI IMATE KOMPJUTER?

Kod nas možete kupiti kompjuter po želji, sa svim komponentama koje se danas mogu naći na tržištu i to sa zagarantovano najpovoljnijim cijenama. Dostava besplatna gdje god da se nalazite.

Presario 7360 with Presario MV520 15" (15.8") Monitor,
1300 Inkjet Printer and Accessory Starter Kit - Bundle \$ 200
Mail In Rebate / \$ 400 ISP Rebate - 500MHz AMD K6/2 64MB/10.00GB/40X/56X
Final Price \$349.92 after all Rebates

SAMO MI NUDIMO ON LINE KOMPJUTERSKE KURSEVE!!!
A+, MOUN, MCP/MCSE

PICERIJA SABAH

Tel: 718-545-9455

42-20 30 Ave.

ASTORIA, NY 11103

Vlasnici: E. Balić i M. Bektešević

Dodite i probajte naše specijalitete domaće i italijanske kuhinje. *DOMACI GRAH*****

*****BUREK I DRUGE PITE*****

SPECIJALITETE SA ROŠTILJA***

JAGNJEĆE PEČENJE*SARMA*****

Medvjed na prodaju kraj autoputa

Ova dvojica lokalnih stanovnika sela Dumanovo, oko 250 km sjeveroistočno od Moskve, pokušavaju prodati prepariranog medvjeda slučajnim prolaznicima na cesti između Moskve i Sent Petersburga. Cijena medvjeda je 1000 američkih dolara, pa ko voli nek izvoli

I pad je let

Na slici je Novozelandsanin Blyth Tait uhvaćen u trenutku pada na takmičenju u sportskom jahanju u Njemačkoj. Agencije javljaju da su se oboje, Blyth i njegov konj, izvukli nepovrijeđeni iz ove nesreće.

Britney Spears se udaje

Američka tinejdžerska pop zvijezda Britney Spears uskoro se udaje, javljaju britanske novine. Objavljeno je da je ona prihvatila bračnu ponudu od još jedne tinejdžerske zvijezde, pjevača Justin Timberlakea, člana grupe N-Sync.

DREAMWORKS STUDIJI NA INTERNETU

Kako bi privukli što više gledatelja u kina, ekipa iz DreamWorks studija, odlučila je od jučer besplatno na Internetu prikazivati nekoliko početnih minuta filma "Chicken Run" na obožavateljskom siteu Countingdown.com. Site također sadrži linkove na "Chicken" suvenira koji se mogu kupiti na Amazon.com u i eBayju. Uvodne scene filma možete na navedenim stranicama pogledati do danas, a DreamWorksovc se nadaju da će tih nekoliko minuta filma pokazati magiju koja se uvukla u srca i maštu filmoljubaca širom Amerike. Pucanje na Internet korisnike čini se pametnim korakom, ali surferi se već nalaze u velikom broju onih koji su film odgledali na velikom platnu. Nakon tri tjedana prikazivanja, "Chicken" je ostvario zaradu od 63 milijuna dolara, a studio očito želi više. Mnogo, mnogo, mnogo... više...

Scary Movie

Nakon Blair Witcha, ponovo jedan od niskobudžetnih filmova obara rekorde zarade. Ovog puta riječ je o filmu "Scary Movie" koji je u prva tri dana zaradio 42,5 miliona dolara što je više od ukupne zarade filmova "The Patriot" i "The Perfect Storm".

Eminemova žena pokušala samoubistvo

Izgleda da rapper Eminem nije opak samo u svojim tekstovima već i u stvarnom životu. Naime, nakon nedavne frke s oružjem i tučnjavom, Eminema je pogodila još jedna, ovaj put puno ozbiljnija nevolja. Njegova supruga, Kimberly Mathers, pokušala je prošlog petka

izvršiti samoubojstvo pa je prerezala žile na rukama u njihovoj obiteljskoj kući. Međutim, Kimberly je vrlo brzo stigla u bolnicu pa su joj liječnici spasili život, ali je i zadržali kako bi prošla kratki tretman na psihijatrijskom odjelu. Ko kaže da slavni žive lijepo, živjela! sredina....

Pronašao sam sebe

Nekadašnji bubnjar i pjevač grupe Eagles, Don Henley, izjavio je da uživa u životu na takozvanoj sporoj traci nakon što je napustio Los Angeles i odselio u svoj rodni Texas. "Pronašao sam svoju bolju stranu", izjavio je Don koji je oženjen sa Sharon Summerall sa kojom odgaja troje djece

Iz knjige NE ZABORAVI, BOSNO Ferida Muhića

BIO SAM U BOSNI

U bisage, u vreće, u mješine kozije
U sepete, u torbe, u načve,
U čase, u tepsije, u sahane,
U ibrike, u bardake
trpao sam, punio sam, naliwao sam Svijet
prospipao Bosnu

Sve dok,
Ne osta ni zehre, ni truni,
ni zrna, ni mrvice, ni kapi,
ni koliko treba da probije šilo,
ne osta ni trijske luči,
ni pregršti praha
Ništa, posve ništa ne osta od Bosne
Kao da je nikad nije ni bilo

Svačega se tu nađe:
mediteranskih kentaura, jagoda iz tajge,
sibirskih samura, indijanskih šamana,
mauritanskih perli - hrpe kestanjeta, rujnog vina,
"passo dobre": Andaluzije, rodea,
Snijega i Vinipega, i strasna Hosefina,
mirisnih ruža, vreline zanosne...
A ne bi Bosne

Sada, bez prekida o Bosni zli glasi stižu,
Do nje se ne može, a njoj misli mi teku...
... kao prije pet ljeta, Bosni hrlim, u snoviđenju,
Prelazim Savu kod Šamca,
S nebranih ravnicu
zalazim joj u njedra

Bosna sva nauznak, obasjana
bezmjernim nebom po neko bijelo jedro!
Povrh kukuruza, uz široku rijeku zažarila jata
prepelica!

Tu je (BILO! - vele; bilo, pa prošlo!)
Skupljeno sve što je u Bosni lijepo, pitomo, medno
Tu živi (ŽIVJELA? -kažu) Bosna mliječno i čedno

Dalje uz rijeku
naizlazi Bosna tvrdih stijena, urvina divljih
kaljava puta kroz kasabu
Bosna, u sebe zagledana,
u onu kap rose što bi da odoli vijeku

Cestom zaprežna kola škripe, dorati oznojeni
(topot, praporci, povrh sapi kamdžije fijuk!)
Goveda mirna kraj puta, ponegdje ovce,
brdima zatrpana plavet
s vrleti, sunet bor:
u zenit poboden pijuk!

(Po toj Bosni, svuda je vidan nemir davnog:
iz tame, dolje, pod NJOM, jeste nešto što javlja
želju za visinom, što kazuje zahtjev izlaska -
što strese tovar, zbacuje slojeve: reljef Bosne
je prizor ne pokorene, nesvladane volje - još
okovane, nikad dokovane - nesmirena kora pamti
zavjete jasnije i dramatičnije nego igdje)

Počinju prvi tuneli
Strmine tješnje, strane sve bliže
Rijeka brža, sa više pjene,
Šindra, kroz šljivike, dimije, parmaci, kapije
Kožu zelenih brda razderale stijene
žive rane koje sunce liže

U daljini, Dobo

tvrdava nailazi, nazubljene kule
Dolje, bazen, zgasla "Natronka" -
Maglaj
Hrpe jelovih leševa, gomile ljudskih
trupala
Duž pruge - u redu za fabričke hale i
grobilja
Bez četina, bez ptica, bez cvijeća, bez
pčela
Šume se raspadaju u daske, u građu;
U truhlež tonu ljudska tijela

I Žepča evo, u ravnom dolu,
Nad krovovima, zajedno:
crkva katolička, hram pravoslavni
džamija za muslimane
(stoje li još skupa?) Ili samo gejzir s
Kiseljaka još ključa
i crta zajedničku parabolu
u ove bezbožne dane...?

Preko mosta na Bosni
(gdje brat Faruk mladice lovio
prepune sjaja)
na drugom kilometru, pa desno -
uz Gostović brzotečni:
Put! Arterija u srce zavičaja!

Selo Borovnica
gajevi i voće, kuća tetke Isme,
dnom tamnim bistra Buretina
Tu počinje uspon do prvih tragova
mojih stopala, do prvog oblika moga lica

Uz česmu studenu stasiti borovi,
posvuda kitnjaste jele,
glatki stubovi sivih bukvi
svijetlim lišćem nebo ovjenčali,
Smrče tamne, nedogledne, prave
Tlom vrijes, maline, paprat
obuzdaju prevlast nadošle trave

Mahoje davno nadohvatu
još korak, kroz zločinačke mine,
dok je tla, dok ima po čemu
oslancem tanjim od paučine,
Gore! Gore!
Do kovilja, do daha najvišeg bora! Do
smilja!
Gore! Na svijetlo, na Rudine!

Može li se, još u Bosnu?
Hoće li se ikada više moći?
Ima li Bosne igdje?
Šta je sa onim što sam štitio brižno:
boriči, mladice jelika, hrasitci
šta je svenulo, šta zacijelilo?

Šta bi u Bosni
poslije OVIH dana
šta ću gdje su harali generali i drugi
neljudi
šta ću na zgarištu, kraj pokopanih
šta ću - a za Bosnom duša žudi.
O Bosni mi, neprestano, zli glasi stižu
Nadolazi oluja, oblaci tmasti, teški, niski
gledam u oči nepogodu sve bližu
kroz prolom groma, kroz bljesak
ponosni,
tutnji preko svega
"BIO SAM I BIĆU UVIJEK U BOSNI!"

Prilog pripremio:
Osman GUZINA

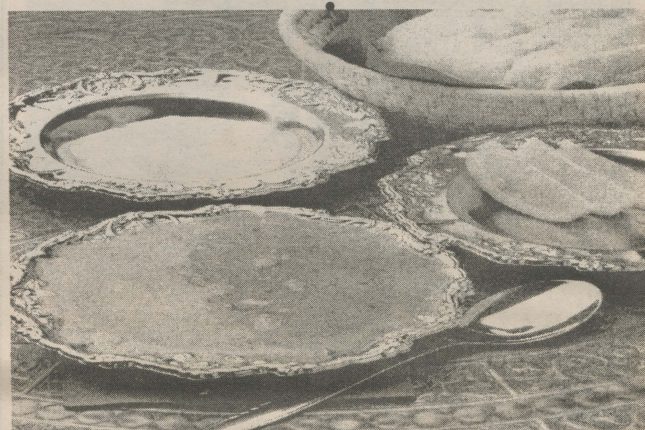
BOSANSKA KUHINJA

ŠPINAT -
ČORBA

Potrebno: 30 dkg špinata
(korijen), 4 dkg brašna, 30
dkg goveđih kostiju, 1 dl
mlijeka, 6 dkg slatkog
kajmaka, so, maslac.
Priprema: Korijen špinata
isjeckajte, skuhaite i
ocijedite. Neovisno od toga
u loncu napravite zapršku,
ulijte supu od kostiju i
ubacite špinat. Čim
prokuha, dodajte mlijeko,
kajmak i so i ostavite da
dalje vri. Začinite vrelin
maslacem.

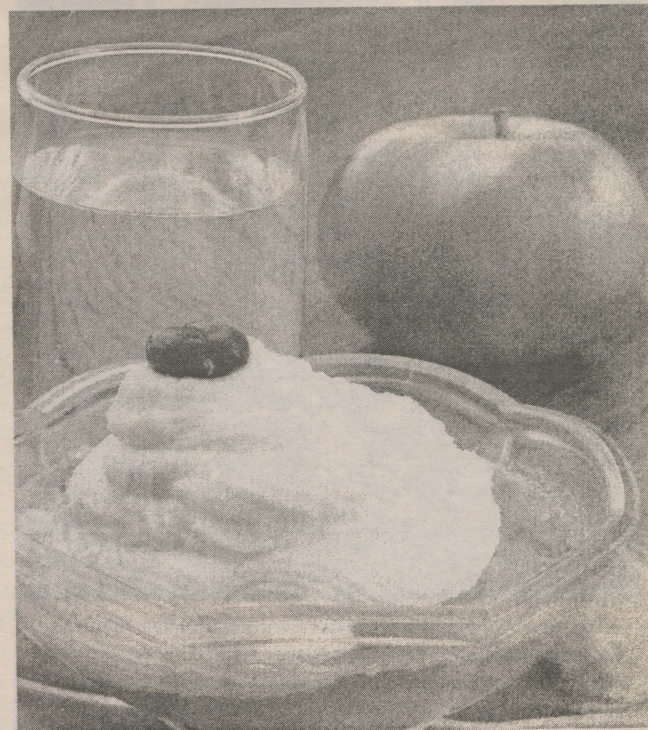
KLEPE

Potrebno: 50 dkg brašna, 2
• jajeta, mlijeko, 1 dkg masla, so;
• za nadjev: 50 dkg mesa, 2
• glavice crvenog luka, povlaka,
• so, biber, koji režanj bijelog luka.
Priprema: Od brašna, jaja,
• mlijeka, masla i soli napravite
• tijesto. Razvaljajte ga i izrežite
• na kvadrate koje ćete nadjenuti.
• Za nadjev izmiješajte isjeckan
• luk, mljeveno meso, biber i so.
• Stavljajte nadjev na kvadrate i
• spajajte krajeve tijesta. Klepe
• kuhajte u slanoj vodi. Redajte u
• tepsiju i pospite povlakom ili
• kiselim mlijekom u koje ste
• isjeckali bijeli luk.

TUFAHIJE

Priprema: Ogulite jabuke, izvadite košpice i skuhaite u slatkoj vodi
uz dodatak limuna. Umutite maslac, dodajte mljevene bademe ili ograhe,
malo mljevene kafe i umućena bjelanjak te napravite ujednačenu masu.
Nadjevom puniti jabuke. Preljite ih šećernim sirupom i ukasite šlagom
na koji ćete staviti višnju ili trešnju. Služite hladno.

KICK BOKS: FEDERACIJA BiH - REPUBLIKA SRPSKA 12:2

U prvom međuentitetskom meču u kick boksu selekcija Federacije BiH je savladala selekciju Republike Srpske sa 12:2. Ljubitelji kik boksa u prepunoj sportskoj dvorani u Tešnju u subotu uvečer posmatrali su sedam zanimljivih susreta u kojima su nadmoćno pobijedili predstavnici Federacije BiH. Stručni žiri je za najboljeg takmičara proglasio Salku Žildžića iz Tuzle, dok je najborbeniji meč bio između Jasmina Sejdinovića iz Banovića i Željka Stevanovića iz Modriče. Rezultati: do 60 kg: Vahidin Tufić (Zenica) - Marko Radić (Prijedor) 1:1; do 63 kg: Eldin Ramić (Sarajevo) - Boris Šiljić (Prijedor)

2:0; do 67 kg: Emir Salčinović (Banovići) - Milan Stojanović (Modriča) 2:0; do 71 kg: Salko Žildžić (Tuzla) - Nevenko Cvjetković (Modriča) 2:0; do 75 kg: Sabahudin Delić (Tešanj) - Saša Kapetina (Teslić) 2:0; do 81 kg: Almedin Busić (Zenica) - Goran Vujinović (Prijedor) 1:1; do 90 kg: Jasmin Sejdinović (Banovići) - Željko Stevanović (Modriča) 2:0. Uzvratni susret održat će se 29. jula u Brčkom, do kada će se utvrditi datum osnivačke skupštine jedinstvenog saveza BiH u kick boksu uz sudjelovanje svih klubova iz FBiH i RS.

Dogovoreno zajedničko prvenstvo PREMIJER LIGA SA 22 KLUBA

U njoj će učestvovati 13 klubova iz NSBiH i 9 iz NSHB * U Prvoj B ligi 18 timova * FSRs se može uključiti do 18. jula

Premijer liga će u narednoj sezoni brojati 22 kluba i nju će činiti timovi iz NSBiH i NSHB u omjeru 13 - 9. U sezoni 2001/2002. Premijer liga bi brojala 18 klubova, ukoliko ne dođe izričit zahtjev iz UEFA da sve nacionalne prve lige broje po 16 klubova. Naredne sezone iz Prve B lige ulaze dva kluba.

Prva B liga će brojati 18 klubova (11 NSBiH - 7 BSHB). Naredne sezone u Prvu B ligu će ući tri kluba iz pet drugih liga. Pet drugih liga će brojati od 14 do 16 klubova. Formirat će se 10 kantonalnih liga sa po 16 klubova i bit će organizovane općinske lige, čiji se broj još nije usaglašen.

Takmičenjem Premijer, Prve B i drugih liga rukovodit će NSBiH, s tim da će se rukovođenje drugim ligama prenijeti na niže instance.

Žrijebanje parova za Premijer ligu će se obaviti 20. jula sa početkom u 11 sati u prostorijama NSBiH. Dan kasnije na istom mjestu i u isto vrijeme će biti izvršen žrijeb i za Prvu B ligu.

Fudbalskom savezu Republike Srpske je ostavljen rok do 18. jula da se izjasni da li će igrati u zajedničkoj ligi. Ukoliko pristanu, Premijer liga će brojati 24 kluba (10 NSBiH - 8 FSRs - 6 NSHB). Prva B liga će se formirati po istom principu, zatim bi bile četiri druge liga sa po 18

Članovi Premijer lige

U Premijer ligi učestvuju: Jedinstvo, Željezničar, Sarajevo, Rudar, Budućnost, Đerzelez Zenica, Velež, Sloboda, Čelik, Iskra, Krajina, Travnik, Olimpik (NSBiH), Posušje, Brotnjo, Široki Brijeg, Čapljina, Zrinjski, Kiseljak, Ljubuški, Orašje i Trogilav (NSHB).

Članovi Prve B lige

Članovi Prve B lige su: Bosna, Tošk, Lukavac, Gradina, Drina, Podgrmeč, Vrbanjaša, Igman, Fruti, Famos, Ključ (NSBiH), Redarstvenik, Žepče, Vitez, Stolac, Gošk, Grude i Odžak (NSHB).

ZRIJEBANJE ZA KUP PRVAKA U RUKOMETU

U sjedištu Evropske rukometne federacije (EHF) danas je u Beču obavljeno žrijebanje parova prvog kola za Kup prvaka i Kup EHF-a u muškoj konkurenciji. Prvak BiH "Izvidjač" iz Ljubuškog sastaje se sa ekipom "Zaporodije" iz Ukrajine, dok će protivnik rukometašima banjalučkog "Borca" biti belgijska ekipa "Initija HCHASSELT". U prvom susretu, 3. septembra, "Izvidjač" će biti domaćin, a "Borac" će igrati u gostima. Uzvratni susreti igraju se 9. septembra. Žrijebanje za ostale evropske kupove obaviti će se 8. augusta.

LAZIO ŽELI I ZENDENA

Italijanski sportski dnevnik "La Gazetta dello sport" navodi kako Lazio želi od Barcelone kupiti holandskog reprezentativca Boudewijna Zendena. Novine navode kako je rimski klub spreman Barceloni platiti 11,77 miliona USD za Zendena. Zenden bi bio iznimno koristan momčadi Lazia, ukoliko će, kako se očekuje, iz Parme stići portugalski vezista Sergio Conceicao.

VALERON U DEPORTIVU

Španski reprezentativac Juan Carlos "Valeron" Santana prešao je iz Atletico Madrida u redove španskog prvaka Deportivo La Coruna. Valeronov prijelaz vrijedi 2,5 milijarde peseta (15 miliona eura), a 25-godišnji srednjak imao je ponude Betisa, Valencie, Middlesbrougha i Monaca.

**Stadion Gennessee
Valey Park
Gledalaca: oko
100**

**Vrijeme sunčano i
idealno za igru**

Rochester district nogometna liga GREEK AMERICANS S.C. - BOSNIAN S.C.

0:1

Bosnian S.C.: Obradović E. 7, Sidran 5, H. Osmanović 6, Husejnović 7, Katardžić 5, Obradović S. 5, Budulović D. 5, Stipić 6, Bodulović B. 6, Jolić 6, Heganović 6, (Purak, Bešliagić)

Nakon osam odigranih kola i o d l i č n o g plasmana našeg tima, vrijeme je da se napiše i ovo: Naš tim kondiciono je nespremna ekipa. Pobjeđivalo se na iskustvo i rutinu, ali iz utakmice u utakmicu to ide sve teže. Naime, ekipe sa kojima smo igrali daleko su spremnije, kako fizički tako i psihički. Samo nas sreća još ne napušta, ali dokle? Kako objasniti da dvije trećine ekipe uopće ne trenira, većina uopće ne igra utakmice koje se igraju radnim danom, ali... kad dođe utakmica subotom, nedjeljom za njih je mjesto među prvih jedanaest obezbijedeno. Šta dolazi poslije toga, naravno uslijed nedostatka kondicije dežurni krivac je sudac. U mojim prethodnim izvještajima u dva navrata sam napao suce, jer su zato postojali razlozi, ali poslije ove zadnje utakmice vidim da su naši igrači bili veći krivci. Vjerovatno nisam mogao čuti šta se sve sudiji prigovara, pa sam zaključivao da su oni krivci. Kako objasniti da naši igrači i pored vodstva non-

stop imaju neki komentar na odluke sudija. Objasnjenje je jednostavno: Naši igrači nisu spremni i usljed toga svi drugi su krivi samo oni nisu. Čast svaka pojedincima, ali oni su u manjini. Kako objasniti da jedan od najstarijih igrača (Husejnović) izgara na terenu, a ostali se zabavljaju sa sudijama. Toliko za sada o tome, nego da pređemo na samu utakmicu.

Današnji susret je ujedno i nastavak drugog dijela prvenstva, pa se u redovima našeg domaćina primijetilo da su svoj sastav nešto osvježili u odnosu na prvi susret. Njihov trener je vješto postavio čuvare na naše "najopasnije" napadače, a pošto danas nije bilo ni požutjelog Mujezinivaica to mu je bilo još i lakše. Domaćini su krenuli žestoko od prve minute, ali na sreću svi ti napadi su se zaustavljali na ivici našeg šesnaesterca. Domaći igrači špartaju po terenu, naši se zabavljaju sa sucima. Ne uspijevamo napraviti ni jednu izglednu šansu koja bi mirisala na gol. Tužno je bilo gledati kako se naši kreću po terenu i muče tu jednu loptu. Sa ovakvom igrom bez htjenja i maštovitosti ne osvaja se prvo mjesto i kad to shvate pojedinci, mislim da će biti kud i kamo bolje. Zašto ne reći i ovo: "Pojedincima se treba zahvaliti i ubaciti svježe mlade snage. Pojedinim treba reći da nema zvijezda i da su potrošili kredite. Ružno je bilo čuti kad "zvijezde" nekorektno dobacuju tek pristiglim mladićima, ali treba

reći da je lijepo kad su rijetki bodrili te iste mladiće." Uprava i trener pod hitno treba da rade na otklanjanju tih nedostataka dok još nije kasno. Ipak mi ne predstavljamo neku mjesnu zajednicu u pitanju je nešto svetije (Bosna i Hercegovina). Za moje pisanje i javljanje od same utakmice neće mi zamejriti svi oni dobronamjerni ljubitelji Ljiljana, ali istina treba da se zna. Čast i zadovoljstvo mi je bilo pisati o sjajnim rezultatima u prvom dijelu prvenstva, ali i tada se nazirala ova kriza igre uz dobre rezultate. Kako objasniti da što se tiče igre u današnjem susretu može stati u dva tri retka, pa tako i ovaj izvještaj o trenutnom stanju u ekipi mogao bi i završiti, ali ću ipak izvještaj završiti sa same utakmice.

Igroa se 45 minut prvog poluvremena, jedna lopta upućena prema голу domaćina sa oko 15 metara okrnula je nekog od odbrambenih igrača Grčkih - Amerikanaca i otišla u kornar. Husejnović izvodi udarac sa ugla, lopta pogađa u glavu danas rezervistu Midhata Purka i to je 1:0 za nas. Samo što su domaći krenuli sa centra sudac svira kraj prvog dijela igre. Drugi dio utakmice nije vrijedan ni pomena, tako da je ovaj izvještaj mogao biti gotov po isteku prvih 45 minuta. U nadi da će se naši Ljiljani ohavizati i trgnuti iz apatije, prestati sa anemičnom igrom uz pomoć uprave i trenera završavam ovaj esej izvještaj.

Mensur BAJRIĆ

Peta priča iz romana SARAJEVSKI RULET 1 - Muhameda Gafića

PREDSJEDNIK KAO TALAC

Minobacači sa brda rade punom parom. Oko naše baze padaju projektili. Većina ih eksplodira na krošnjama drveća obližnjeg parka. Geleri ulaze kroz razbijena stakla. U blizini se čuju pucnjevi, rafali. Rasprskavajući meci doljeću i njihova eksplozija nad djelovima grada stvara dojam bliske borbe. Kao da se borba vodi oko Predsjedništva.

Meho, naš logističar, sjedi u hodniku i šuti. Na glavi mu šljem a pancir je natopljen znojem. Puška oslonjena na pod, stisnuta koljenima i rukama. Cijev mu je u visini očiju. Šuti i gricka donju usnu. Povremeno pogleda prema ulaznim vratima, i kratkim pokretom glave pošalje nekoga da vidi ko je ušao. Smatra, da se isuviše nepoznatih, a po njemu, sumnjivih tipova mota oko naše baze. Nervozan je. Zabrinut. Potamnio u licu od birge, skreće na sebe pozornost. Komandant povremeno izađe u hodnik, pogleda Mehu, i kao za sebe kaže:

- Opšti napad!
Onda se nasmije i počne ga zadirkivati:
- Šta je Meho? Što si objesio brke, mrke? Još nisi sklonio pare? Ha, Mehaga? Jesi li sakrio marke?
A Meho nit romori nit govori. Samo gricka donju usnu i šakama stiše pušku.
- A, da ti nije možda metak u cijevi? Da ne opali slučajno?
- Neće, komandante, neće.
- Hajde ti nama organizuj kafu, neće oni nas pogoditi.

- Odmah komandante, odmah. Odlazi Meho u kuhinju sa šljemom, pancirom i puškom.

U štabu je i Čenga. Priključio nam se početkom rata. Vlasnik dva restorana. Jedan je ovdje, drugi u Švedskoj. Ne mogu a da mu se ne divim:

- Svaka ti čast, Čenga. Ti si pravi patriota. Tolika lova u Švedskoj a ti ostao da braniš Sarajevo. Svaka čast.
- Ma, nisam mogao zbrisati... Otišao bih ja.

Šali se Čenga na svoj račun.
- A šta je to tebi rekao "Milinko", pa si ti na vrijeme zdužio?

Obrača se komandant meni. Milenka Karišika je ovako zvao. Ja nemam kud: - Rekao mi je: "opšti napad".

- Morao je on tebi nešto reći. Vas dvojica ste mi nešto puno šurovali. Nastavlja me komandant zadirkivati. Granate i dalje padaju, a mi pokušavamo sa lica skinuti onaj grč iščekivanja. Predlažem da nam Meho nađe flašu vina. Englezi su, za vrijeme najvećeg bombardovanja Londnoda, sjedili u skloništim i pili vino. Posljedice artiljerijskog napada stravične su. Bolnica je puna ranjenika. Ima poginulih. Stari dio grada najteže je prošao. Čaršija je gorjela. Izgorjela je i Pošta...

Iz veze nam javiše nevjerovatnu vijest: Predsjednik Alija Izetbegović je zarobljen. Vojska ga je na povratku iz državničke posjete, na aerodromu, na prijevazu uhvatila i odvela u kasarnu Lukavica.

Nazdravlje!
Preko TV-a direktan prijenos. Telefonski kontakt članova Predsjedništva i predsjednika. Stjepan Kljuić bodri Aliju Izetbegovića da istraje i da ne pristane ni na kakve ucjene. Uvjerava ga da je on zarobljen i da, prema tome, ne može nikakve odluke donositi. Alija Izetbegović kaže da nije zarobljen, ali nije tamo ni svojom voljom. Sve se vrti oko toga da general Kukanjac bezbjedno napusti grad, a da vojska onda pusti

predsjednika. Naša jedinica je u stanju pripravnosti. To traje cijlu noć. Uz pomoć UN-a dogovaraju se da vojska dovede predsjednika do komande grada, pa da onda, zajedno sa generalom, dođu u Predsjedništvo. Meni komandant naređuje da sa svojim momcima pokrijem Skenderiju.

Pored izgorjelih tramvaja i vojnih vozila leže tijela poginulih i izgorjelih vojnika. Slika je stravična. Neki lešinari dolaze i skidaju, sa njih, mecima izbušene i krvlju umazane pancire. Šaljem jednog specijalca da im na uho šapne da ćemo pucati po njima ako se približe poginulim.

Dobijam naređenje da samo bijeli BOV UN-a može proći. Na sva ostala, oklopna vozila, pucati!

Vinko obilazi postavljene protivoklopne grupe (POG-e) i referiše da niko ne može bez našeg znanja, i saglasnosti, prići ni blizu Predsjedništva. Granje malo smeta, tamo gdje Dobrovoljačka ulica izlazi pred Seknderiju, ali ima jedan prazan prostor kroz koji se, uz najavu, može deistvovati. Postavljam izviđača sa radio stanicom na Dom sindikata, da osmatra. Druga posada sa "osom" ide pored spomenika Đuri Đakoviću, sa zadatkom da pokrije raskršće. Automatičari su pored Koševskog potoka, a snajperisti u zgradi

Skupštine grada.

Sjedimo ispod spomenika. Zaklonjeni smo masivnim monolitom, bijele boje. Kao da je rađen od bračkog kamena. Dobar zaklon. Pored mene i Vinka jedan je momak, ride kose. Zovu ga Sećer. Iznadnih se kad mi ispriča da još nema 18 godina. Vršnjak je moje kćerke. Tako mlad!? Njegova visina me prevarila, inače ga ne bih primio u jedinicu.

- Šta će nam djeca, Vinko. Ja ne bih dao da dohvati pušku ko nema 22 godine.

- Pardon, gospodine komandire, nisam ja dijete.

- Nisi, nisi...momče.

- Sad je gotovo, a i dobro se pokazao ovih dana. Vinko staje na njegovu stranu i umiruje ga.

Pored nas prolazi jedna mršava djevojka. Na leđima nosi ruksak. Po hodu se vidi da u njemu ima nešto teško. Naredih Sećeru da pogleda šta to ta gospodica nosi.

- Da nisu bombe? - pitam, pomalo šaleći se.

- Ne gospodine, u ruksaku su konzerve. Nosim ih na Mejtaš da skuham naš zajednički ručak - govori mršava djevojka i pokazuje sadržaj: grašak, duveč, zeleniš.

- Kakav zajednički ručak. Za borce?

- Ne, ...da... ustvari to je zajednički ručak za članove naše zajednice "Hari

Krišna".

- Čuuuj? Hari Krišna! Vidi, molim te! Vinko, šta ti veliš o ovome! Sjedi, mlada, skloni se iza ovog kamena, da te koji metak ne pogodi i pričaj mi, molim te, o vašoj filozofiji. Kako ono ide vaša pjesma, ili molitva?... Hari Krišnaa, Hari Krišnaa, Krišna! Krišnaa, Hari! Harii.

Jesam li je pogodio, sestro?

Pričala nam je mršava djevojka o nenasilju koje propovijeda Hari Krišna, o silnoj negativnoj energiji koja nas okružuje i koja se mora utrošiti, o njihovim molitvama... Ja sam joj ponudio da me pridobije za njihov pokret, ako me uvjeri...

- Evo, skinuću šljem i ostaviti pušku, ošišati se na nulu, uključiti u tvoju zajednicu, sestro, samo ako me uvjeriš...

Nije me uvjerila. I šljem i kosa ostali su na glavi, a "sestru" sam uputio na Mejtaš najkraćim pravcem. Otišla je sa pozdravom: "Hari Krišna". Vjerujem da je usput na svaki pucanj govorila:

- O, Krišna!

Iz pravca Komande začuli smo pucnjavu onda je iznenada utihnula i pojavio se BOV. Iza njega je išlo isto takvo oklopno vozilo, ali sivomaslinaste boje. Slijedila je kolona vojnih vozila. Nišandžija na "osi" otkočio je oružje, držao prst na obraču

i upitno me gledao. Dao sam mu znak da čeka i nervozno počeo pozivati naš centar. Niko se nije javljao, a kolona se zaustavila na mostu. Vezu sa bazom uspostavio sam preko rezervnog kanala, a oni su mi prenijeli naredbu da ne pucamo ni na ostala vozila. Derao sam se na njih; što me nisu obavijestili da rade na rezervnom kanalu, da smo mogli svašta uraditi, da su krenuli.

Iz tog SMB BOV-a izašao je predsjednik, prešao u bijeli BOV i produžio ka zgradi Predsjedništva. General je ostao u SMB vozilu i sa kolonom nastavio prema Grbavici. Obrisa sam znoj sa čela, a neko je rekao:

- Mogli smo upucati Aliju! Kasnije mi je Zoka pričao da je bio na samome mjestu, da je neko od zelenih beretki otvorio vatru na kolonu, da je bilo krvi... i da ih je on, u posljednji čas, spriječio da ne naprave

masakr. I da je visio na generalovom BOV-u i derao se na njega; "na p...., koji se vozika u oklopu, i nema m... da se pojavi na suncu, nego gura mladu vojsku da ginu..."

U našoj bazi počele su krađe. Jedan aktivni, predratni specijalac, ukrao je novopridošlom specijalcu uniformu. Kazna koja je slijedila, bila je ...otkaz. To je izazvalo različite komentare. Jedni su smatrali da se ne treba tako lako odreći borca i starog specijalca. Drugi su se pitali: zašto ga nismo strijeljali?

Ko bi svima ugodio?

Telefonska veza sa Grbavicom puca. Sve je više i više telefona, na koje se niko ne javlja. Prebjezi sa Grbavice tvrde da se telefoni isključuju tako što pred zgradu dođe "beli orao" sa sjekirom, zamahne rukom i presiječe kabl na telefonskom razvodniku. Poslije njega dođe majstor i prespoji žice, ali samo Srbima.

Sa Parizom nije takav slučaj. Dežurni je došao i rekao da me "neki" Kusturica traži na telefon. Dok sam silazio sprat niže, objasnio mi je da je taj gospodin tražio prvo komandanta, a kako njega nije bilo, pitao je: "ima li koga od raje". Dežurni je nabrojio nekoliko imena i mene spomenuo, a taj gospodin je rekao: "može, daj njega".

- Halo, Gafić je!

- Zdravo Gafa, Kusto je.

- O, pozdravljam gospodina. Šta ima u Parizu? Ima li tmao ugroženih Srba? - Ma pusti to, šta se dešava u Sarajevu? - Kako pusti... Tamo ima puno "raje". Kako mi je "alpinista" Brega?

- Dobro je Brega, ali šta se tamo dešava? - Kako ne znaš, moj Kusto, zar ne gledaš TV?

- Ko još vjeruje televiziji, Gafa?

- Dobro, Kusto, šta te interesuje?

- Sve me interesuje što se tamo dešava. - Pa, eto... po gradu padaju granate, i njega se ne može izaći, snajperisti pucaju po ljudima, ljudi ginu ko zečevi... šta da ti pričam?

- Gdje je Vikić?

- Živ je i zdrav, malo prije je bio ovdje...

- Znam, pričali smo...

- Boga mi, raja je ljuta na tebe, Kusto. - Znam, znam, ali koja raja? Ima raje i "raje".

- E, više nije tako. Sad smo se podijelili na raju i papane. Ovi drugi su otišli na brdo i pucaju na nas, moj Kusto. Jesi li se čuo sa Zdravkom Grebom?

- Nisam, čuće se.

- Eto, što ti on kaže, tako je. Samo, mnogi su ljuti na tebe. Nije ti ono, što si govorio, trebalo.

- Ma šta sam govorio? Šta hoće da govorim? Oni bi htjeli da ja javno, po stotinu puta, pljujem po Miloševiću, i misle da bi se tako riješio problem...

- Hej, hej, Kusto, ovdje su ta raja po kojima padaju granate, koje gađaju snajperima... Jesi li gledao na TV-u kako pucaju sa Holidaya, i kako ljudi ginu? I znaš li ko je to radio?

- Gledao sam. Ali svi ste vi u bubnju koji su zavrtjeli i koji se okreće...

- Jesu li u bubnju i oni u Zvorniku i u Višegradu?

- Jesu, Gafa, i oni su. Taj bubanj su zavrtjeli oni koji hoće da s... i Bosnu i Hrvatsku i Srbiju...

- Kusto, dodi u Rajvosa i vidjećeš...

- Došao bih ja, ali kako? I doći ću...

Misliš li ti kako je meni ovdje. Ja se sušim. Ne jedem, ne pijem, ne spavam,

(nastavak na slijedećoj strani)

malësia
TOUR & TRAVEL SERVICE CO.
2472 Arthur Avenue, Bronx, NY 10458
Real Estate Mgmt. • Tour • Travel • Albakos Import/Export

PUTUJTE SA NAMA

New York	* SARAJEVO.	\$600 + Tax + Week.
	* SKOPJE	\$600
	* TIRANA	\$600
	* ZAGREB	\$560
	* DUBROVNIK	\$625
	* PODGORICA	\$725

DETROIT ILI CHICAGO ZA PODGORICU \$900 + Tax + Weekend

Cijene za period od 15. Juna do 6. Sept. 2000

New York	* SARAJEVO.	\$800 + Tax + Week.
	* SKOPJE	\$800
	* TIRANA	\$800
	* ZAGREB	\$700
	* DUBROVNIK	\$785
	* PODGORICA	\$850

NAZOVITE
**Tel. (718)
220-5000**

NAZOVITE
**Tel. (718)
220-5000**

(nastavak sa prethodne strane)

ne mogu već sedam dana... Ne mogu da radim, a silna lova je u pitanju. J...lovu. Ti pojma nemaš kako je ovdje. Ludnica. Ima naše raje. Uši su im srasle sa telefonom, hiljade franaka troše na pozive. Ja znam da je tamo s..., pričam s rajom, i sa onim koji su otišli...

- Halo, halo, Kusto, ja znam kako je tebi, a ti ne znaš kako je meni.

- Kako?

- Tako što sam ja bio u tvojoj koži. A ti ne znaš kako je ovoj raji koji su ovdje. Ne znaš, Kusto. Sarajevo razaraju. Ubijaju!... Djeca plaču, žene vrište, Kusto, ostaju bez ruku i nogu, čoravi, sakati... Nisu valjda i oni svi, i ja, fundamentalisti. Pitaj Bregu kako nam je onaj Simče, onda na ekspediciji alpinista a sada četnik, kako nam je pričao, kao da smo mi jetimi, da su partizani klali Srbe na Višegradskom mostu. Oni su ovo davno smislili. Ne budi frajer, Kusto. Ne mogu shvatiti da su Srbi ugroženi i na Kosovu i u Sloveniji i u Hrvatskoj i sad u Bosni. Pitaj Bregu i za njega i za mene.

- J... Kusto...

-...Je li vam ko stradao?

- Još pitaš?

- Je li neko od specijalaca...?

- Od starih..., nije. I da jeste, ne bih ti rekao. Ko sve ne sluša...? Nego uradi ti nešto za nas. Tvoja se sluša. Imaš prolaz do mnogih. I pusti ono sa benzinom. Nikakva fajda od toga da izgoriš ko Jan Palah. Još se možeš izvaditi. Sarajevo gori, a ovdje su tvoji krojni. Osušiceš se bez njih. I da znaš, među nama ima Srba. I ti ih poznaješ. Dodi, ali se prije javi... znaš ima i ovdje svašta...

- Doći ću, moram doći...

- Drhtao sam nekon ovog razgovora: Volio bih da je sa nama. Sigurno bi taj žestoki momak došao kod Vikića. Volim njegove filmove. Pronikao je u dušu Sarajevu, a eto, kad čujem šta baljezga po bjelosvjetskim novinama i kako ga beogradska štampa koristi dođe mi...

Kako može takav mangup ispasti toliki frajer?

Mrtvu stražu po noći, oko naše baze, i dalje držimo. Posebno je interesantno mjesto balkon koji se proteže duž zgrade i sa kojeg se vidi čitav park. Na njemu smo psotavili dva mitraljeza, i njih bismo aktivirali na svaku prijetnju sa te strane. Na tom je mjestu i osmatrački par sa IC tehnikom. Najsavjesniji naši borci, su piloti. Taš stariji neumorno osmatra po čitavu noć. Ni pas ne može proći a da ga on ne uoči; ponovo pogleda preko noćnog nišana svog snajpera i, naravno, ne oglasi se. Sam je izabrao taj ritam. Po danu sapava a po noći postaje sova.

Sa tog mjesta posmatrao sam četničko kidisanje na Zlatište. Taj objekat drže naši, i s obzirom da kontrolišu put preko Trebevića, stalno se vodi bitka za njegovo preuzimanje. Pješadijski napadi nisu uspjeli i oni nastoje omekšati odbranu svojom artiljerijom.

Sa Borija ih gađaju topovima, iz Lukavice minobacačima, sa spomenika na Vracama PAM-om, a sa Trebevičke ceste, sa Osmica tenkom. Slika mi se usijeca u pamćenje.

Zlatište gori: granate eksplodiraju, mlazovi svjetlećih metaka završavaju svoj put na našim položajima, požar se širi i osvjetljava širu okolicu. Posmatram taj užasni vatromet i bojim se da kamen na kamenu ne može ostati. Naše položaje brane "vukovi" sa Zlatište.

Ujutro su osvanuli i dalje u našim rukama.

Nekolicina su ranjeni, jedan je u čanici napustio položaj i u povlačenju neletio na našu drugu liniju. Oni su mislili da su četnici prošli, zapucali i... pogodili ga.

To je bila jedina žrtva noćasnog

napada.

Njihovog napada. A naši su napali na Pofaliće. Dugo vremena to je područje bilo stalna prijetnja presijecanja grada. Oslanjali su se na sjeveru na Zuč, a na jugu na KMT. Zauzimanjem nekoliko ulica spojili bi se sa Grbavicom i presjekli grad. Preko Vogošće im je došao znatan broj šeseljčevaca i arkanovaca direktno iz Srbije. Bio je posljednji čas da se nešto uradi.

U potpunoj tajnosti (ni ja to nisam znao), krenuli su naši. TO je uspio briljantnom akcijom u potpunosti staviti pod našu kontrolu taj dio grada. Naša je Specijalna kao pomoć poslala dvije protivoklopne grupe, koje su malo pomogle, ali i bez njih teritorijalci bi uspjeli. "Dobrovoljci" sa ličnim kartama iz Pazove, Paraćina i "od Niš" platili su glavom svoju "borbu za srpsko Sarajevo".

U restoranu jednu večer servirao nam dobru večeru. Odmah je počelo govorkanje. Jedni tvrde da je "Cenex" poklonio Specijalnoj brdo hrane, drugi spominju "Merhamet", treći "Caritas", a neko reče da je Meho uspio zakopatiti pare, što ih je imao, pa časti. Nikad nisam mogao odgonetnuti razloge te bogate trepe, ali znam da je Mahaga, naš glavni ekonom, ovih dana znatno raspoložniji. Kaže da je uspio izvući porodicu sa opasnog mjesta i da je sad miran.

Vojna bolnica od početka rata, također je bila prijetnja za presijecanje grada. Dobro čuvana, korištena za liječenje ranjenih vojnika bivše JNA (u njoj je operiran i Duško Jević, naš bivši specijalac, ranjen u napadu na našu Skolu), ova zgrada postala je pravo utvrđenje. Sa njenih prozora pucali su snajperisti, a mitraljeska gnijezda vidjela su se golim okom. Nalazila se iza leđa naših položaja na Skupštini, i kontrolisala je dobar dio centra grada.

Na nju su pucali pojedinci. Nisam čuo za naredbu da se otvara vatra na bolnicu.

Vikić je izričito zabranio svako dejstvo na nju. Svega je jedna "zolja" ispaljena i pogodila donju ivicu prozora.

Nišandžija, iz PL-a, kleo se da je svojim očima vidio mitraljez kako puca sa tog mjesta... dok ga on nije

ukinuo. Ostali prozori bili su, uglavnom, neoštećeni. Po gradu je kružila priča da je u njoj jaka jedinica niških specijalaca. Na svako paljenje motora oklopnih vozila u njenom dvorištu, naši u Skupštini postavljali su i drugu liniju odbrane, okrenutu prema bolnici.

Političari su se dogovorili da je mirnim načinom napusti vojska i osbolje koje želi ići. Ostali mogu ostati. Oružje takođe ostaje. Komandant me poziva i naređuje da blokiram sve izlaze i da ni jedan metak ne smije izaći bez mog znanja. Procedura oko evakuisanja bolesnika, osbolja i vojske dogovorena je, i to rađe drugi, iz Oružanih snaga. Dolazimo i zatičemo nekoliko formacija, slobodnih strijelaca, građana. Jedni su ušli u krug bolnice, drugi pokušavaju iznijeti oružje i opremu; komšije sa Gorice, Romi okupili se oko kapije. Svi nas poprieko gledaju i gundaju: kako su oni iznudili predaju bolnice, a onda mi dolazimo i hoćemo da "uzmemo kajmak". Polako ih potiskujemo prema izlazu, upozoravamo da samo mi i jedan dio Oružanih snaga možemo biti u bolnici, da je ovo sve u funkciji odbrane, grada, da nas ne ometaju, da nam pomognu.. Hitan poziv sa sporednog ulaza natjera me da potrčim. Dinko je uzbuđen:

- Komandire, hoće da odvezu ovaj džip!

- Niti govora! - odgovorih mu i pogledah teret.

Vozilo je nakrcano sanducima municije, a mršav vozač nervozno traži da mu se kapija otvori. Čovjeku se žuri.

- Vрати auto nazad. Ništa ne može izaći vani. Naređujem mu, a on me blijedo gleda.

- Ovo je Topino - objašnjava mi.

- Neka je. Bez Vikićeve saglasnosti ne može...

- Hej, ba, šta ti je?! Ovo sam ja zarobio.

- Hajde, ba, parkiraj vozilo dalje od kapije, smetaš nam.

Pored mene pokušava se provući jedan golf.

Guraju ga. Ako se ne sklonim preguraće ga preko mene.

- Kuda?

- Čuj, kuda? Neće da upali.

- Čiji je auto? Ko je vlasnik?

- Četnički bolan!

Odgovaraju mi uglas dvojica "gurača", a vozač maše rukom Dinki da otvori kapiju.

Nejverovatno!

Lešinari su krenuli sa svojim "oslobađanjem" Sarajeva. Susla sa dvojicom specijalaca otjera lešinare van ograde, a ostale obeshrabrih naredbom mojim momcima da pucaju na svakoga ko bude ulazio u krug bolnice.

Pride mi jedan momak sa crvenom beretkom. Diskretno mi reče:

- Pusti još ovaj džip.

Dakle, prije ovoga izašlo je još vozila.

- Ne može.

- Pusti ga, ide Talijanu - i dalje mi šapće momak sa crvenom beretkom.

- Može, ali ako mi to Talijan potvrdi.

Ne popuštam, a vidim lešinare oko ograde, kako sa zanimanjem prate naš dijalog. Momak sa crvenom beretkom počeo gubiti živce.

- Ja sam Topa i ovo ide u Talijanov magazin. Otvaraj kapiju!

Krenu prema kapiji, a Dinko mu se ispriječi. Nastade guranje.

- Otvori kapiju, JA sam ovo zarobio!

Gdje ste bili kad smo danima držali bolnicu. Sad ste došli na gotovo.

Otvoraj kapiju! - urla Topa i maše puškom.

Lešinari se natisnuli oko kapije i hoće da uđu. Pozivam bazu i tražim pomoć. Valjda je moj glas tako zvučao, jer me dežurni oficir upitao da li sam lično ugrožen. Odgovorio sam da nisam, ali da mi treba još ljudi. - Otvaraj... Pucaću u džip...

Topa je presvrnuo. Urlao. Valjda je naučio da ga, kao komandira vojne policije, svi slušaju bez pogovora. Opade mu renome. Čuće se, pući će bruka. Ubacio je metak u cijev i okrenuo pušku prema autu. A unutra je municija do vrha nakrcana. Susla mu je sa strane i drži prst na obaraču. Pokušavam umiriti Topu, ali uzalud. Puče puška. To izazva još jedna, dva jača pucnja, skoro detonacije. Svi se bacismo u zaklon. Džip je još uvijek stajao. Neko reče da je nagazna mina pogodena. Niko nije ozlijeđen. Topa stoji i šuti. Puška mi je spuštena.

Neprijatnu i opasnu situaciju prekida dolazak Talijana.

Izderao se na Topu i uvjeravao me da će municija ići u magazin Oružanih snaga. Vjeroao sam mu. Pustio sam džip.

Kasnije su mi specijalci pričali da su Topu držali na nišanu i da mu ne bi dali šansu da puca u mene. Ja sam im u šali odgovorio da sam siguran da bi me oni osvetili.

Iz bolnice odlaze ljekari, medicinsko osoblje. Svu su srpske nacionalnosti.

"Niški specijalni" su golobradi mladići, u maskirnim uniformama.

Slušaju jednog starješinu. Predstavlja se kao Dabić Mladen, kapetan. Kaže mi da je administrativni referent, a ja mu se na to grohotom nasmijah.

Pride nam obavještajac naših oružanih snaga i reče mi: "Ovo ti je pravi četnik".

Kapetan je blijed. Njemu ništa ne govori. Meni kaže da je Sarajlija, ali ne djeluje iskreno.

Posljednji put sam ga vidio, sa njegovim vojnicima u autobusu, kako odlazi... Nije ličio na čovjeka koji je siguran da će živ stići na Grbavicu. Ja sam znao da hoće.

Nakon napuštanja bolnice, vlasnici topova bivše JNA mogli su nesmetano tući po njoj. Kao i po drugim bolnicama u gradu. Ali smo joj zato mogli okrenuti leđa, ne strahovati od metka sa nje i angažovati se na daljnjem čišćenju grada od snajperista. A preventiva je bila: temeljit pretres svakog stana u gradu.

Akcije ovakve vrste nisu bile opasne, ali su znale biti neugodne, a neke i zanimljive.

Čim bi se pred zgradom, višespratnicom zaustavila naša vozila, a preko megafona upozoreni građani da uđu u svoje stanove i pripreme oružje i dozvole, počele bi se dešavati čudne stvari. Kroz vertikalne smetlarnika začula bi se buka. Neki predmeti bi počeli padati u kontejner, predviđen za prihvatanja smeća sa gornjih spratova Automatske puške, Pap-ovke, municija, nerijetko i zolje, izmiješale bi se sa smećem. Bacali su ih oni koji su bili "na vagi": primili su oružje od aktivista SDS-a, a nisu bili spremni pucati. Kasnije je u namjerno

izazvanim požarima smeća, u tim kotnejerima gorjela i pucala nepropađena municija. Građani su se toliko izvežbali da su trkom prolazili pored svakog zapaljenog kontejnera.

Dešavalo se i da neka puška bude izbačena kroz prozor i da terira pred noge specijalaca. Oni su imali striktno naređenje da pretresu svaki stan, bez obzira na prezime vlasnika. Šoko bi ušao u stan, identificirao domaćina, pozvao ga da mu preda oružje i upozorio ga da će ga baciti kroz prozor, ako ga slaže, i nađe mu oružje bez dozvole. Toliko je bio uvjerljiv da ga nijedan domaćin nije slagao.

Vinko je u jednom stanu zatekao planinarsku opremu uredno poredanu na zidu hodnika. Pitao je vlasnika stana: koga od planinara poznaje, a on je naveo moje ime. To je za Vinka bilo dovoljno:

- Planinari su dobri ljudi, ne bi oni pucali po nama - bio je njegov komentar, a slatko se nasmijao kad sam mu ja ispričao priču o Hami i njegovom riziku da ostane bez obje ruke:

Početkom rata, u njegovom komšiluku, zelene beretke uletjele su u zgradu i počele tražiti skirveno oružje. Njega nisu dirali, a u druge stanove su upadali kao u rambo-filmovima. Nimalo nježno pretresali su prostorije i grubo se odnosili prema domaćinima. Hamo to nije mogao podnijeti. I onako nagao i prgav, a ne slušajući svoju ženu "da gleda svoja posla" ispržio se i stao u zaštitu svojih komšija, Srba.

Godinama je živio s njima, vjerovao da su čestiti ljudi, ruku bi dao za svakog od njih. Maltretirali su ih na pravdi Boga. Ispržio se Hamo, dreknuo na "tragače za skrivenim oružjem" da ne diraju... a oni ubacili metak u cijev i okrenuli puške na njega. Jedva je, sa onakvom, istina hadžijskom bradom, izvukao živu glavu.

U stanovima njegovih komšija pronađene su četiri automatske puške sa hiljadu i dvjesto metaka.

- Aferim, magarčino - rekao je Hamo sam sebi, a ženu nije smio ni pogledati.

Alba Productions

Professional Video & Photography

Vasa najdraza vesolja zaslužuju biti u rukama profesionalaca...

za povoljne cijene pozovite AMIR SUKALIC

718 769-1409
917 439-4971

REFUGEE MICROENTERPRICE PROGRAM

125 Canal St. Suite 302
New York, NY 10002

AKO STE IZBJEGLICA
AKO ŽELITE - ILI AKO STE VEĆ POČELI
SVOJ BIZNIS

MI VAM MOŽEMO POMOĆI
SA KREDITOM OD

\$10.000

Samo nazovite (212) 966 - 7328

PAN LINE TRAVEL

41-04 30.th Avenue
ASTORIA, NY 11103
Tel: (718) 278-8395
Fax: (718) 278-8396

PAN LINE

TRAVEL

ŽELITE LI PUTOVATI U DOMOVINU
PO NAJPOVOLJNIJIM CIJENAMA
OBRATITE SE NAMA

ZENIDA RADONCIC
(718) 278-8395

SAVRSENA USLUGA NA
MATERNJEM JEZIKJU

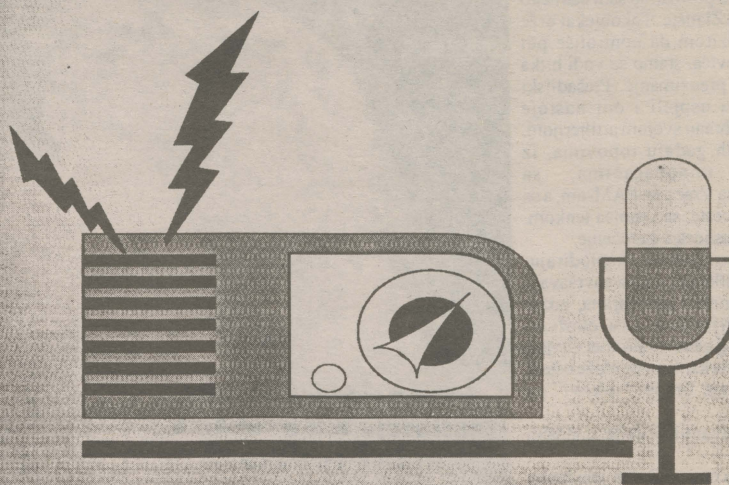
SARAJEVO • MOSTAR • ZAGREB • PODGORICA

BN RADIO

SEVDAH

Svake srijede
od 10 do 11pm
Na talasima

1430 AM

www.radiosevdah.cjb.net

Narudzbenica za pretplatu na SabaH

MI PRIMAMO KREDIT KARTICE

U slucaju da se želite pretplatiti na SabaH putem telefona samo nas nazovite na tel: (718) 267-1299 i imajte pri ruci vasu kredit karticu.

* Pretplata na 3 mjeseca \$ 25.00 * Pretplata na 6 mjeseci \$ 48.00

* Pretplata na godinu dana \$ 96.00

U cijenu pretplate su uracunati i poštni troškovi

MARKIRAJTE JEDAN OD SLIJEDEĆIH: ☐ Ček priložen ☐ MasterCard ☐ Viza

IME I PREZIME _____

ADRESA _____

TELEFON _____

BROJ KARTICE

KARTICA ISTIČE

POTPIS

Vaš ček
možete poslati
na adresu:
SabaH
30-05 43. Street
LIC, NY 11103

Možete nam se obratiti putem
Telefona: (718) 267-1299
E-mail-a: sdzidzovic@aol.com
Ili nas posjetite na internetu
www.sabah-ba.com

Kada pripremate svadbena veselja, rođendane, koncerte ...
A želite da se dobro zabavite uz pjesmu i igru samo pozovite

Orkestar

VESELI PLAVOGUSINJANI

Mirsad
MIKI
Kolenović

SAMO NAZOVITE
I MI SMO TU

Tel: (718) 220-0725

Tel: (718) 561-1638

Beep: (917) 884-4468

Bilo kuda

MIKI svuda

INTERPRETERS NEEDED FOR U.S. ARMY IN THE BALKANS

TRW is currently seeking American citizens who are proficient in Bosnian and English and in good physical condition to work as interpreters with U.S. peacekeeping forces in the Balkans.

All candidates must pass a security background check, a language test, and a medical examination. TRW may offer one year agreements to those who pass and pay \$4,000 per month plus a \$2,000 bonus each six months. TRW will also pay transportation costs, housing, food, medical and life insurance.

The first step is to prepare your resume. Highlight your work experience, education, linguistic skills and any special qualifications or experience that would make you valuable to our program. Fax your resume to (703) 968-1276 along with a cover letter and a short paragraph in both languages describing why you would like to have this job.

The Job:

Our interpreters fill a variety of positions in the Balkans. They interpret for high-ranking military officers, specialty teams, unique units, civilian political military units, military and civilian support offices, civilian political advisors and other officials. On the daily basis, interpreters have opportunity to interact with governmental political and military leaders and the local civilian population. Interpreters live on a U.S. Army base, eat in the dining facility, wear Army issued uniforms, and enjoy the same facilities as the soldiers - fitness centers, shopping, movie theaters, etc. TRW Linguists are under the protection of the U.S. Military in the operational Area.

Additional information: (703) 968-1263

Auto Care

PUTICA LTD.

196-41 Northern Blvd.
Flushing, New York 11360

(718) 357-3950

COMPLETE AUTO SERVICE & REPAIRS
COMPUTER DIAGNOSTICS, A/C, INSPECTION

MUZIKA	Folk Extra #6	Banović Strahinja	Zlatna pračka	Prepoznijavanje	Alen Islamović-live
Aca Lukas	Folk Extra 20 hitovi 26	Bestije	Zaboravljeni	Kaži zašto me ostavi	Ana Bekuta
Asim Bajrić	Folk Extra 20 hitovi 26	Biće skoro propast svijeta	Za sreću je potrebno troje	Kako je propao Rock & Roll	Belo Odjelo
BIH HIT Folk	Folk Filigran	Bog je umro uzalud-Čkalja	Opasna misija	Ko puca otvori će mu se	Boško Buha
Bihac festival N.M. - 97	Folk Maraton	Boj na Kosovu	Oficir s ružom	Rođeni sutra	Bosna Mora Pobjediti #2
Bihac festival N.M. - 98	Folk Maraton 97 #2	Bokseri idu u raj	Od zlata jabuka	Lutalica	Brisani Prostor 1-3
Bihac festival N.M. - 99	Folk Maraton 97 #3	Bomba u 10 i 10	O pokojniku sve najbolje	Lajanje na zvezde	C.Zvezda-euro shou
Bihac festival Z.M. - 98	Folk Super #2	Borivoje Surdilovic	Ovo malo duše	Lov u mutnom	Čao inspektore
Bijelo dugme	Folk Top 20	Braća po materi	Otac na službenom putu	Lepa sela lepo gore	Cerska bitka
Biseri Sevdah #3	Grupa Smak	Breza	Okovani šoferi	Lepota poroka	Ciganska Magija
Bosanski Sevdah #2	Hakala sa gostima	Buba Šinter	Opasni trag	Tri ljetna dana	Čovjek sa četiri noge
Bosna mora pobjediti	Halid Bešlić	Bube u glavi	Od petka do petka	Medeni mjesec	Dobra stara vremena-Z.M
Bosno, Ja sin sam tvoj	Halid Bešlić-spotovi	Buđenje pacova	Šta je s tobom Nina	Petrin Venac	Država i papci J.P
Naj hit #1	Halid Muslimović sa gostima	Bulevar Revolucije	Vukovar jedna priča	FILMOVI ZA DJECU	Esmeralda 1-8
Naj hit #2	Halid Muslimović-kon. u SA	Burbus	Varljivo ljeto	Družbe Pere Kvrziće	Evo vam-Čkalja
Nino 97	Halid Muslimović-spotovi	Bure Baruta	Vrane	Mirko i Slavko	Film-hitovi
Nov. Program 99 #1	Hari Mata Hari	Čaruga	Vojnikova ljubav	Vlak u snjegu	Gore, dole 1-32
Nov. Prorgam 99 #2	Haris Džinović SOU	Cigani lete u nebo	Bal na Vodi	Poslednja trka	Granica
Ramo legenda	Haris Džinović-koncert 00	Crna Mačka, bijeli mačor	Hasanaginica	POZORIŠTE I KOMEDIJE	Hanka Paldum
Riblja Čorba	Hitovi PGP RTS #3	Crna Marija	Halo taxi	Biće, biće	Hari Mata Hari
RTV BiH FOLK	Karmela 101 imitacija	Crni Bombader	Hajde da se volimo #1,2,3	Kriminal u Beogradu	Hrast sa 30 grana
Šaban Šaulić - sve naj	Keba uživo	Čudo neviđeno	Hajduk	Svadba Arkana i Cece	Igmanski Marš
Safet Alija i Mitar Milić	Keba-koncert u Loznici	Dalje	Una	Sarajevo je Sarajevo	Istina o ratu u BiH
Sarajevo u srcu #1	Keba-spotovi	Dani od snova	U ime naroda	Snaga klade valja-Čkalja	Jednog ljepog dana
Sarajevo u srcu #2	Novi Zam 2000	Davitelj protiv davitelja	Ubistvo s predomišljajem	Smrt Jugoslavije 1-3	Junak sa Avale
Šeki Tirković	The Best of 97 #2	Dečko koji obećava	Underground	Šovinistička Farsa 1-3	Koštani
Šeki Turković-hitovi	Toma Zdravković	Devojka sa košmaja	Poslijedni krug u Monici	Super Market Lista 1 i 2	Lepa Brena-hitovi
Sinan i Južni Vjetar	Zam 95	Dobrovoljci	Pismo glava	Skrivena Kamera 96	Majstori harmonike
Srećna Nova 2000	Zam 96	Doviđenja u Cilagu	Put na Jug	Hamza Pogorevac	Majstori, majstori
I Love You-koncert	Zam 97	Dr. Komedija	Policijac sa Petlovog Brda	Pakao Srebrenice	Mašina za uspavljivanje
Jašar Ahmedovski	Zorica Brunsluk-spotovi	Društvena igra	Pas koji je volio vozove	Prva Bračna Noć	Medeni Mjesec
Južni Vjetar #1	SERIJE	Držanje za vazduh	Praznik u Sarajevu	Pokojnik	Merlin-koncert 98
Južni Vjetar #2	Bolji Život 1-10	Dvoje	Paja i Jare	Pavle Pavlović	Milenium party #2 BiH
Legende-koncert	Đekna 1-10	Mala	Pod zastavom Muhameda	Ilahije i Kaside 2000	Nacionalna klasa
Lepa Brena i Slatki Greh	Grlom u Jagode 1-4	Maturanti	Povratak Lopova	Josip Pejaković i gosti	Nino-hitovi 96
Lepa Brena u Parizu	Kamiondžije 1-8 nove	Maturanti tr. Počasni krug	Ptice koje ne polete	On meni nema Bosne	Nizvodno od Sunca
Magazin	Kamiondžije 1-8 stare	Mesar	Praznik	Oj Živote	Operacija Beograd
Maxi folk top hit 1	Ljubav na seoski način 1-6	Miss	Pink u Topoli	Milutin	Osvajanje slobode
Maxi folk top hit 2	Muzikanti 1-8	Mondo Bobo	Pre Rata	Indeksovo Pozorište	Osveta
Maxi folk top hit 3	Naše malo misto 1-13	Outsider	Pre Kiše	Tamo daleko je sunce	Parni Valjak-koncert
Mega Hit #2	Parničari 1-4	Radio vihor zove Anđeliju	Put oko svijeta-Čkalja	Za šaku glasova	Pusti snovi
Mega Hit #3	Prosjaci i snovi 1-12	Rane	Najbolji	svet ili ništa	Ranjena zemlja
Meho Puzić	Sivi Dom 2-12	Razvod na određeno vre.	Nešto između	brat i mir	Safet za Dušu i Sjećanje
Merlin-koncert	Složna Braća 1-3	Rusko meso	Narodni poslanik	Radovan III	San o Ruži
Mersa-Izborna muzika	Vele Misto 1-14	Sabrani centar	Nije lako sa muškarcima	Buha u uhu	Šeki Turković-hitovi
Mesa Mujanović	RATNI FILMOVI	Samo jednom se ljubi	Ni na nebu ni na zemlji	Nadrealisti 1-7	Šerif Konjević
Mile Kitić-koncert 97	Azra	Savršeni krug	Nije nego	Audicija 1-3	Sevdahom kroz Bosnu
Miloš Bojanić-koncert 95	Bitka na Neretvi	Šećerna vodica	Naivko	Beogradska Audicija	Šmeker
Mira Škorić-Kosa crna	Bombasi	Sekula i njegove žene	Nečista krv	CRTANI FILMOVI	Sok od šljivja
Miris Ljiljana	Desant na Drvar	Sekula nevino optužen	Đekna još nije umrla	Štrumfovi 1-3	Specijalno Vaspitanje
Miroslav Ilić-koncert	Devojački Most	Šemsa korika	Đekna narodni neprijatelj	Nindža kornjače	Sumnjivo lice
Miroslav Ilić-spotovi	Hajka	Sestra brzine	To kad uvati nepušta	Palčica	Suncokret
Muharem Serbezovski-kon.	Kozara	Ševa mala	I Bog stvorio kafan. Pevač	Snježana i 7 patuljaka	Tko pjeva zlo ne misli
Nada Topčagić - Hitovi	Kraljevski Voz	Silom otac-Čkalja	Indijsko ogledalo	Smrtonosna bitka	Tren
Novogodišnji maskembal	Marš na Drini	Siromah sam al sam besan	Idemo dalje	Najljepša priča svijeta	Uvijek Zajedno
Od snova do stvarnosti 1	Most	Sječaš li se Doli Bel	Geto	Super Mario	Vojnici
Od snova do stvarnosti 2	Orlovi rano lete	Skupljači pejra	Ljubica	Tri litalice	Vuk samotnjak
Osman Hadžić	Otpisani	Smrt Karađorđa	Jastuk groba mog	SPORT	Za svakog po nešto
Parade hitova #2	Partizanska Eskadrila	Soza i njene sestre	Jaguarov skok	Hrvatska-Jugoslavija	Zadnji voz za Čačak
Pesme Godine #8	Povratak Otpisanih	Spasitelj	Jutro	C.Zvezda-Bajer	Zemaljski Dani Teku
Pet asova narodne muzike	Slavica	Špijun na skijama	Jagode u grlu	Bajer-C.Zvezda	Žena sa krajolikom
Pink 1-13	Sutjeska	Sreća u torbi	Jugo Film	Olimpik-C.Zvezda	
Pjesma nad pjesmama 2	Užička Republika	Srpkinja	Jevrei dolaze	Željo-Sarajevo	
Pjesme uz saz	Valter brani Sarajevo	Stršljen	4 kil. na sat-Čkalja	FILM I SERIJE	
Snježana Đurišić-koncert	FILM	Tajna manastirske rakije	Čudna noć	Usijanje	
Uvek zajedno	Mahovina na Asvultu	Tigar	Tjesna koža 1-4	Gluvi Barut	
Vesna Zmijanac	Majstor i šampita	Tito 2 puta nađe Srbina	Žikina Dinastija 1-3	Nema Problema	
Vesna Zmijanac-To sam Ja	Marujuća ili Smrt	Tito i Ja	Idi mi dođi mi-Žikina Dinasti.	Sumljivo lice	
Vida Pavlović	Miris Dunja	Točkovi	Lude Godine-Žikina D. 1&2	Ceca-sve najbolje	
Zorica Brunsluk-novi hitovi	Miris Poljskog Cvijeća	Treća Sreća-Sekula	Šta se zgodi kad se ljubav	Vruć vetar 1-9	
Ceca koncert-Fatalne Ljub.	Tata na određeno vreme	Tri	Ljubi, ljubi al glavu ne gubi	MUZIKA	
Ceca spotovi 91	3 Palme za bitangu i ribicu	Tuđa Amerika	Kakav deda, takav unuk	Beki Bekić	
Ceca-spotovi	Amerikanac	Deseti brat	Žikina ženidba	Mile Kitić	
Ceca-spotovi	Anđeo čuvar	Dom za vješanje	Ljubav na seoski nač. 7&8	Mitar Milić	
Đorđe Balašević-kon. u SA	Arizona Dream	Dama koja ubija	Kad budem mrtav i beo	Hajrija Gegaj	
Dragana Mirković	Atomski vrtovi	Do koske	Kad mrtvi zapevaju	Stoja sa gostima	
Dragana Mirković #10	Balkan Express	Direktan prenos	Kraj Rata	Džej koncert-sajam 92	
Dragana Mirković #9	Balkan Express #1	Drugarčine	Kako je počeo rat	Lepa Brena-uživo	
Džej-koncert	Balkan Express #2	Zadah tela	Ko to tamo peva	Najveći hitovi 2000	

VIDEO "UNA"

P.O. BOX 42
Wausau, WI 54402-0042

Kasete
možete poručiti
na telefon:
(715) 849-9035

KUPIS 5
DOBIJES 6

Cijena Video Kasete \$ 9.00
+ \$ 1.50 postarina

BOSNO MOJA, DIVNA MILA....

AUTOR ISMET HEROVIĆ IKO	POPULA- RNI PJEVAČ SA SLIKE	RIBA SJEVERN- IH MORA	MUSLIM. ŽENSKO IME	STRE- LJIVO, MUNICIJA (TUR.)	STARIJA SLOVEN. GLUMICA	IME ČEŠKOG REFORM- ATORA, HUSA	GEN. SEKRET. OUN KOFI				
KROJAČ SELJAČKE ODJEČE OD ABE											
IGRAČ U BALETU											
JAPAN. NAČIN ARANŽ. CVIJEĆA											
ŽILA KUČA- VICA, BILO						DUŠIK NAPRAVI- TI KAPTAŽU					
POSUDA ZA SO							RIMSKI KUĆNI BOG				
ANDRE AGASI			IJETOPIS NAŠ PJEVAČ, ŠERIF					ŽENINA MAJKA, PUNICA	RATNA OPREMA, RATNI MATERIJ.	BOLNI UZVIK	PRIVLAČ- NO, PRIMAM- LJIVO
NAJVEĆE OSTRVO NA JADRANU				RAVNOD- UŠNOSTI ČETVRT- ASTO, KOCKAS- TO							
AUSTRIJA		OKLAHO- MA NAŠ PJEVAČ, NEDŽAD			MJENIČ. JEMSTVO POZN. FRANČ. MUZIČ.						
TEČI, CURITI, LJEVATI							OP. PJEVAČ. MIRA AUSTRIJA				
ATERIAR- ATI NA VODU									VEZNIK Ž. IME JABUKA (TUR.)		
VELIKI ŠAV							MJERA ZA PAPIR ANGSTR- EM				
SabaH	SMIREN- OST, MIRNOĆA							ŽEN. GLAS GROM			
RIBARI KOJI LOVE S KOČOM							METAR STARI NAZIV ZA TRGOVCA		LIČNA ZAMJ. "CAR" ŽIVOTINJ.		
ONOMAT- OPEJA LAVEŽA			VEZNIK LIVNO			OGOLIO, OSTRIŽE- N TUZLA					
SADAKA, MILODAR										NJUTN N	
KRETATI SE				DIREKT- NO, NEPOSR- EDNO							

20 RANJENIH U TRCI BIKOVA

Na tradicionalnom festivalu bikova u Pamploni ozlijeđeno je dvadeset osoba. Ovaj festival je postao poznat najviše zbog novele Ernesta Hemingwayja "The Sun Also Rises" u kojoj se opisuje utrka gdje ljudi trče 825 metara dugu trasu ispred krda bikova što privlači desetke tisuća turista svake godine. Iskusi lokalni trkači i naivni turisti zajednički su otvorili prvu trku osmodnevne orgije vina i bikova pod nazivom San Fermin, festival u čast sveca zaštitnika Pamplone. Bikovi koji su ozlijeđili ljude u toj pomalo suludoj trci hrabrosti istog dana se nađu u areni gdje se sukobljavaju s matadorima. Stotine trkača odjevenih u tradicionalne španjolske nošnje pokušalo je izbjeći rogove šest snažnih borbenih bikova i pravo je čudo kako su samo dva muškarca, oba Španjolca, zadržana u bolnici s težim ozljedama.

KONAČNI IZVJEŠTAJ
O NESREĆI
J. F. KENNEDY-a

Prema konačnom izvještaju, John F. Kennedy Jr. je najvjerojatnije bio dezorijentiran pri noćnom letu pa je zbog toga izgubio kontrolu nad malim zrakoplovom što je dovelo do pogibije njega, njegove supruge Carolyn Bessette Kennedy i njezine sestre Lauren Bessette. Gotovo godinu dana nakon što je sin pokojnog predsjednika Kennedyja poginuo u nesreći blizu Martha's Vineyarda, Odbor za nacionalnu sigurnost transporta potvrdio je preliminarne izvještaje prema kojima je do nesreće došlo isključivo greškom pilota, odnosno John Jr. Kennedy je najvjerojatnije izgubio kontrolu nad zrakoplovom zbog dezorijentacije pri kojoj nije mogao odrediti svoju poziciju i kretanje u odnosu na površinu zemlje. Noćno nebo, nedostatak jasnog horizonta nad otvorenim morem i magle zbog koje su skrenuli s rute, faktori su zbog kojih je John izgubio kontrolu i srušio se u more. Inače, taj specifičan tip dezorijentacije najčešći je razlog fatalnih zrakoplovnih nesreća prema izvješćima američkog Federal Aviation Administration.

POTVRDJEVANJE ZAKON O
SODOMIJI

Vrhovni sud američke države Louisiana potvrdio je 195 godina star zakon o sodomiji prema kojem odrasle osobe mogu biti osuđene i na pet godina zatvora zbog sudjelovanja u oralnom i analnom seksu. Sudac je potvrdio zakona protumačio činjenicom da "ono što Zakon i vjera smatraju nemoralnim, pa makar bilo izvedeno u intimi dvoje ljudi, predstavlja opasnu ranu za cijelo društvo". Dvoje sudaca koji su glasali protiv produljenja tog zakona protumačili su svoje protivljenje s "činjenicom da taj Zakon omogućava Vladi direktno zadiranje u privatne živote građana te da je jedini razlog donošenja tog zakona nametanje "ispravnih" seksualnih odnosa koje odgovara primitivnim zakonodavcima". Zanimljivo je da je ovaj zakon bio odbačen u ožujku od strane nižeg državnog suda na temelju neustavnog kriminaliziranja privatnog seksualnog ponašanja odraslih osoba. Potvrda ovog Zakona direktno je utjecala na žalbu u jednom sudskom postupku gdje je muškarac optužen zbog oralnog seksa sa svojom ženom. Žalba je automatski odbačena pa će nesretni gospodin provesti 3 godine u zatvoru zbog navodnog "kriminala protiv prirode".

JENNIFER LOPEZ
STRAHUJE OD KRITIKA

Prekrasna Jennifer Lopez ne želi pričati o svom privatnom životu, ali zato želi itekako predvidati što će se dogoditi kada njezin novi film stigne u kina. Naime, 18. kolovoza će u američkim kinima zaigrati njezin posljednji uradak "The Cell" i Jennifer se boji da će izazvati pravu lavinu kritika. Ako ne znate, riječ je o SF trileru u kojem ona glumi znanstvenicu koja mora ući 'u glavu' serijskog ubojice no nije glavna kvaka u tome već u bizarnim fantazijama gdje se u jednom trenutku Lopezica pojavljuje kao Djevica Marija, a već sljedećeg u više nego provokativnoj i seksi odjeći. S obzirom da je film već dobio ocjenu "R" zahvaljujući "bizarnim i divljim scenama, golotinji te vulgarnom jeziku", cini nam se da prelijepa Jennifer ima opravdan razlog za strah.

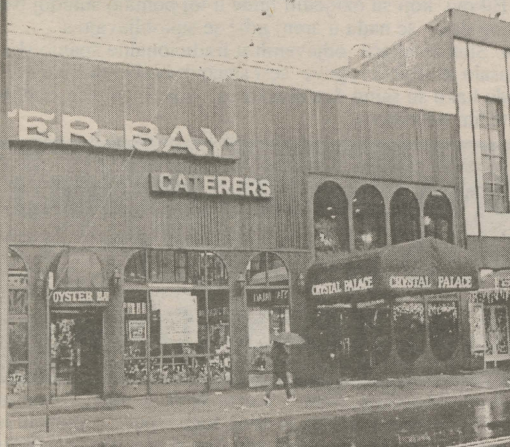
ZABRANJENA ZVONJAVA
MOBITELA

Jedan brazilski grad odlučio je uvesti zakon po kojem je zabranjena zvonjava mobilnih telefona na javnim mjestima. Stanovnici grada Campinas biti će izbačeni iz kino dvorana, kazališta, knjižnica, učionica i sličnih javnih mjesta ukoliko zazvoni njihov mobitel. Osim toga bit će kažnjeni s 236 dolara kazne što će biti dovoljna mjera da ljudi ne zaborave isključiti mobitele na takvim mjestima. Zakon je na snazi od ovog tjedna, a gradi s milijun stanovnika koji se nalazi 100 kilometara od Sao Paula ima otprilike 350 tisuća korisnika mobitela. Ovim zakonom žele educirati ljude da i u mobilnoj telefoniji vrijede osnovna pravila pristojnosti.

AUKCIJA RIBARSKOG
BRODICA POČETNA
CIJENA 125.000
DOLARA

Warner Bros. studio ponudio je pomoću Internet aukcijskog sited The Lady Grace (u filmu je nosio ime The Andrea Gail), originalni ribarski brodic korišten u filmu "The Perfect Storm". Uz ponudu priložene su i 3D fotografije te tekst kako je The Lady Grace "jedinstven dio filmske povijesti". Aukcija je trajala do 7. jula, a cjelokupni iznos biti će uplaćen u fond za obitelji koje su stradale za vrijeme urnebesne oluje prema kojoj je i napisan scenarij za film. Trenutno najveća ponuda iznosi 125.000 dolara. Pa navali narode..

CRYSTAL PALACE

**31-09 BROADWAY
ASTORIA, NY**

Tel: (718) 545-8402

(718) 545-2990

Fax: (718) 545-9275

ZAŠTO LUTATE?

Kad dobro znate da je
Crystal Palace
najljepše i najpovoljnije
mjesto za svadbena veselja,
kane, rođendane,
zabavne večeri, koncerte.....

**RASPOLAZEMO SA
NEKOLIKO
DVRANA I
ZADOVOLJAVAMO
POTREBE NASIH
KLIJENATA OD
50 DO 1.200
GOSTIJU**

ADRIATIC STUDIO

**17-11 65. Street
(Između 17. i 18. Ave.)**

Brooklyn, New York

Tel. (718) 816-8130

Tel. (718) 234-5210

***** NAJO I ANA SPAHIĆ *****

**NAJVAŽNIJE
TRENUTKE
VAŠEG ŽIVOTA
POVJERITE
PROFESIONALCIMA
SA 15 GODINA
ISKUSTVA**

